

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura

Quart període

Sèrie C - Número 245

29 de febrer de 2012

Comissió d'Empresa i Ocupació

Presidència de l'Excm. Sr. Rafael Luna Vivas

Sessió núm. 20

SUMARI

Compareixença

de representants de la Taula d'Autònoms de Catalunya per a informar sobre l'aplicació del Decret 18/2010 (tram. 357-00175/09) p. 3

Compareixença

de representants d'Autònoms Pimec per a informar sobre la trajectòria de l'organització (tram. 357-00247/09) p. 5

Compareixença

de representants de l'Associació Intersectorial d'Autònoms de Catalunya per a informar sobre la situació dels autònoms (tram. 357-00249/09) p. 14

Compareixença

de representants de l'Organització d'Autònoms de Catalunya per a donar a conèixer els objectius i les activitats d'aquesta organització (tram. 357-00250/09) p. 16

Compareixença

d'una representació de la Confederació de Treballadors Autònoms de Catalunya - Unió General de Treballadors per a exposar el seu punt de vista sobre l'estat d'aplicació del Decret 18/2010, d'aplicació a Catalunya de l'Estatut del treball autònom (tram. 357-00246/09) p. 26

Compareixença

de representants de la Federació de Treballadors Autònoms Dependents, de Comissions Obreres, per a informar sobre l'estat d'aplicació del Decret 18/2010, d'aplicació a Catalunya de l'Estatut del treball autònom (tram. 357-00248/09) p. 29

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 20

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i dos minuts. Presideix Rafael Luna Vivas, acompanyat de la vicepresidenta, Dolors Gordi i Julià, i de la secretària, Montserrat Ribera i Puig. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents els diputats Albert Batalla i Siscart, Meritxell Borràs i Solé, Milagros Fernández i López, Neus Munté i Fernández, Carles Pellicer i Punyed i Maria Senserrich i Guitart, pel G. P. de Convergència i Unió; Montserrat Capdevila Tatché, Judit Carreras Tort i Xavier Sabaté i Ibarz, pel G. P. Socialista; José Antonio Coto Roquet, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Jordi Miralles i Conte, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Oriol Amorós i March, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió el president d'Autònoms Pimec, Joan Alarcón Martínez; el president de l'Organització d'Autònoms de Catalunya (Autcat), Àngel Buxó i Lozano; el president de la Confederació de Treballadors Autònoms de Catalunya - Unió General de Treballadors, Salvador Duarte Soto; la presidenta de l'Associació Intersectorial d'Autònoms de Catalunya, M. Rosa Eritja Casadella; el secretari general de la Federació de Treballadors Autònoms Dependents - Comissions Obreres, Jordi Gutiérrez i Suárez, i el coordinador general de la Taula d'Autònoms de Catalunya, Emiliano Maroto i Rebollo.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de representants de la Taula d'Autònoms de Catalunya per a informar sobre l'aplicació del Decret 18/2010 (tram. 357-00175/09). Comissió d'Empresa i Ocupació. Compareixença.
2. Compareixença de representants d'Autònoms Pimec davant la Comissió d'Empresa i Ocupació per a informar sobre la trajectòria de l'organització (tram. 357-00247/09). Comissió d'Empresa i Ocupació. Compareixença.
3. Compareixença de representants de l'Associació Intersectorial d'Autònoms de Catalunya davant la Comissió d'Empresa i Ocupació per a informar sobre la situació dels autònoms (tram. 357-00249/09). Comissió d'Empresa i Ocupació. Compareixença.
4. Compareixença de representants de l'Organització d'Autònoms de Catalunya davant la Comissió d'Empresa i Ocupació per a donar a conèixer els objectius i les activitats d'aquesta organització (tram. 357-00250/09). Comissió d'Empresa i Ocupació. Compareixença.
5. Compareixença d'una representació de la Confederació de Treballadors Autònoms de Catalunya - Unió General de Treballadors per a exposar el seu punt de vista sobre l'estat d'aplicació del Decret 18/2010, d'aplicació a Catalunya de l'Estatut del treball autònom (tram. 357-00246/09). Comissió d'Empresa i Ocupació. Compareixença.
6. Compareixença de representants de la Federació de Treballadors Autònoms Dependents, de Comissions Obreres, davant la Comissió d'Empresa i Ocupació per a informar sobre l'estat d'aplicació del Decret 18/2010,

d'aplicació a Catalunya de l'Estatut del treball autònom (tram. 357-00248/09). Comissió d'Empresa i Ocupació. Compareixença.

El president

Bon dia a tothom. Aquesta comissió és una comissió que jo diria quasi que és una jornada monogràfica sobre el tema dels autònoms, no? Hem volgut agrupar totes les entitats d'autònoms que ens han demanat comparèixer al Parlament de Catalunya. I per agilitat i practicitat en el tràmit el que hem fet és agrupar-les de dos en dos, perquè és la manera que realment sigui àgil i, al mateix temps, profitosa, la comissió.

Compareixença

de representants de la Taula d'Autònoms de Catalunya per a informar sobre l'aplicació del Decret 18/2010 (tram. 357-00175/09)

El primer de l'ordre del dia és la compareixença..., o sigui, compareixeran els representants de la Taula d'Autònoms de Catalunya per informar sobre l'aplicació del Decret 18/2010. I en el seu nom ho farà el coordinador general de la Taula d'Autònoms de Catalunya, el senyor Emiliano Maroto i Rebollo.

I també tenim, en representació dels Autònoms Pimec davant de la Comissió d'Empresa per informar sobre la trajectòria de l'organització, el senyor Joan Alarcón Martínez, que és el president d'Autònoms Pimec.

També vull saludar els acompanyants que porten les entitats, que estan aquí presents i que d'alguna manera també vénen a recolzar, doncs, el que són els portaveus de les entitats en aquesta compareixença.

El temps per a cada ponent en aquest cas, per a cada intervenció, serà de quinze minuts. Després els grups tindran un temps de cinc minuts per fer preguntes, i després faríem ja la rèplica, si cal –si cal, vull dir que ningú hi està obligat, no?

Per tant, començaríem la sessió. No hi ha cap problema que es puguin repartir uns dossiers. Hi ha per repartir a cada u un dossier que porten la TAC. I vull dir que podríem començar ja.

Per tant, per ordre d'aproximació, dic, li dono la paraula al senyor Emiliano Maroto, coordinador general de la Taula d'Autònoms de Catalunya, que per un temps de quinze minuts podrà exposar-nos implícitament el que ells han vingut a dir, el Decret 18/2010; vull dir que el tema podria ser més ampli, amb molts altres temes, però és concretament el que vostès han especificat. Moltes gràcies. Endavant.

Emiliano Maroto i Rebollo (coordinador general de la Taula d'Autònoms de Catalunya)

Bé. Moltes gràcies, bon dia. Gràcies, president. Hem lliurat un petit dossier de la història del que és la Taula d'Autònoms de Catalunya. En farà una petita pinzellada.

És una taula que es va crear el 15 de maig del 2003. Hi ha una sèrie d'entitats que són les que l'han format –en el dossier va tot detallat. El 2005 aquesta taula es va convertir en coordinadora d'una sèrie d'associacions, la qual també va detallada, amb els objectius. I la taula actual també va detallada amb les entitats que la componen. He de dir que el 2005, entre les entitats que inicialment van formar el que era la coordinadora, entre elles hi havia la Federació Sindical Trade - Comissions Obreres. I malgrat que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va donar la raó a la TAC, perquè estigués..., formés part de la TAC, la Generalitat de Catalunya va recórrer al Tribunal Suprem, que va dictaminar en contra de la TAC, amb la qual cosa la Federació Sindical Trade - Comissions Obreres va quedar fora de la Taula d'Autònoms de Catalunya. I el 2007 vam inscriure el que són els estatuts, i ja està.

Bé. Aquesta petita història, o aquesta petita introducció, més que res és per aclarir que la Taula d'Autònoms de Catalunya no és una entitat que ha nascut el 2010, ni el 2011, és una entitat que té història.

Nosaltres vam demanar aquesta petició de compareixença; la vam demanar primer pels problemes que està tenint la Taula d'Autònoms de Catalunya. Amb l'equip de govern anterior havíem tingut una sèrie de problemes, vam tenir reunions amb la consellera Mar Serna per poder parlar dels problemes que ens trobàvem. I és que, tal com deia la petició nostra, hi ha el decret de 2010, d'aplicació a Catalunya de l'Estatut del treball autònom. I nosaltres el que sempre estem demanant és que es desplegui aquest decret.

Hi ha una sèrie de problemes, perquè..., no sé si és perquè la Taula d'Autònoms pugui formar part del que en un moment ha de ser el Consell del Treball Autònom. I vam tenir reunions amb la consellera anterior, la Mar Serna; no vam poder solucionar aquestes barreres. Després vam tenir reunions també amb la directora anterior, la Mireia Franch; tampoc..., vam tenir problemes. I la veritat és que, quan va entrar al Govern de la Generalitat Convergència i Unió, pensàvem que aquest problema s'acabaria. Hem mantingut un parell de reunions amb el director, amb el Xavier López; veiem que tampoc se'n pot sortir. Hi ha una sèrie de pressions, sembla, que estan impeding formant aquest Consell del Treball Autònom. I nosaltres el que demanem és simplement que es desplegui aquest decret que està aprovat en aquest Parlament.

Aquest decret, a l'hora de formar el Consell del Treball Autònom, és molt clar en la composició que ha de tenir aquest consell. Ens estan parlant que hi ha d'haver quatre membres de l'Administració de la Generalitat, ens estan parlant que hi ha quatre membres d'organitzacions sindicals també representatives i les seves entitats d'autònoms vinculades –cap objectiu. El mateix ens està passant amb les organitzacions empresarials, que també hi ha un espai per a aquestes organitzacions i per a les seves entitats d'autònoms vinculades.

I després hi ha un altre grup que és per a entitats d'autònoms. I en aquest grup nosaltres creiem i entenem

que hi ha de ser la Taula d'Autònoms. Per tant, si nosaltres entenem que a l'hora de desplegar aquest decret és molt clar..., no anirem nosaltres més enllà, simplement que s'apliqui aquest decret. I entenem que nosaltres, com a Taula d'Autònoms de Catalunya, som una entitat únicament d'autònoms, no tenim cap vinculació amb cap organització –cap ni una. Som una entitat d'aquí, de Catalunya, i només estem..., la nostra operativa és només dintre d'aquesta nació, la nostra. I entenem les pressions que estan tenint per formar aquest Consell del Treball Autònom, les podem entendre, però no les comprenem.

Està molt clara la participació que ha de tenir cadascú, sí; està molt clara la no-vinculació a cap organització estatal, i aquesta la compleix el que és la Taula d'Autònoms de Catalunya. I és l'únic que estem demanant. Sí que teníem moltes esperances nosaltres que, amb el nou Govern –aquesta és la veritat–, això es portés a terme, que aquests impediments per formar aquest consell fossin tots més planers i més clars, perquè el decret és claríssim en aquest aspecte. I, per tant, nosaltres l'únic que estem demanant és que s'apliqui, que es desplegui aquest decret.

No entenem que en la situació actual que està el país, en què hi ha unes taxes d'atur grandíssimes, en què el col·lectiu d'autònoms també està patint, i força, la situació, en què cada dia veiem que hi ha autònoms que han d'abaixar la persiana perquè no hi ha manera de poder-se'n sortir... I en aquests moments d'aquestes dificultats encara entenem menys que una entitat únicament i exclusivament d'autònoms no pugui participar en totes les polítiques que es puguin desenvolupar des de la Generalitat de Catalunya. No ho entenem. Hi ha un atur molt gran, hi ha una quantitat d'autònoms que cada dia malauradament es veuen obligats a tancar les seves botigues, els seus oficis. I entenem que nosaltres l'experiència que tenim des de la Taula d'Autònoms és molt vàlida i molt necessària en aquests temps.

Per tant, encara és més difícil entendre que no es pugui, a l'hora de formar aquest Consell del Treball Autònom..., el que és l'espai per a aquestes entitats no pugui ser portat a formar-se, i que s'estigui negant o s'estigui dubtant de la validesa de la Taula d'Autònoms per ocupar aquest lloc.

Tot el que havia de dir més seria una miqueta repetitiu. Però sí que demanem i exigim, des de la Taula d'Autònoms, que aquest decret llei, en el qual està molt clara la composició del consell, quina ha de ser... I nosaltres el que demanem..., i per això vam demanar aquesta compareixença.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Compareixença

de representants d'Autònoms Pimec
per a informar sobre la trajectòria
de l'organització (tram. 357-00247/09)

I, a continuació, pel que és en representació d'Autònoms Pimec, tindria la paraula el senyor Joan Alarcón per un temps de quinze minuts.

Joan Alarcón Martínez
(president d'Autònoms Pimec)

Molt bon dia. Gràcies, senyor president. Gràcies, senyors diputats, col·legues del sector. Començaré a fer una petita referència històrica d'Autònoms Pimec.

La confederació Pimec va començar la seva activitat fa trenta-dos anys, i això incloïa l'activitat de les pimes i els autònoms. L'any 1997, atès que vam veure la necessitat i la singularitat del tema dels autònoms, es va crear el que es va dir la Confederació d'Empresaris Autònoms de Catalunya –Coec–, que ha estat la defensora, la vetlladora per l'activitat dels autònoms des d'aquest any.

Nosaltres, des de l'inici, vam treballar a nivell estatal per definir la figura de l'autònom. L'autònom no existia; es va crear l'Estatut dels treballadors, i no existia. Llavors, nosaltres vam anar a Madrid i vam intentar influir, perquè això venia d'alguna forma..., que calia un marc normatiu per a una cosa que representa –voltants de la població activa– entre el 17 i el 20 per cent, segons cada una de les autonomies; del 17 al 20 per cent no estava, d'alguna forma, legislat.

Llavors, nosaltres vam aportar al Ministeri de Treball, que era el que havia, en primer lloc, de legislar tot això, informació de dotze països europeus, perquè som membres de la patronal europea d'autònoms i petites i mitjanes empreses, que es diu UEAPME –Unió Europea d'Autònoms i Petites i Mitjanes Empreses. Allà vam recopilar informació, que vam aportar. Vam intervenir en l'anàlisi, que després el ministeri va determinar..., d'uns experts, catedràtics i experts en la matèria, alguns d'àmbit europeu i uns altres d'àmbit estatal. Vam influir, d'alguna forma, en el fet que el molt retallat que va sortir l'Estatut del treball autònom després de passar per diferents ministeris s'adeqüés una mica més amb la participació dels grups parlamentaris del Congrés dels Diputats –amb tots els grups parlamentaris del Congrés dels Diputats. Nosaltres hi vam participar, els vam explicar els nostres punts de vista, els vam aportar una certa visió europea. I a conseqüència d'això es va aconseguir que l'Estatut del treball autònom s'aprovés en una legislatura que hi havia, com tots vostès saben, diferents colors..., va ser l'única llei que es va aprovar per unanimitat.

Pensem que vam fer una feina, que després la vam traspasar, d'alguna forma, a l'àmbit autonòmic, en el registre de les associacions, fixant quines eren les regles, i en la col·laboració al desenvolupament del Decret 18/2010, de la Generalitat de Catalunya, treballant en paral·lel amb la conselleria.

Tot això, d'alguna forma, ho fem perquè ens sentim obligats per la nostra representativitat. A nivell del mi-

nisteri, primer per decret llei i després per ordre ministerial, per primera vegada dins de l'Estat espanyol es va haver d'acreditar què representava cada un. Llavors, fent una referència al que vam acreditar cada una de les organitzacions que ho vam haver de fer, nosaltres, Autònoms Pimec, vam acreditar 144.277 autònoms de Catalunya, dels quals, sumant tots els que es van acreditar, hi havia un nombre al voltant de 200.000. Això vol dir que tres de cada quatre autònoms afiliats a Catalunya –afiliats– van cedir la seva representativitat a Pimec. És evident que el món dels autònoms és més gran, però els afiliats són 200.000, i, d'aquests, 144.000 van estar a Pimec.

Això ens implica una responsabilitat important, que és el que ens ha portat a fer aquestes, diguem-ne, col·laboracions amb les administracions per aconseguir que aquest col·lectiu –torno a repetir-me– aparegui dins del món del treball.

Llavors, què fem? A part dels actes de difusió –jornades de difusió de l'estatut a les nostres catorze delegacions d'autònoms–, tenim ara programades per a aquest any, amb els nostres recursos –amb els nostres recursos, que vol dir els recursos de les quotes que els nostres afiliats ens donen, molt pocs diners d'uns altres fons, per no dir gairebé cap–, vint-i-vuit intervencions. Donem suport a l'activitat de formació i bàsicament estem ajudant en una història que és determinant, que és la formació per a la competitivitat.

Estic d'acord amb el que s'ha dit a l'anterior intervenció: estan morint molts autònoms. Malauradament, nosaltres podem identificar quines són les causes, i hem entrat a treballar quines són les causes. A Catalunya, el darrer any han tancat 96.000 autònoms –96.000 autònoms–, en un any. Que això no surt massa a les estadístiques, on cal posar-se a fer restes. Però no surt massa a les estadístiques perquè afortunadament hi ha hagut un bon nombre d'autònoms que han començat. Però si els que han caigut no haguessin caigut, evidentment en tindríem molts més. Els que han començat, benvinguts siguin, però els que han caigut...

I nosaltres hem entrat a treballar amb informes inclús internacionals, perquè Espanya se la miren des de fora, a vegades, tant o més que nosaltres, i Catalunya específicament se la miren també des de fora, des del Comitè de les Regions europees. Sabeu que som encara considerats regió motora. Doncs, llavors ens miren i ens donen dades fetes amb anàlisis estadístiques rigoroses. I aquestes anàlisis estadístiques rigoroses ens porten que un 30 per cent dels autònoms –per ser exactes un 30,7 per cent dels autònoms– que tanquen a Catalunya és per problemes de finançament. Un 25 per cent –un 25,4– és per problemes que el compte de resultats se'ls ha trastornat. Un 7 per cent és per problemes de continuïtat del negoci per raons d'edat.

Llavors, nosaltres apuntem aquests temes, perquè pensem que són els temes que, en qualsevol marc que s'hagi de treballar, s'han de tenir presents: no el saldo net d'autònoms, que és el que apareix a les notícies de premsa, sinó la mortaldat. L'oportunitat dels que creixen..., ja són prou valents i suposem que continuaran sent-ho, però que no morin els que estan morint.

Llavors, hi ha documentació –no la referenciaré aquí. Però d'alguna forma el que hem de fomentar també és –a part d'ajudar que no morin aquests que estic explicant que moren– una cultura emprenedora. Fomentar la cultura emprenedora, que es mesura a nivell del món. Hi ha una associació mundial a la qual jo vaig tenir l'honor de pertànyer durant un temps. A nivell del món es mira què passa respecte a la població, què passa respecte a la població activa i quants de cada mil habitants o quants de cada mil persones de població activa es posen en marxa amb activitat emprenedora. Catalunya, malauradament avui..., érem una cosa bastant capdavantera dins d'Europa, i avui hem perdut posicions, no tan sols dins d'Europa, sinó inclús dins del mateix Estat espanyol.

Llavors, vostès, com a legisladors, crec jo..., demano que sensibilitzem amb això, perquè a tots ens agradaria tornar, com a mínim, a recuperar aquesta posició. I aquesta posició és la suma del que hem dit abans, i d'alguna forma engegar cultura emprenedora. Cultura emprenedora que té a veure amb, una, que els pocs recursos que hi ha –els pocs recursos que hi ha– no es dispersin tant com es dispersen. Tothom vol fer coses d'emprenedoria i autònoms –tothom. Potser hem de començar a dir que els que tinguin volum suficient podran rebre recursos i els que no tinguin volum suficient no els rebran.

Hem d'ajudar –el que hem dit abans– a consolidar els projectes, hem de tenir una visió global. En això estem treballant, estem treballant amb la direcció general, fa mesos que treballem en això, en un document, crec, important, un document bastant complet. Perquè crec que aquest és el camí: s'ha de fer amb visió global, no es pot anar a solucions puntuals. I hem de resoldre, sens dubte, un tema fonamental, que és el tema del finançament.

Nosaltres, amb la nostra trajectòria com a Autònoms Pimec, donem aquests serveis i demanem o posem com una reflexió que no ens emboliquem en la història de si emprenedors, si autònoms..., i fem una mica el que han fet els nostres veïns francesos, i treballar sobre la figura de l'autoemprenedor. La llei que va fer França de l'autoemprenedor va determinar que, sobre un saldo net –ho torno a dir: saldo net– que els anys anteriors a aquesta llei es bellugava pels voltants de 160.000 francesos que es llançaven a la piscina, el primer any d'aplicació d'aquesta llei van ser 480.000. Després, l'any següent, no va ser tan espectacular, ha anat decaient, però l'any d'impuls fonamental... Jo estic a disposició dels parlamentaris per explicar la llei, que l'hem estudiat i atomitzat.

Llavors, fent una referència al que és el desenvolupament, que en parlava l'anterior participant, crec que la llei és prou clara. I en el que la llei també és prou clara –que diu el quart grup d'aquesta llei– és per a aquelles associacions que no puguin estar per llei vinculades a cap de les altres. Per tant, no són quatre per als sindicats, i quatre, i quatre, sinó que és per al grup de sindicats o organitzacions socials més representatives, cada una d'elles i l'organització vinculada, i, llavors –que això determina que són els vuit llocs–, quatre per a l'Administració i quatre per a aquelles que per

lleï no puguin estar vinculades a cap de les anteriors. Això ho diu la llei claríssimament.

Llavors, d'alguna forma, el que pensem és que la no-atomitació associativa és bona, que la no-atomitació dels recursos és bona. Perquè, si no, ens passarà el que ens passa a nivell de l'Estat espanyol: els recursos que van per a emprenedors i autònoms s'han repartit en 2.800 entitats. I això ha generat en net 14.000 –14.000. Qualsevol fa un petit número i diu que surt a cinc per entitat. Per poca estructura que tinguin –d'un secretari, un tècnic, un no-sé-què, un no-sé-quants–, dels recursos que neixen resulta que els que arriben a la capa de baix de tot són aproximadament menys de la meitat –47 per cent. Hem de resoldre això i posar la col·laboració de l'Administració amb els administrats, amb les organitzacions que d'alguna forma tinguin la capacitat de ser eficients i ajudar el col·lectiu.

Si nosaltres arreglem el nivell de Catalunya, via..., la que es cregui més adient, motivem els nostres joves, evitem que els que estan en l'activitat caiguin per raons alienes –per raons alienes– a les seves formes de fer, donant-los la formació adient per a aquest món competitiu, crec que haurem fet un pas endavant. I això és el que toca, d'alguna forma, amb la col·laboració de les administracions i dels administrats.

Gràcies, senyor president; gràcies a tots.

El president

Moltes gràcies, senyor Alarcón, en representació d'Autònoms Pimec. I ara procediríem a les preguntes dels grups parlamentaris, per tant, per un temps de cinc minuts. Ja saben vostès que sempre hi ha una generositat, si s'ha de fer una mica més àmplia, però avui tenim un munt de compareixences, i jo sí que pregaria realment que tractéssim d'ajustar-nos al temps.

Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Montserrat Capdevila. (*Veus de fons.*) Grup Socialista –al final, acaba Convergència. Perdó. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la senyora Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Encara no hem fet aquests canvis. (*L'oradora riu.*)

El president

A la vida se n'han vist moltíssims. Per tant...

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, doncs, agrair la compareixença del senyor Emiliano Maroto i el senyor Joan Alarcón en aquesta comissió en nom de Pimec i en nom de la Taula d'Autònoms de Catalunya.

Bé. Jo crec que és important, el dia d'avui, que tinguem aquest seguit de compareixences justament d'un col·lectiu, el col·lectiu dels autònoms i dels treballadors autònoms, del qual vostès van dient que veuen accen-

tuada d'una forma molt important –i els afecta d'una manera molt important– la crisi. Nogensmenys, també comentaven en el darrer any aquesta xifra que ens fa una mica d'esgarrifaça, aquests 96.000 autònoms que han caigut a Catalunya. Però també el darrer mes, al gener, aquests 5.000 autònoms que han caigut.

I, en aquest sentit, sí, com vostè bé deia, també en neixen molts. De fet, estem veient també que avui dia i davant l'impacte de la crisi moltes persones aturades busquen a l'empresari del treball autònom i l'autoocupació la fórmula per tirar endavant el seu projecte, diguem-ne, laboral. I, per tant, en aquest sentit també és importantíssim. I des del Grup Parlamentari Socialista, doncs, les nostres iniciatives, les nostres propostes són justament en la línia aquesta de reforçar l'empresari, en aquest cas a través del treball autònom i de l'autoocupació, com una de les fórmules clau per a la sortida de la crisi. En el seu moment ja vam presentar deu propostes, en aquest cas pel que anomenem «Catalunya emprèn». I també tenim propostes lligades a un àmbit legislatiu d'aquest mateix Parlament.

Bé. Vostès plantejaven problemàtiques concretes o preocupacions concretes d'aquest decret, en aquest cas aprovat..., no el vàrem aprovar aquí, al Parlament; era un decret de govern i, per tant, aquí no el vam tenir, però sí que el vam conèixer, el 18/2010, de 23 de febrer. I més enllà d'un dels seus punts, que el senyor Emiliano Maroto en feia esment, com és la constitució de la taula o del Consell del Treball Autònom, amb una sèrie de problemàtiques, sí que ens agradaria –quan ell parlava d'allò, parlava de barreres que hi eren, en el Govern anterior, i que continuen sent-hi avui–, amb la màxima..., de la manera que ell cregui oportú, que ens ho pugui explicitar al màxim: quines són exactament aquestes barreres, quina valoració en fan, per què existeixen aquestes barreres i com des dels grups parlamentaris que aquí estem podem ajudar-los a superar-les, aquestes barreres, si és que està a les nostres mans. I com a mínim és la nostra voluntat també, per això estem a la seva disposició.

Més enllà, doncs, del Consell del Treball Autònom, ens agradaria que ens valoressin la resta d'elements que inclou aquest decret. El desplegament: en quin grau de desplegament el veiem, tenint en compte que abordava altres punts. Altres punts com eren el registre també de contractes, els temes lligats amb el tema de la salut laboral, de la prevenció de riscos. Bàsicament aquests dos elements.

També, quan ens feia, el senyor Alarcón, esment de quines problemàtiques es trobaven en aquests moments lligades també a la viabilitat o a poder tirar endavant els projectes d'empresari o d'autònoms, ens feia esment dels temes de finançament. I, en aquest sentit, preguntar específicament com valoren, diguem-ne, els darrers canvis que s'han produït des del Govern de la Generalitat, i que ens els van portar a través d'uns pressupostos en aquest Parlament, aquests canvis. És a dir, realment l'any passat, en el pressupost 2011, ja es van produir alguns canvis. També es va produir el fet que va desaparèixer aquest programa: el POA, el Programa d'ocupació autònoma. Quina valoració en fan? I com valoren els canvis que

hi ha hagut a través de l'Institut Català de Finances. Realment, l'accés al crèdit està sent més fàcil, més àgil? Soluciona els problemes que realment tenen els autònoms?

I, per altra banda, també, com valoren, en aquest cas, el diàleg amb el Govern, la concertació, el procés de consultes. Vostè, senyor Alarcón, feia esment, doncs, que han pogut participar en l'elaboració d'algun projecte, d'haver fet..., aquí encara no el coneixem. Per tant, ens agradaria que ens expliqués, doncs, quins són aquests elements de coneixement.

En aquest sentit, també, ens agradaria saber o conèixer, si ens ho poden explicar, com valoren també l'accés a la formació sectorial dels diferents col·lectius d'autònoms, i com ho valoren a través del Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya. Les línies de suport als empresaris que existeixen són realment efectives? No ho són? Haurien de ser-ho més? I, en aquest cas, també lligat amb els processos de capitalització, quins elements veuen, doncs, quines pegues, quins inconvenients trobem, o troben, pel camí.

I, per acabar, i l'última. El senyor Alarcón en parlava molt clarament, de dir que tenien comptabilitzada la mortalitat dels autònoms. Un cop aquests autònoms cessen en la seva activitat, tenen identificat o coneixen quin itinerari segueixen? En la mesura que..., queden desprotegits absolutament? No hi queden? Tenen accés a algun itinerari? En aquest cas per no estar absolutament desprotegits, com és un dels riscos. Doncs, conèixer exactament en quina situació es troben.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Capdevila. I ara, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'illustre diputat José Antonio Coto Roquet.

José Antonio Coto Roquet

Moltes gràcies, excel·lentíssim president de la Comissió d'Empresa i Ocupació. Per nosaltres, pel nostre partit, els autònoms són un element fonamental. Nosaltres som..., en el nostre programa electoral sempre l'autònom ocupa una part essencial del nostre ideari polític, perquè creiem que una economia com l'espanyola, on el 90 per cent de l'ocupació està en petites i mitjanes empreses i autònoms..., evidentment és la columna vertebral de l'economia catalana i del conjunt d'Espanya.

I en aquest sentit, doncs, mostrar la importància que tenen vostès en el teixit productiu català i del conjunt d'Espanya, i que sense vostès no es podrà sortir de la crisi. Per tant, hem de fer un marc legislatiu que permeti que la seva activitat continuï, que no tanquin 96.000 autònoms, com se n'ha fet esment, sinó, al contrari, que no tanqui cap autònom o que en tanquin els mínims possibles, i que hi hagin moltes més persones que decideixin autoocupar-se i no hagin d'esperar exclusivament a ser contractades de forma aliena.

Per tant, en aquest sentit, el Partit Popular de Catalunya vam ser clau en l'aprovació dels actuals pressupostos de la Generalitat. La nostra posició responsable va fer que els pressupostos de la Generalitat d'aquest any 2012 no quedessin bloquejats i, per tant, que Catalunya no quedés paralitzada sense pressupostos. I una de les condicions que vam marcar al Govern actual de la Generalitat de Catalunya va ser la necessitat d'impulsar en els propers sis mesos –i així ho vam marcar en una moció presentada– una llei d'emprenedors i d'autònoms. No tant el decret, com a forma legal de regular els autònoms, sinó una llei on es posi tot el tema que vostès han comentat, de fer un estatut dels autònoms, però que estigui dins un marc de llei, que és la màxima –jeràrquicament, a nivell legal– eina jurídica i que dóna, doncs, més pes i més contundència a la importància que tenen els autònoms i les seves necessitats.

En aquest sentit, posar de manifest la importància de fomentar l'esperit emprenedor i l'esperit de ser autònom. Jo crec que hem de fer que els joves no sempre esperin que siguin contractats, sinó que ells mateixos decideixin portar a terme una idea de negoci. En aquest sentit, els demanaria que fessin esment de quines polítiques, quins ajuts podem fer des del sector públic, des del Parlament de Catalunya i des de les administracions públiques per afavorir la cultura de l'emprenedoria.

Després, l'eliminació de la burocràcia. Jo crec que és essencial –és essencial– posar una catifa vermella als emprenedors i als autònoms perquè no hagin de perdre ni temps ni diners en costos transaccionals inútils i burocràtics. I, per tant, quines són avui dia les pedres a les seves rodes que impedeixen, per culpa de l'Administració pública, que vostès puguin portar a terme la seva administració? També ens agradaria, en aquest sentit, doncs, la seva opinió.

I també, per últim, saber quina valoració fan d'aquest primer any de govern del senyor Artur Mas. I com creuen..., com ha actuat envers els autònoms, si han tingut diàleg amb ell, amb el conseller Mena, si els han posat facilitats i quins plans els han mostrat. Crec que és important que, després d'un any i tres mesos de govern de la Generalitat de Catalunya de Convergència i Unió, se sàpiga què estan fent pels autònoms. I, a partir d'aquí, nosaltres, des de la nostra tasca d'oposició, i oposició responsable, doncs –el Partit Popular de Catalunya–, plantejarem propostes i serem, evidentment, especialment durs en aquells temes que el Govern no hi estigui actuant, o estigui posant un topall o no impulsi les mesures que són necessàries per donar solució als seus problemes.

I, ho torno a repetir, vostès són essencials per sortir de la crisi: sense autònoms, sense emprenedors, sense petites i mitjanes empreses, sense microempreses no sortirem de la crisi. I, per tant, tenen el nostre grup parlamentari, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, a la seva absoluta disposició.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat, senyor Coto. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Jordi Miralles.

Jordi Miralles i Conte

Gràcies, president. Dir que hi ha hagut una substitució en el nostre grup; a partir d'ara jo seré el portaveu del nostre grup parlamentari, no per canvi de grups, com es deia anteriorment, sinó per canvi de persones.

Bé. Jo els vull agrair les seves explicacions. Segurament amb les altres compareixences podrem tenir una visió més global del que és l'estat avui d'un col·lectiu molt important, que són els treballadors autònoms. I alhora que aquesta visió global, doncs, quines són aquelles qüestions que vostès ens plantegin i puguem analitzar... Que la nostra feina aquí, des del punt de vista parlamentari, pugui atendre la situació dels autònoms al nostre país, tenint en compte que és un col·lectiu –i les mateixes compareixences així ho expressen– molt divers respecte als seus vincles organitzatius i l'activitat que poden desenvolupar; també molt divers en cadascuna d'aquelles coses que representen els autònoms al nostre país –per activitat, per col·lectiu–, però que, en definitiva, és un col·lectiu molt important, i un col·lectiu molt important que no està al marge de l'impacte més fort que estan tenint cap al conjunt de la ciutadania les conseqüències de la crisi.

La primera intervenció, el senyor Maroto, parlava més en concret del tema del decret. Vostè ha fet una explicació més de les conseqüències, també, per als autònoms del nostre país, tant de tancaments com d'obertures. I a nosaltres ens preocupa –i ens preocupa força– la imatge que pretenen donar aquells que estan ara impulsant una reforma laboral, que avui tindrà una resposta pels carrers del nostre país de nou, dels sindicats, i aquests que estan governant tant a Espanya com a Catalunya. Que la sortida dels alts índexs d'atur que tenim al nostre país serà l'autoocupació.

Sembla que hi ha una manera de mirar de passar respecte a les conseqüències de per què hem arribat aquí, treballadors dependents i també treballadors autònoms, respecte del model, i que la sortida serà reduir aquest altíssim i dramàtic índex de treballadors en atur a Catalunya i a Espanya amb l'autoocupació.

Una dada: Espanya està vuit punts per sobre d'Alemanya en autoocupació. Ho dic perquè a vegades les referències –vuit punts– que hi ha..., tinguem-ho també en compte a l'hora de buscar alternatives o sortides que poden ser una via molt, molt a curt termini, però que no tinguin a veure amb les modificacions substancials per poder crear ocupació i també autoocupació.

Nosaltres som de l'opinió que el que cal és canviar el model productiu. I, a partir d'aquí, una pregunta que li voldríem fer al senyor Alarcón. Ha dit que moren o que en van morir un percentatge significatiu; també n'han aparegut de nous: si hi ha algun tant per cent, també significatiu, de quin sectors poden representar, si estan..., a on. Per tant, així podem veure o podríem

entendre una mica millor què és el que no continua i què és el que pot aparèixer. Nosaltres som de l'opinió del model productiu.

Segon, vostè ho ha dit perfectament: el tema del finançament, el crèdit. Cal una reforma del sector financer, però nosaltres som de l'opinió d'anar en línia diferent del que s'està fent en aquest moment. Aquí van comparèixer representants del sector financer i van dir-ho clar: que els diners que rebien no eren per facilitar el crèdit, sinó per netejar el seu compte de resultats. Això van dir-ho aquí, està gravat en sessió parlamentària. Bé, aleshores, el fet de fonamentar el crèdit, per a les petites i mitjanes empreses, òbviament per als autònoms i també per a les famílies...

I el tercer aspecte: com es fa créixer la demanda. Perquè l'autoocupació vindrà si hi ha alguna cosa que es pugui demanar d'aquells que en aquest moment, doncs, tenen més dificultats per poder arribar a final de mes, i per tant consumir allò que pugui produir un àmbit de l'autoocupació com són els treballadors autònoms. És a dir, nosaltres creiem que hi ha marge si hi ha canvis d'aspectes troncats de les línies polítiques que sembla que es confirmen i es ratifiquen tant en el Govern català avui com en el Govern espanyol també avui.

I jo voldria fer-los tres preguntes –i amb això acabaria. La primera ja els l'he plantejada: si detecten aquells llocs, aspectes que es perden dels autònoms –que tenen a veure..., amb quins sectors–, i quins apareixen de nou. La segona: per què creuen que no s'ha constituït el Consell Català del Treball Autònom? Quina és la raó o les raons? I la tercera, lligada a una afirmació: on veuen que hi han les dificultats reals perquè puguin accedir més al crèdit, respecte a les decisions que s'han pres tant pel Govern espanyol com pel Govern català?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat, i benvingut com a portaveu del tripartit... Vull dir, del partit que integra el seu grup: Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Gràcies, president. Gràcies, senyor Maroto i senyor Alarcón, per les seves exposicions, per ser avui aquí i sobretot per la feina que fan en el dia a dia de suport a un sector que no és un sector, sinó que és un tipus d'activitat intersectorial, clarament molt divers internament i que té una importància molt rellevant en la nostra economia.

Bé. Nosaltres, des d'Esquerra Republicana..., som un partit que té molts emprenedors, que té molts autònoms i que dona suport molt al treball autònom. Hi creiem no com una solució única a la sortida de la cri-

si, però sí com una de les vies principals de creació d'ocupació. És evident que és important transformar el model productiu, tenir un futur en alguns sectors estratègics ben encarat, però sens dubte l'emprenedoria serà un dels elements fonamentals per a la sortida de la crisi.

Tant és així que nosaltres observem amb molta preocupació –la veritat és que amb molta preocupació– l'aturada de la posada en marxa d'un organisme que és el Consell del Treball Autònom de Catalunya, que, recordem-ho, es regula per un decret que aviat farà dos anys que està aprovat. Per tant, no posar-lo en marxa ens sembla que..., no vol dir que a través del consell s'hagin de solucionar tots els problemes dels autònoms a Catalunya –que ara m'agradaria fer una anàlisi sobre això–, sinó que el que sí que pensem és que al que posa remei és al fet que hi hagi un marc reconegut, estable, de diàleg social, de representativitat del treball autònom.

Perquè, en definitiva, possiblement la circumstància que més perjudica la situació del treballador autònom amb relació als poders públics és la seva manca de visibilitat, és la dificultat de la seva representació. Perquè el treballador autònom, principalment, al que ha de dedicar el gruix de les seves hores és al seu petit negoci, a la seva microempresa, a tirar endavant una activitat amb moltes dificultats i amb necessitats de complir tots els requeriments. Un treballador autònom no té departament jurídic, ni departament financer, ni departament de producció, sinó que ell sol ha de fer una mica de tot –ni departament comercial, sinó que ho ha de fer tot. I, per tant, és molt difícil, a vegades, per a ell mateix estar pendent d'intervenir en el debat públic per defensar els seus interessos.

Per tant, vostès tenen aquesta responsabilitat de suplir aquesta mancança del mateix treballador autònom, per les característiques de la seva activitat i de les seves empreses. I nosaltres –entenent aquest «nosaltres» en un sentit ampli, referit als representants de la voluntat popular expressada en el Parlament, siguem al Govern o siguem a l'oposició– tenim el deure d'escoltar la veu d'aquests que els costa projectar la seva veu.

Per tant, a mi em sembla que és urgent posar en marxa aquest consell. De fet, aquest Parlament ja ha aprovat algunes mocions instant que es posi en marxa immediatament, una d'elles a proposta d'Esquerra Republicana. I, de fet, com que veiem que el debat en el Parlament sobre el fet dels autònoms, doncs, ha estat poc present, i deu ser responsabilitat de tots els grups... No tinc ganes de fer pim-pam-pum Govern-oposició en aquest tema. Crec que, al contrari, seria molt possible i és molt possible que hi hagi un suport transversal a alguns dels temes principals que avui s'han plantejat aquí. I, per tant, en tot allò que puguem construir-hi acords, molt millor, i aquesta serà la nostra actitud.

Però veient que, pel motiu que sigui, en el Parlament possiblement no hi ha hagut un impuls prou clar de la situació d'abordatge dels problemes que tenallen els autònoms... De fet, avui vostès ens han dit que estan treballant un pla amb el Govern; ens sembla fantàstic que el Govern faci això. Els he de dir que amb el Par-

lament aquest treball no hi ha sigut, que aquí no se'n ha presentat cap documentació al respecte. El coneixem tots segurament, per vies informals, però per vies formals aquest treball no hi ha sigut, no?

Atesa aquesta situació, la iniciativa del nostre grup ha estat endegar una proposta legislativa, que vostès saben que ahir mateix la Mesa del Parlament va admetre a tràmit i que, per tant, els en facilitaré una còpia. Vostès són coneixedors d'alguns d'aquests continguts, perquè per elaborar-los el nostre grup els ha demanat consell i els ha demanat opinió, i ha tingut en compte allò que vostès han escrit, en els casos en què no ens hem pogut reunir –però que coneixem la seva feina. I abordem una sèrie de temes que ens sembla que són els que podem abordar des d'un punt de vista de les competències que tenim a Catalunya, que no són tots.

Jo crec que el problema dels treballadors autònoms, principal, no és tenir consell o no, tot i que ajudaria molt que tinguéssim consell per poder fer visible la seva veu i els seus problemes i per poder posar en marxa, sobretot, un tema en què hi ha un greuge comparatiu entre el treball autònom i el treball assalariat, que és la formació continuada. És a dir, la formació continuada està pensada bàsicament per al treball assalariat, i si tinguéssim un òrgan social d'aquest tipus podríem posar en marxa aquest element.

No entenc massa per què no es posa en marxa, eh? Jo crec que aquí vostès saben més coses que nosaltres, n'estic segur. Perquè el decret és molt clar, és que és claríssim. I aleshores l'aplicació del decret no té massa marge de maniobra. És que si hi hagués un marge interpretatiu molt gran, d'acord, però ara mateix me l'he baixat d'internet –hi accedeixes en tres segons, qui vulgui accedir-hi–, arribes de seguida a l'article que diu com es fa i..., en fi. Però, bé, aquest tema, seguirem instant... Nosaltres el que hem fet ha estat incloure el que diu el decret a la proposició de llei, a veure si elevant-ho a proposició de llei o, en tot cas, portant-ho al debat de l'elaboració de la proposició de llei aconseguim donar-hi una empenta més gran i almenys ficar més en evidència que hi ha hagut un endarreriment en aquest sector.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) Bé. La veritat és que m'he entrotllat molt en els temes introductoris i no he tingut temps d'arribar al fons de la qüestió. Només –si m'ho permet– un minutet, senyor president.

Doncs, miri, no parlaré dels temes de competència estatal, que són els més importants per als autònoms, que són els més importants –separació de patrimoni, bonificacions fiscals de contractacions, etcètera–, però sí dels temes que afecten la proposició de llei. Jo els facilitaré la nostra proposta.

Dir-los només que ens sembla que en el que ens hem de trencar més el cap és en el tema del finançament. Hi hem posat fins a deu idees diferents, que no solucionaran definitivament el tema del finançament, però almenys rasquem –almenys rasquem. Algunes de les idees –ja els ho reconec– me les han donat vostès: com el mediador financer; com equiparar el problema de les deduccions fiscals quan reps capital proper

de l'entorn familiar, si ets autònom o si ets societat limitada; com els límits de pagament; com el compte únic de relació entre Administració i autònoms, que seria un element molt positiu; com facilitar la capitalització de les prestacions; com adaptar les condicions de l'ICF a la realitat de l'autònom –és a dir, les condicions que es posen a l'ICF amb relació..., entre autònoms i societats limitades hi han diferències molt grans–; com fixar que les garanties exigides no siguin superiors a igualtat de risc. És a dir, si un projecte..., s'ha de valorar el finançament que se li dona a partir del risc que suposi l'activitat, no a partir de la forma jurídica de l'activitat.

I, per tant, aquest em sembla que és un tema important, així com les xarxes informals de finançament que es poden formalitzar i ajudar –els coneguts, potser, amb la petita pedanteria dels *business angels*; però, en tot cas, això em sembla important.

El nostre compromís, i que ens tenen a la seva disposició.

El president

Moltes gràcies, senyor Amorós. I ara sí, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que dona suport al Govern de la Generalitat de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora diputada Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Sí, donem suport al Govern de Catalunya. I en aquesta matèria, si m'ho permeten, Convergència i Unió jo no diré que el que més, però sí que ens sentim, com a mínim com el que més, una formació política que ha donat suport i ha mirat d'estar al cantó dels autònoms, segurament perquè respon a una realitat del país. I, com una formació política que l'única voluntat que té és de donar servei precisament a la gent d'aquest país, doncs, respon la nostra vocació pels autònoms a aquesta realitat, hi insisteixo, del país, de casa nostra.

Vostès han fet una anàlisi, que agraïm, de quina és la situació. I alguna em recordava alguna intervenció meva també, quan nosaltres estàvem a l'oposició, de veure que aquesta crisi ha tingut un efecte diferent sobre els autònoms respecte a altres crisis. És a dir, que el fenomen aquest de la destrucció de l'àmbit dels autònoms es produeix per primera vegada quan hi ha una crisi, que sempre havia sigut precisament un element d'escapada o de sortida per donar lloc de feina a gent que sortia de la seva empresa, perquè havia tancat, doncs, aquella empresa en concret, no? Aquest és un tema que existeix i que, per tant, en som conscients, i que cal donar-hi resposta.

I respecte al que vostès manifestaven de la necessitat de donar sortida al que és una necessitat, que aquest país sigui cada vegada més emprenedor, perquè n'havíem estat molt, i també estadísticament s'ha demostrat que en som menys... Vostès suposo que en són coneixedors, i si no... Vaja, suposo que sí, però si no... I, per tant, m'agradaria que ho poguessin valorar, el que ha tirat endavant el Govern, que és això de «Ca-

talunya, escola d'emprenedors», que és un pla aprovat pel Govern el passat mes de novembre, precisament per fomentar l'esperit emprenedor a les futures generacions, tant en l'àmbit de primària com de secundària. I, lògicament, en cada una d'aquestes branques s'enfoca de forma diferent, perquè volem acostar-nos en aquest sentit als models de referència, com pugui ser la cultura emprenedora que hi ha en altres països, com és Alemanya, països nòrdics, França, etcètera.

Dit això, han parlat directament del Consell del Treball Autònom. I deia que ho defineix bé el decret. I és cert que al decret hi ha una definició, però també és cert que hi ha una dificultat, i jo crec que la coneixen més pròpiament vostès que no pas nosaltres, no? Sí que ens agradaria que ens ajudessin a posar-hi llum, aquí. Han dit que hi va haver dificultats amb l'anterior Govern, també amb aquest. Per tant, hi ha un tema de fons que cal resoldre, sens dubte. I, per tant, voldríem saber quins són els seus criteris: aquestes barreres, aquestes dificultats que a l'hora de la veritat, doncs, fan que tot això no tiri endavant.

S'ha parlat del POA. A mi m'agradaria que en fessin una valoració, una valoració real dels efectes que ha tingut, positius o no, a l'hora de tirar-se endavant. I jo crec que en aquest sentit el Govern està fent..., segur que es poden fer més coses, però s'està fent un esforç precisament per adaptar l'Institut Català de Finances a la necessitat dels autònoms. I així, les línies d'aval que han sortit, doncs, mirant de donar resposta directa als autònoms. I saben que està en marxa i que aviat sortirà una línia d'aval per a microempreses i autònomes a través de l'Institut Català de Finances i entitats financeres de fins al 70 per cent, no? I en aquesta línia entenem que s'haurà de seguir treballant i aprofundint.

Bé. Ens deien vostès que hi ha un pla de suport al treball autònom i que s'estava fent una feina positiva, que el sector majoritàriament hi estava treballant conjuntament amb el Govern. I poc o molt, doncs, pel que ens han pogut comentar, hi ha una feina de fons, una feina verdaderament rellevant i en què es detecta, aquí, que moltes de les palanques, moltes de les coses que verdaderament cal treballar en matèria d'autònoms, doncs, són competència de l'Estat, no?, com en l'àmbit fiscal, en l'àmbit social pròpiament. I que, per tant, aquí segurament del que es tractarà és de seguir treballant des de Catalunya, però tenint molt clar que la solució, que la via de treball bàsica..., i ha de ser d'influència en aquest sentit en el que és el Govern de l'Estat, o en el Congrés dels Diputats, on nosaltres –deixin-me que el citi–, doncs, creiem que tenim una persona que fa molts anys que hi treballa, com és el Carles Campuzano, que ha fet grans aportacions al nostre grup polític en aquesta matèria, no?

Bé. Es deia –i permetin-me que també ara em dirigeixi un segon als grups de l'oposició– que aquest pla no s'ha vist en aquesta cambra. És lògic; si no està aprovat pel Govern, doncs, és lògic que no sigui aquí. Esperem que ho serà en breu i que, per tant, quan això sigui aprovat pel Govern, com ha de ser, doncs, serà presentat en aquesta cambra. Però l'important ver-

daderament és que hi hagi aquesta col·laboració estreta i de treball per mirar de donar respostes.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

Res més. Com que no he començat dient-ho, sí que el president espero que em deixi acabar dient-ho: agrair-los la seva compareixença, tant al senyor Emiliano Maroto com al senyor Joan Alarcón. I també, doncs, agrair la presència del director general.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Borràs. I, a continuació, per contestar per un temps de deu minuts –ho faríem a la inversa–, té la paraula, en primer lloc, el senyor Joan Alarcón Martínez, president d'Autònoms Pimec.

Joan Alarcón Martínez

Gràcies, senyor president. Bé, han fet moltes preguntes; que contestar això en deu minuts pot ser complicat, però intentaré agrupar-ho per grans blocs.

En primer lloc, vull agrair als parlamentaris que els seus col·legues de Madrid... S'ha dit: és molt important el que es fa a Madrid, dins del col·lectiu d'autònoms. Jo dic que he tingut una molt bona receptivitat a tot arreu, però també dient noms: amb CiU, s'han pres iniciatives, i Esquerra Republicana; iniciatives potents que van servir, en determinats moments, com a palanca per canviar –parlo del Govern anterior– postures. O sigui, el PP estava a l'oposició, al qual també vam veure quantitat de vegades. Hi va haver moments en què estaven tots els grups –tots els grups excepte el que estava en aquell moment en el Govern– d'acord, i ens faltava aconseguir en aquell moment el del Govern. I aquestes, diguem-ne, complicitats o, diguem-ne, explicacions ens van servir també perquè el Partit Socialista canviés d'opinió.

També hi va haver moments en què les posicions no eren..., els socialistes hi estaven d'acord. Amb una llei com aquesta, penso que hi ha hagut molta feina, i jo estic molt agraït a tots. I les vies que hem fet servir a vegades des de Catalunya perquè parlessin, per influir els que estan més dies vivint a Madrid, no? O sigui, vull deixar això..., perquè crec que, com la legislació potent és d'allà, hem de treballar en col·laboració amb els que tenim més a prop, i desplaçar-nos amb l'AVE o amb el pont aeri, o tot el que faci falta per..., com fer-ho des d'allà.

Llavors, intentant contestar..., perquè, ho repeteixo, en deu minuts és molt poc. Però què passa amb els autònoms? Doncs, la Llei de l'Estatut del treball autònom va definir el *cese forzoso de actividad* –*cese forzoso de actividad*–, que va tenir les seves enormes discussions. Que per iniciativa del que els està parlant, i ho vull subratllar... Només cobria sis mesos, tal com va sortir del ministeri, i per la col·laboració amb tots els grups parlamentaris de Madrid, del Congrés dels Diputats, va passar a cobrir dotze mesos, eh? Això és iniciativa de qui els està parlant, amb un càlcul actuarial que

va justificar que numèricament això es podia fer. I aquí la col·laboració va ser bàsicament del Congrés dels Diputats, que no pas del ministeri. O sigui, la trajectòria primera és que avui ja tenen una cobertura, que s'inicia des del mes de novembre.

El tema del finançament –factor comú. Es fan coses, però el món de l'autònom és molt complex i molt divers. Quan dic complex i divers..., doncs, autònom és un taxista, és un músic, és un periodista, és un enginyer que està fent *software*, és un arquitecte; és tot aquest món de varietat.

Llavors, compte que a uns unes coses els són enormement fàcils, perquè no és problema, i la mateixa cosa a un altre autònom li és enormement difícil. Ens falta molt camí per córrer i segurament hem de desenvolupar iniciatives més creatives que les que estan vigents.

La figura d'aquests que hem dit abans... Corregeixo el número, perquè m'han passat l'última dada de tancament de l'any passat: són 102.700 –el saldo net de destrucció. Aquests que es llancen a la piscina ara ho estan fent amb diners familiars, amb diners de coneuts, amb diners... O sigui, això, aquesta figura l'hem de tractar... I s'ha dit per part del senyor Amorós, que hem de tractar fiscalment això, perquè si els recursos han de venir d'uns altres llocs, doncs, és evident que aquests llocs fóra bo que els tractéssim. I jo aquí ho llanço al que pertoca, que és: potser el tram autonòmic de la renda hauria de tenir un tractament específic diferencial a Catalunya respecte d'aquest concepte. No ho tractem tot igual i fem una cosa diferent.

Més coses. L'accés a la formació. Home, és trist que el 17 per cent de la població activa no rebí..., i en aquest cas específicament a Catalunya rep zero. Hi ha dues comunitats autònomes que reben zero, i tenim l'honor de ser una d'elles. És evident que potser el 17 per cent no ha de rebre el 17 per cent dels recursos; és evident que hi ha uns recursos que l'empresari..., en aquest cas l'empresari que té uns treballadors per compte de tercers paga un determinat coeficient, i l'autònom..., doncs, pràcticament aquesta figura és molt minsa.

És també veritat que vénen recursos del Fons Social Europeu. Per tant, aquí és un tema a parlar amb més detall. Però hem de fer que la gent que pugui tenir formació no l'hagi de fer a conseqüència dels esforços que fem les associacions.

El tema de generar inquietuds als joves. Que és bo, però compte, una dada que és molt important. Dels autònoms que comencen, el 40 per cent no arriben a cobrir els dos anys. Hem de ser molt prudents pel que fa a generar expectatives. Potser des de les associacions els hem d'acompanyar, i l'Administració ho ha de posar fàcil perquè aquell que engegui funcioni.

Jo poso una referència i després parlaré de la referència alemanya, perquè jo quan vaig a Brussel·les me n'assabento molt, a nivell global –potser equivocadament, o depèn de quina base es divideix per fer els percentatges. Però el tema, a Alemanya... Han muntat que qualsevol iniciativa emprenedora, qualsevol autònom, abans de posar-se en marxa ha d'anar a l'associació corresponent, que emet un informe, que no és vin-

culant –que no és vinculant per no ser antidemocràtic, però ha d'emetre aquest informe–, sobre la viabilitat del seu projecte. Això és molt important. Ells han caigut, del 40 per cent de caiguda –que això ho fan ja des de l'any 2008, ja fa quatre anys–..., han baixat catorze punts, és important. O sigui, ells estan al 26 per cent, actualment, de destrucció d'iniciatives que superen..., on abans, de caure el 40 per cent..., ara estan a 26 per cent de caiguda. Crec que és una dada important.

Més coses... Efectes baixes i altes i què passa. Contestant em sembla que era al Jordi Miralles. Qui cau, qui no cau: està caient construcció, està caient comerç bàsicament, i estan creixent bàsicament serveis, petits serveis.

El sector financer. Algú ha preguntat –també el senyor Miralles– com es pot arreglar. Jo, miri, crec que mirant el món es pot arreglar bastant fàcil: que la reforma del sector financer –i en això m'adreçaria al senyor Coto–..., que s'ha de posar el que va fer el senyor Obama als Estats Units. Dels recursos que els bancs donen al món que rep recursos, perquè a fi de comptes aquest és el seu producte, indexar percentualment què és el que ha d'anar a cada un dels canals: famílies, *self-employment* –ell va fer: famílies, *autoempleo*, eh?–, petita i mitjana empresa, i gran empresa. Si això s'indexa... No és una ingerència, ho està fent el país més democràtic del món –o ho diuen–, però si això s'indexa, d'alguna forma passarà que els autònoms... Què ha passat aquí? Informe del Banc d'Espanya. O sigui, el crèdit no tan sols ha baixat, sinó que ha crescut una mica: un 27 per cent per a les grans empreses –de creixement– i un decreixement brutal en la resta. Perquè la resta és més del 70 per cent a Catalunya, de l'ocupació. I com el 30 per cent de l'ocupació rep un 27 per cent més del crèdit? Crec que és important, i és per reflexionar-hi, vostès que són els que legislen, amb la nostra col·laboració plena i total.

Llavors, el tema de departaments, de formació continuada, crec que està dit. El tema... Jo crec que les grans preguntes comunes estan contestades, no?

Com sortirem d'aquí? –que és el tema fonamental. No en sortirem només amb l'autoocupació, encara que els índexs que jo tinc, suposo que referenciats a bases diferents..., però jo el que els he referenciat sobre mil habitants, o sobre mil persones potencialment actives... Què vol dir «persones potencialment actives»? És molt important, perquè aquí es parla..., «població activa». Això està malament. Població *potencialment* activa és aquella que podria estar en condicions, per edat, de treballar. Llavors, d'aquests potencialment actius, vegem quants estan fent funció emprenedora. I això es fa al «Global Entrepreneurship Monitor» –la Global Entrepreneur Association–, que és de tot el món, és com es calcula.

A Europa cada país fa la seva història –cada país fa la seva història–, i llavors un diu: «Jo sóc el millor, jo...», allò d'*el tamaño no importa*. O sigui, compte, perquè en la posició sota aquest paràmetre, que és important, nosaltres tenim molt, molt, molt camí per córrer. I estem molt per sota d'Alemanya –molt per sota d'Alemanya, diversos punts, eh?, em sembla que són 3 i mig o

4. Per tant... Amb aquest paràmetre; amb uns altres paràmetres segur que el diputat en té coneixement. I, bé, podem creuar els números i segur que donarien de forma diferent.

Llavors, una petita referència al tema de la feina que estem fent. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Mig minut? (*Pausa.*) La feina que estem fent procurem fer-la a Madrid, procurem fer-la aquí, amb la col·laboració de tots. I estem a disposició de tots per continuar-la fent, que és el que crec que ens pertoca.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Alarcón. I ara, per un temps de deu minuts també, per contestar, té la paraula el senyor Maroto.

Emiliano Maroto i Rebollo

Moltes gràcies, president. A veure, jo en algunes coses no seré repetitiu del que ha dit el senyor Alarcón; amb moltes estem d'acord. I, així com al principi jo la meua intervenció l'he centrat..., per al que havien demanat la compareixença, jo donaré contestació..., perquè, de totes les preguntes, el senyor Alarcón s'ha oblidat de dir per què no s'ha constituït.

Bé. Jo torno a dir que amb alguna de les coses estic d'acord. El finançament... Crec que això de l'Institut Català de Finances..., sobre el paper tot és molt maco; la realitat és totalment diferent. Malauradament, els autònoms ens estem jugant sempre patrimoni familiar; això no ho tenen mai en compte. Les garanties que et demana l'Institut Català de Finances són superiors a les garanties que et demana qualsevol banc, amb la qual cosa t'ho posen molt difícil, el que és el finançament.

La realitat del carrer no la detecten, aquesta és la veritat. S'ha parlat del *cese de actividad*, ja n'ha parlat ell. (*Adreçant-se a Montserrat Capdevila Tatché.*) Miri, una de les preguntes que m'ha dit, crec que era vostè, és el problema que estem tenint ara en aquest moment la Taula d'Autònoms de Catalunya. Quina aportació fem nosaltres? –i contesto també a la diputada Meritxell quan diu, el Govern, el que està fent. Doncs, la Taula d'Autònoms de Catalunya no podem col·laborar en res, no ens deixen col·laborar. En les reunions que hi ha de tècnics d'autònoms, vam ser convidats amb molta pregària per part nostra, per poder assistir-hi. A la primera reunió va poder assistir-hi el tècnic nostre, la tècnica nostra, però a les següents ja no ha sigut convidada. Així de clar.

Entrebancs? Ja ho he dit abans: la Taula d'Autònoms de Catalunya som independents, som una entitat d'aquí, de casa. Nosaltres no tenim una patronal darrere, nosaltres no tenim un sindicat darrere; estem sols. Però tan sols com les entitats que el formem. Tenim l'Agrupament de Botiguers i Comerciants de Catalunya –crec que vostès el coneixen tots–, amb una implantació territorial, una entitat de trenta anys; te-

nim l'Associació de Transportistes Agrupats, Astac Condal –coneguda–; el Sindicat del Taxi de Catalunya –penso que també és una entitat no sospitosa–; la Unió de Pagesos de Catalunya –jo tampoc suposo que n'he de parlar–; tenim professionals de teràpies naturals; tenim artesans..., en fi. Però ens falta una patronal i ens falta un sindicat. I ja està.

Llavors, l'entrebanc ve d'aquí. Jo no sé si és que un grup d'aquí, d'autònoms, d'entitats d'aquí, de Catalunya..., doncs, ja no diré que molesten dintre, perquè no deu ser així, però després de les reunions que hem mantingut amb el Govern anterior i el Govern actual, la veritat és que les coses se'ns estan posant molt difícils. I arriba un moment en què nosaltres, als nostres associats, als nostres veritables associats, als associats que tenim amb nom, cognoms, DNI, a socis que paguen quota, als nostres... I jo el felicito, que ha dit que té 145.000 associats, jo el felicito, perquè...

Jordi Alarcón Martínez

144.000.

Emiliano Maroto i Rebollo

Doncs, 144.000. Però, dels 200.000 que sembla que hi ha a Catalunya, el 80 per cent el teniu vosaltres. Jo us felicito. I nosaltres ja hem demanat que volem, a l'hora de demostrar la nostra representativitat..., hi estem disposats, i de moment això no arriba.

Miri, nosaltres, més reunions que hem tingut..., les tindrem. Tenim molta paciència, tenim una massa associativa darrere que està patint moltes conseqüències, i per ells ho farem tot, no? Però el que sí que demanem, ho torno a demanar..., i és que –com deia el senyor Amorós, crec, a la resta de diputats– aquest decret és claríssim –el decret és claríssim–, i no entenem ni nosaltres ni els nostres associats per què no s'està aplicant.

El registre? Doncs, el registre... Crec que en el dossier que els hem donat, des del 2007 –crec que hi ha fins al 2010, tenim l'entrada –als últims fulls– del registre, totalment, complint tots els requisits, i estem tots plenament identificats. Oportunitat de col·laborar? Ho torno a dir, no ens han deixat. No ens deixen col·laborar. Formació: com a entitat, no sabem el que és. Nosaltres no sabem el que és formació –com a entitat, eh?

És evident que nosaltres... Deia: la valoració que fem del primer any de govern de la Generalitat. Ho acabo d'exposar, ja està tot dit. Per nosaltres..., potser sí que veiem voluntat, però quant a la TAC tenim els nostres dubtes. Evidentment que els autònoms, els emprenedors, som essencials per sortir de la crisi. I l'únic que vol la Taula d'Autònoms de Catalunya és col·laborar, ajudar i participar en totes les polítiques que es puguin fer. Representem un col·lectiu prou important, cabdal per poder tirar endavant tota aquesta situació. I l'únic que demanem és la comprensió de tots vostès, l'exigència que aquest decret es desplegui i que es compleixi.

De la resta de preguntes, pràcticament el senyor Alarcón s'ha fet ja ressò d'elles; seria tornar-ho a repetir. Evidentment, tot el que és l'escola d'emprenedors... Tot el que siguin iniciatives, tot el que sigui una sensibilitat cap a aquest col·lectiu a nosaltres ens sembla molt bé, és així. I ajudar aquest col·lectiu, que està molt desprotegit envers el que és el treballador.

I, pràcticament..., simplement, sí que els vull donar a tots les gràcies. Segurament la meva posició no ha sigut molt més àmplia perquè és que no ens deixen tenir història. Aquesta és la veritat: no ens deixen tenir història, no ens deixen participar. I aquesta denúncia l'hem fet aquí. I, evidentment, hauran de fer el que sigui, perquè nosaltres tenim uns associats que ens estan recolzant, i no entenem ni comprenem la posició del Govern actual.

Moltes gràcies a tots.

El president

Moltes gràcies. Se podria obrir un torn de rèpliques. Jo penso que si els grups parlamentaris hi estan d'acord no ho faríem, eh? I acomiadariem, naturalment, el senyor Emiliano Maroto. Agrair-li moltíssim... (*Veus de fons.*) Sí, bé, però a veure, per favor... En primer lloc, vull dir que aquesta comissió..., no es tracta que vostès tinguin un debat entre institucions. Vull dir, això podríem buscar uns altres fòrums per poder fer-ho. Aquí no correspon, i aquí s'han fet, doncs, els tràmits que s'havien de fer.

I vull agrair molt la presència del senyor Emiliano Maroto com a coordinador general de la Taula d'Autònoms de Catalunya, el qual ha vist que en aquest Parlament hi ha la llibertat de poder expressar-se com vostè vulgui, a més en una comissió legislativa com aquesta.

I, per descomptat, també donar les gràcies al senyor Joan Alarcón, president d'Autònoms Pimec, que ens ha fet una dissertació àmplia i concisa de la situació dels autònoms a Catalunya.

Per tant, dos minuts, simplement, per poder acomiadar-nos d'ells, i les pròximes compareixences.

La sessió se suspèn a dos quarts de dotze del migdia i es reprèn a dos quarts de dotze i dotze minuts.

El president

Reprenem la comissió amb les compareixences.

En aquest cas, tindrem la compareixença i donem la benvinguda a la senyora Maria Rosa Eritja Casadella, que és presidenta de l'Associació Intersectorial d'Autònoms de Catalunya. I també, doncs, algun coneixement..., ens coneixem d'alguna reunió del tema de comerç de Lleida, no? I també ens acompanya el senyor Àngel Buxó Lozano, que és president de l'Organització d'Autònoms de Catalunya. Benvinguts, i també les persones que els acompanyen en aquesta sessió.

Vostès saben molt bé..., que més o menys els van dir com serien les compareixences: tenen quinze minuts per fer una exposició, els grups parlamentaris cinc

minuts per poder preguntar-los i després vostès tenen deu minuts per poder contestar.

Compareixença

de representants de l'Associació Intersectorial d'Autònoms de Catalunya per a informar sobre la situació dels autònoms (tram. 357-00249/09)

Per tant, començaríem en aquest cas amb la compareixença dels representants de l'Associació Intersectorial d'Autònoms de Catalunya per informar sobre la situació del sector. I tindria la paraula la senyora Maria Rosa Eritja Casadella, que és la presidenta de l'associació. Moltes gràcies.

M. Rosa Eritja Casadella (presidenta de l'Associació Intersectorial d'Autònoms de Catalunya)

En primer lloc, voldria agrair la invitació a l'Associació Intersectorial d'Autònoms de Catalunya per participar en aquesta Comissió d'Empresa i Ocupació del Parlament de Catalunya, així com per la qüestió de què avui es tracta, que és la situació dels autònoms i, per tant, de la microempresa, que requereix una atenció especial, i més en aquests moments econòmics, on aquest col·lectiu ho està patint tan significativament.

Permeteu-me que estructuri la meva intervenció en cinc grans línies. Però, primer, faré una presentació del que representa i el que ha estat fins ara l'Associació Intersectorial d'Autònoms de Catalunya.

L'Associació Intersectorial d'Autònoms de Catalunya, AIAC, es va fundar l'any 2005 i representa totes les organitzacions empresarials de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona, així com totes les sectorials de Foment i de Cepyme. El mateix any vam firmar un conveni de col·laboració amb CEAT Madrid. I som, des de Catalunya, la veu de Catalunya a l'associació d'autònoms espanyola.

Estem també dins de Madrid... L'últim any, sabeu que hi va haver aquell *consejo representativo* dels autònoms. Doncs, nosaltres en som part representativa, a l'estar dins d'aquesta junta. Hem estat també col·laborant amb el Departament d'Empresa i Ocupació, en el programa de suport al treball autònom de Catalunya.

Ara permeteu-me que us comenti les cinc grans línies que aniré citant, i que de ben segur caldria completar, i que són: la morositat, el finançament, un entorn favorable, el foment de l'esperit emprenedor i la nova reforma laboral. Deixeu-me que no entri a les causes més pròximes, derivades de la crisi econòmica i financera, que expliquen el deteriorament del teixit de les petites i mitjanes empreses en general, i dels autònoms en particular, ja que són perfectament conegudes.

La primera línia, la morositat. En el context actual, l'augment de la morositat de les operacions comercials afecta significativament l'actiu circulant de les empreses, i augmenta les necessitats operatives de fons, cosa

que agreuja i amplifica els efectes i els resultats negatius de la debilitat de la demanda i de les restriccions de l'accés al finançament tant públic com privat.

Pel que fa a la morositat pública, segons el Banc d'Espanya les administracions públiques mantenen un deute amb les empreses per import de 45.794 milions d'euros i un endarreriment en els pagaments situat en els 280 dies, cosa que està molt allunyada del que marca i fixa la legislació interior i les directives europees. En aquest sentit, les mesures aprovades al passat Consell de Ministres de 24 de febrer, per al finançament d'operacions de tresoreria de les corporacions locals, suposaran un baló d'oxigen als autònoms que treballen per a aquestes administracions, ja que per tothom és conegut que les corporacions locals se situen al capdavant dels retards en els seus pagaments, seguides de les comunitats autònomes i de l'Administració central.

Més enllà de l'establiment de terminis de pagament d'acord amb la Llei 15 del 2010, en les operacions comercials és fonamental establir instruments administratius i jurisdiccionals eficaços per garantir el compliment d'aquesta; no pot ser que l'incompliment no tingui la corresponent sanció.

En la segona línia, el finançament, patim des de fa temps, i de forma més intensa els darrers mesos, una important restricció d'accés al crèdit del sector privat, i en particular per als autònoms. Més del 80 per cent de les empreses que van acudir en els últims mesos a una entitat financera per demanar finançament han patit nombroses dificultats per aconseguir-lo, o directament els ha estat denegat. El sector financer és encara més angoixant per a les empreses de reduïdes dimensions, com són les dels autònoms, per les seves pròpies característiques i la seva limitada capacitat de generar recursos interns.

No s'ha d'oblidar l'elevada dependència que aquestes empreses tenen del deute, procedent de les entitats de crèdit. Per tant, cal accelerar la reforma del sistema financer i activar mesures per fer arribar el finançament que han obtingut els bancs del Banc Central Europeu cap a les empreses. D'empreses, n'hi ha moltes que són solvents, però no tenen finançament, perquè el sistema financer no funciona acuradament.

En la tercera línia, un entorn favorable i sense traves, la millora i agilització dels procediments administratius són un element clau. L'harmonització dels tràmits i centralització d'aquests sota l'aplicació dels principis europeus –«pensar en petit», i només un cop– reduiria considerablement els costos administratius i facilitaria una administració àgil i responsable.

Cal eliminar exigències derivades de la malfiança pública en els autònoms o del simple afany de control per si mateixa, i la seva substitució per obligacions legals basades en una relació de confiança i de responsabilitat mútua, així com una predisposició d'estímul a la iniciativa ciutadana i a l'activitat empresarial, que ha de ser un objectiu de primer ordre per als empresaris autònoms, atesa la seva reduïda estructura i els seus limitats recursos.

De fet, en massa ocasions l'elevat nombre de tràmits a realitzar, la seva complexitat i el seu cost són motius de desistiment d'una iniciativa empresarial, d'una ampliació de la seva activitat o de la seva possible participació en la contractació pública. Cal que es faci una guia metodològica, que ha de seguir-se en l'elaboració de l'anàlisi de l'impacte normatiu, que contempli l'estudi d'impacte de la norma sobre les pimes i els autònoms, i que identifiqui la incidència diferencial en les empreses en funció de la seva mida i tenint en compte les peculiaritats d'aquestes empreses per tal d'alleugerir la càrrega reguladora.

En la quarta línia, foment de l'esperit emprenedor de l'autònom. Cal un clima propici per al foment de l'emprenedoria, que passa, entre d'altres, per prioritzar a través de programes educatius i de formació tots els coneixements i capacitats que possibilitin una millor adequació entre la planificació de projectes empresarials i la consecució dels objectius proposats.

L'emprenedoria és un valor social que ha d'estar present al llarg de tots els sistemes educatius i universitaris. Així mateix, cal evitar barreres administratives i la complexitat de normes, que segueixen sent un obstacle important per a la consecució de l'èxit en els processos de creació d'empreses. Facilitar l'obtenció de recursos financers en les etapes inicials, ja que segueix significant una barrera important a la creació d'empresa i a la seva posterior supervivència, així com un component fiscal incentivador de l'activitat emprenedora. L'estructura del sistema fiscal, inclosos els impostos sobre la renda i sobre les societats, la pressió fiscal sobre el factor treball, el consum i l'estalvi influeixen en el procés emprenedor, per la qual cosa és imprescindible reduir la càrrega fiscal que recau sobre els emprenedors significativament.

I, en la cinquena línia, la nova reforma laboral pel que fa als autònoms incideix de forma destacada en el nou contracte de treball per temps indefinit de suport als emprenedors, que ve definit per: podran concertar el contracte de treball de suport als emprenedors; el contracte se celebrarà per temps indefinit i a jornada completa; el règim jurídic del contracte i els drets i obligacions que se'n deriven es regiran pel règim general, llevat la durada del període de prova a què es refereix l'article 14 de l'Estatut dels treballadors, que serà d'un any en tot cas.

Amb aquest nou contracte, l'empresa tindrà dret a aplicar incentius fiscals com: en el cas del primer contracte de treball concertat per l'empresa que es faci a un menor de trenta anys, l'empresa gaudirà del dret a una deducció fiscal de 3.000 euros; addicionalment, en cas de contractar desocupats beneficiaris d'una prestació contributiva per desocupació, l'empresa tindrà dret a una deducció fiscal d'un import equivalent al 50 per cent de la prestació per desocupació que el treballador tingués pendent de percebre en el moment de la contractació, amb el límit de dotze mensualitats i d'acord amb les regles definides.

A més, amb independència dels incentius fiscals anteriors, les contractacions dels desocupats inscrits a l'oficina d'ocupació donaran també dret a bonificacions si

es destinen als següents col·lectius, entre d'altres: joves entre setze i trenta anys; majors de quaranta-cinc, etcètera. Encara que, per l'aplicació dels incentius anteriorment referits, l'empresari haurà de mantenir l'ocupació al treballador contractat com a mínim tres anys des de la data de l'inici de la relació laboral, i en cas d'incompliment d'aquesta obligació, l'obligació del reintegrament. No es considera incomplerta l'obligació de manteniment de l'ocupació quan el contracte de treball s'extingeix per acomiadament disciplinari declarat o reconegut com a procedent, dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa del treballador.

Als efectes d'aquest contracte es tindran en compte el nombre de treballadors de l'empresa en el moment de produir-se la contractació. La major transparència i claredat de les causes d'acomiadament objectiu, que el reial decret llei ha realitzat en sèries de modificacions, donen major seguretat jurídica per fer front a les situacions de dificultat i delicades. No conec cap empresari ni cap autònom que vulgui acomiadar; el que volen és contractar, tenir un bon finançament i emprendre.

Des de CEAT, l'associació espanyola d'autònoms, proposarem que en el tràmit parlamentari del Reial decret del III del 2012 s'introdueixi l'exclusió durant dos anys de l'aplicació dels convenis col·lectius als denominats «nous emprenedors autònoms», és a dir, aquells que comencin un negoci quan el seu nombre d'empleats sigui inferior a sis treballadors. Tot això sense perjudici de la possibilitat de pacte en contrari entre emprenedor i empleat; sense perjudici de l'aplicació del dret necessari previst en l'ordenament laboral, i de les oportunes previsions en els contractes individuals respecte a l'aplicació futura i fins i tot retroactiva del conveni.

En definitiva, cal que entre tots puguem donar l'impuls als autònoms, i per tant al país, per recuperar l'activitat amb un sacrifici mesurat. Són moments de repartir responsabilitats i esforços, i això és el que cada dia fem els autònoms que aixequem la porta del nostre local.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Eritja. Jo sí que li pregaria que d'aquesta documentació, si vostè vol, se'n pot fer una fotocòpia i l'enviaríem als grups parlamentaris.

M. Rosa Eritja Casadella

He donat un *pen* a la secretària i ja els ho faran...

El president

Doncs, ja està, ja ho rebran els grups parlamentaris; per tant, serà una documentació...

Compareixença

de representants de l'Organització d'Autònoms de Catalunya per a donar a conèixer els objectius i les activitats d'aquesta organització (tram. 357-00250/09)

I, a continuació, per un temps de quinze minuts, té la paraula el senyor Àngel Buxó, que és president de l'Organització d'Autònoms de Catalunya.

Àngel Buxó i Lozano (president de l'Organització d'Autònoms de Catalunya)

Bé, bon dia. Gràcies, senyor president, per la invitació que ens feu avui en aquesta compareixença. Senyors diputats, senyores diputades, gràcies també per escoltar-nos i donar-nos aquesta oportunitat. Nosaltres, l'Organització d'Autònoms de Catalunya, Autcat, som una associació formada l'any 2007. Aquesta organització, tot i que estem sota el paraigua de l'organització empresarial Cecot, funcionem de forma independent.

Tenim com a missió... Quan parlem dels autònoms, a nosaltres sempre ens agrada aclarir que nosaltres som una organització que volem informar, assessorar i donar servei a l'autònom que té voluntat de ser emprenedor. És a dir, no estem parlant, en el nostre cas, d'aquell autònom que la seva voluntat és ser autònom dependent, eh? Per tant, sempre vull deixar molt clar que, en el cas de la nostra organització, el que volem potenciar i volem fomentar és aquell autònom que potser encara no ho és avui, però que vol ser emprenedor. Per tant, estem parlant de l'embrió de la futura empresa a Catalunya.

I, precisament perquè parlem d'aquest col·lectiu, suposo que, com que la meua és la quarta intervenció i encara en fan falta dues més, hi hauran moltes coses que s'aniran repetint. Per tant, jo ara he tingut la sort d'escoltar la Maria Rosa i hi han moltes coses que ella ha dit, doncs, que nosaltres subscriuim perfectament. I suposo que coses que s'han dit anteriorment o que es puguin dir després, també. Per tant, jo intentaré més centrar-me en aquells punts o en aquells trets més bàsics o que, d'alguna manera, entenem més propis del col·lectiu del qual nosaltres parlem, no?

En primer lloc, permeteu-me que digui que normalment sempre sentim a tothom..., tots els grups polítics, tothom parla sempre dels autònoms, de les petites empreses, que cal ajudar les microempreses, etcètera, no? I jo diria que això és un denominador comú que uneix normalment qualsevol partit polític, qualsevol ideologia política, quant a les seves formes d'expressar-ho. Però el que sí que és veritat és que, almenys des de la nostra òptica, veiem grans mancances en aquest sentit, eh?, grans mancances en el sentit, doncs, d'ajudar i potenciar aquests col·lectius.

És evident que, amb l'actual crisi econòmica que estem patint tots plegats, tots sabem que no només hem de buscar que els treballadors tinguin feina, és a dir, *la parte contratada*, sinó que hem de buscar, com deien els *hermanos* Marx també en aquella famosa pel·lícula, *la parte contratante*, eh? Per tant, el que també hem de tenir molt en compte és que cal crear gent que

vulgui arriscar-se, gent amb valor empresarial, la gent que vulgui realment crear empresa. I entenem que això s'ha de potenciar.

No podem veure, doncs, com en una reforma laboral es parla que es fomentará que el treballador o treballadora aturat pugui capitalitzar l'atur depenent de l'edat que tingui: si és home, trenta anys; si és dona, trenta-cinc. A mi m'agradaria aquí que parléssim també del fenomen de la igualtat, no?, perquè comencem a diferenciar les edats. És a dir, m'és igual, sigui home o sigui dona; i per què als trenta i trenta-cinc anys? És que no pot ser un emprenedor una persona de quaranta-cinc? O no podem ajudar una persona de quaranta-cinc? Cal que estigui condicionada a la seva edat, l'emprenedoria? És a dir, realment veiem que a la situació actual seguim tenint grans mancances en el que seria fomentar l'activitat emprenedora d'aquests autònoms, no?

I com que creiem que, a més a més, doncs, l'autònom... Jo, sobretot, quan utilitzo la paraula «autònom»... Hi ha una cosa que també vull deixar molt clara: que a vegades identifiquem l'autònom amb aquell que cotitza al règim d'autònoms de la seguretat social, eh? I, tot i que utilitzo això perquè ens entenguem tots, que quedi clar que per nosaltres no és un problema de a quin règim cotitzes. Que molt bé, doncs, estar al règim d'autònoms; suposo que el senyor Botín també hi deu ser, igual que els companys del taxi i que molts altres, no? Per tant, que quedi clar que el fet de parlar d'aquesta qualificació d'«autònom» és perquè ens entenguem, simplement.

Llavors, clar, nosaltres, per tant, què és el que volem? Mireu, permeteu-me que utilitzi un símil, no? Si ara sortíssim aquí al parc de la Ciutadella i veiéssim els arbres, veurem que..., quan plantem un arbre petit, què és el que fan els jardiniers municipals? Li posen al costat tot de fustetes perquè neixi..., que el vent no el tombi, el van ajudant, eh?, fins que un dia ja es pot valdre per si sol. Doncs, això és el que demanem nosaltres: que l'Administració ens ajudi, que ens posi aquests palets també. Però no pals a la roda, no, que ens posi pals perquè, d'alguna manera, puguem créixer, puguem tindre uns fonaments sòlids que ens permetin el dia de demà ser ja no una petita empresa, sinó poder ser una mitjana empresa, poder crear llocs de treball. És a dir, això és el que demanem nosaltres, no?, com a organització.

I per això, què demanem? Una cosa que l'hem sentit mil vegades, però que encara..., no sé si la llei òmnibus ens ho arreglarà o les finestretes úniques que diuen els ajuntaments que faran, però el que volem és simplificació administrativa –simplificació administrativa– en el procés de creació d'empreses per als nous emprenedors i emprenedores d'aquest país, no?

Hi han altres aspectes que entenem que s'han de potenciar molt més, no? I és potenciar les polítiques actives per fomentar l'autoocupació. Mireu, jo només us diria una cosa –i no d'ara, eh?; és a dir, podem agafar els últims deu anys, els que vulgueu–: mireu tots els fons de formació que donem en formació contínua a les diferents organitzacions sindicals, patronals, et-

cètera, i busquem quants cursos fem de gestió de microempresa o quants cursos fem de creació d'empresa. Ridícul –ridícul.

I aquí hi ha una cosa que hem de tenir tots present: el petit empresari, aquest autònom o autònoma que crea una empresa, normalment acostuma a ser un bon professional d'alguna cosa, però no té criteris de gestió empresarial; cal que li donem aquests criteris. D'acord que després acabarà contractant un graduat social o acabarà contractant un economista o un laboralista que li portarà les quatre coses del seu negoci, però també li hem de donar eines, i aquestes eines també les hem de donar amb aquestes polítiques actives.

Per descomptat, jo he dit que no volia que ens qualificessin amb el tema de cotització a la seguretat social, però també és un tema important a tindre en compte. No pot ser que cotitzem de tota la vida el mateix percentatge de contingències comunes que cotitza qualsevol treballador del règim general i, en canvi, no tinguem els mateixos drets. És a dir, tenim la mateixa obligació, però no tenim els mateixos drets. Un treballador del règim general pot jubilar-se als seixanta-un anys a canvi d'un contracte de relleu. Per què no fem això amb un autònom? Per què no fem que un autònom..., que potser aquesta persona després d'haver treballat dotze hores diàries, set dies la setmana, després de no sé quants anys, que ja està una miqueta cansat i cremat i que no hi ha successió a la seva empresa familiar, no pugui contractar-se a través d'un relleu d'un altre autònom i donar continuïtat a aquesta empresa? Per què no podem estudiar fórmules com aquestes? Per què no podem també donar-li el mateix dret, si per desgràcia fa falta, que té un treballador del règim general, doncs, que si té la desgràcia de tindre una invalidesa pugui tindre la invalidesa qualificada, que es dona als majors de cinquanta-cinc anys? Perquè al final està pagant el mateix, eh? Com allò que dius: «Té la mateixa cobertura d'assegurança, però en canvi no té les mateixes prestacions.»

El mateix diríem... Abans he fet referència a tot el tema de la potenciació de les polítiques actives per fomentar l'ocupació, no? Bé, un altre punt a destacar en aquest cas seria el tema de –com deia abans, perquè creiem que la formació és important d'aquests col·lectius– la formació contínua. Estic d'acord que nosaltres, els autònoms, no cotitzem per contingències de formació professional, no estem pagant el 0,6 ni el 0,1 per cent que paguen empresa i treballador al règim general. Però, compte, nosaltres defensem pagar-ho; pagar-ho, però també poder-hi tindre dret, és a dir, també poder, d'alguna manera, fomentar, doncs, la formació contínua al llarg de la vida laboral d'aquests professionals autònoms.

Per descomptat, dintre de les ajudes que nosaltres demanem, doncs, a la creació d'empreses –abans la companyia parlava que a través de la CEAT es vol fer que els dos primers anys que..., bé, nosaltres el que busquem és el que deia abans de l'arbre i d'aquells pals que deïem, no? De dir: «Escolta, fórmules, eh?» Nosaltres en tenim alguna també, com anar a buscar un IVA més reduït en els primers anys de desenvolupament del negoci.

Incloure també alguns aspectes com la morositat en les causes d'acomiadament justificat. És a dir, a veure, ara en aquesta última reforma s'està parlant de pèrdues, s'està parlant de falta d'ingressos, però que sapigüeu que un dels grans problemes que tenim els autònoms és precisament la morositat. És a dir, comptablement aquells calés els tenim reflectits que els tenim, eh?, ens els deuen, però a la tresoreria no hi són. I això fa molt de mal al col·lectiu d'autònoms i microempreses.

Per descomptat, hi han altres reivindicacions, com el tema de la no-afectació, o buscar una forma d'afectació més suau, en el règim d'operacions vinculades amb els autònoms. Sabeu que hi ha el tema d'operacions vinculades entre empreses, i en el cas dels autònoms fins i tot ens hem trobat últimament amb alguna sentència al sud d'Espanya que, quan un autònom factura a la seva empresa els seus serveis, els comptabilitza com una factura, perquè, clar, no hi ha una altra forma. Això es considera també una operació vinculada que, a més a més, ha de portar IVA, no? Coses estranyes d'aquest estil.

I, mireu, jo abans deia que és molt important que fomentem l'esperit emprenedor, però el que hem de fer també és no espantar els emprenedors. I hi ha una cosa que espanta molt. Una cosa és que ens espantin els bancs, eh?, que quan demanem calés, doncs, ens demanin que ho hàgim d'avaluar amb el nostre patrimoni personal, d'acord?, i familiar. Però una altra cosa és que també, d'acord amb les lleis de societats, en el cas dels autònoms, ens trobem que, quan per desgràcia el negoci ens va malament, el nostre patrimoni personal també està en perill. I, per tant, fem la defensa patrimonial de l'empresari autònom en cas de fallida de l'empresa o de l'activitat que tingui, no?

Bé. Jo no voldria acabar la meua intervenció..., aprofitant, doncs, que estic davant de grups parlamentaris, que avui manen uns però demà poden manar uns altres, i, per tant, això és l'alternança democràtica. També voldria fer una reflexió a les administracions públiques en general –no estic parlant aquí ara del Govern de la Generalitat, estic parlant de les administracions almenys que tenim dintre de l'àmbit català, és a dir, l'Administració local, diputacions, etcètera. És a dir, moltes vegades ens trobem..., i això jo sé que a vegades és molt difícil objectivar-ho, no?, però sí que és la sensació que tenim, i és que d'entrada treballarem poc, i ens paguen malament, per a l'Administració pública. Però ens trobem que en processos concursals de l'Administració pública moltes vegades no se'ns dona cabuda.

Ens queixem molt de les subcontractacions, eh?, tot hom es queixa de les subcontractacions; els sindicats com a entitats sindicals es queixen moltes vegades en els temes de prevenció del tema de la subcontractació. Però és que el que s'està fomentant des de l'Administració és precisament la subcontractació. Perquè contractar petites i mitjanes empreses o microempresaris, jo ho comprenc, des d'un punt de vista administratiu porta molta feina: no és el mateix controlar tres proveïdors que controlar-ne cinquanta, eh?; no és el mateix tindre tres factures que tindre'n cinquanta. Jo entenc

que l'Administració com a empresa, des d'un punt de vista de racionalització, prefereixi contractar-ne tres que no cinquanta, d'acord? Però, lògicament, no estem parlant d'una empresa, estem parlant de l'Administració en general. Per tant, jo pregaria a l'Administració sobretot el foment i l'accés de la petita empresa, de la microempresa –jo no parlo de la mitjana, perquè la mitjana ja acostuma a ser massa gran; del que nosaltres parlem és de la petita, la microempresa–, a aquestes licitacions i a aquests concursos que moltes vegades fa l'Administració.

I que, sobretot, no utilitzem el llenguatge de «xiringuito» en funció de la mida de les empreses; utilitzem la mida de «xiringuito» en aquell que actua com a tal, si ho posem en tema despectiu. Suposo que tots estaríem d'acord que Lehman Brothers ha actuat com un «xiringuito». Però no utilitzem aquesta paraula per definir una empresa quan és petita, si us plau.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies per la seua exposició. Concretament als dos, senyor Buxó.

I també m'havia oblidat, i ho voldria ressaltar perquè crec que és important, que durant tota aquesta sessió de treball que s'està fent de compareixença està present aquí el senyor Xavier López i García, que és director general d'Economia Social, Cooperativa i Treball Autònom, del Departament d'Empresa i Ocupació. Per tant, no ho havia dit abans, eh?, però vull dir que està seguint tota la jornada avui de compareixences que estem tenint. També benvingut.

I a continuació, doncs, ja comencen les preguntes, no? Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula, per cinc minuts, la il·lustre diputada senyora Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, president. De fet, tornem a repetir, com dèiem abans, que celebrem que avui aquesta sessió de la Comissió d'Empresa i Ocupació sigui monogràfica a l'entorn, doncs, dels autònoms –i, en tot cas, el terme «emprenedors», que són la majoria o gairebé tots ells.

Donem les gràcies també, doncs, a la senyora Maria Rosa Eritja i al senyor Àngel Buxó, en aquest cas, vallessà com jo mateixa i, per tant, amb qui treballam a la comarca per temes diversos. I, per tant, agrair la seva compareixença, agrair que ens hagin explicat cada un d'ells..., des d'una perspectiva potser un tant diferent, cosa que agraiem.

I, per altra banda, també, doncs, dir que compartim molts dels diagnòstics que vostès aquí han exposat, els coneixem. De fet, compartim també molts dels objectius, que hem traslladat o hem..., sí, traslladat a través de diferents iniciatives parlamentàries. Però sobretot, i en aquest cas, els compartim en la mesura, doncs, que durant set anys hem tingut l'oportunitat de donar suport a un govern, a un govern d'entesa, que es ca-

racteritzada i s'ha caracteritzat per haver posat en marxa, jo crec..., i en aquest sentit una valoració positiva dintre del context després negatiu d'una crisi, eh?, que ens ha portat fins aquí avui. Però jo crec que s'ha caracteritzat per posar en marxa molts elements, moltes iniciatives, justament això, per posar en valor els autònoms, el seu paper; ja no només des de Catalunya, sinó també des de l'Estat, i amb aquell Estatut del treball autònom, amb els seus recorreguts, itineraris... Abans en parlàvem, però jo crec que justament forma part d'aquesta idiosincràsia, com deïem, que des de l'àmbit del Partit Socialista i del Grup Parlamentari Socialista hem intentat anar endegant i treballant per tirar endavant.

I com deia abans també, en aquests moments, amb una crisi important, on una de les possibilitats és, doncs, l'autoocupació com una de les sortides. I, per tant, com aconseguim des de les diferents instàncies polítiques i públiques «mimar», com deia el senyor Buxó –m'ha agradat el terme, no?–, de fer aquest tutor, aquest guia, en aquest cas, en el procés d'acompanyament a aquesta persona que té aquesta iniciativa –aquest valent, eh?–, fa aquest acte de valentia de tirar endavant i arriscar, que és la paraula clau.

I, en aquest sentit, permetin-me, doncs, que els faci, als dos –i, per tant, responguin fins allà on creguin oportú–, una bateria de preguntes o unes línies de preguntes lligades a la seva exposició. I d'algunes n'han parlat, en algunes m'agradaria que hi aprofundissin.

Per una banda, el senyor Buxó parlava d'això, no?, del tutor, que ens demanava que fóssim tutors, poséssim tutors. Quines línies hauria de tenir, doncs, la Generalitat, que no té, de suport a l'emprenedoria i per acompanyar aquest procés de consolidació a partir de l'inici d'una nova activitat?

Per altra banda, un tema recursiu –que vostès n'han parlat, n'han parlat abans també–, doncs: les línies de finançament. El finançament acaba sent un dels principals problemes. Abans se'ns explicava que un 30,7 per cent dels tancaments responen als problemes de finançament, i un 24 per cent, als comptes de resultats i, per tant, a la baixada d'activitat. Lligat a això, els faig també la pregunta que feia abans, no?: aquest nou model d'ICF, que teòricament va adreçat a millorar l'accés al finançament per als autònoms i per als emprenedors, com el valoren? Que ho ha facilitat, realment, i per tant ha aconseguit l'objectiu que en aquest cas se'ns explicava?

I, per altra banda, què en pensen també –i ho preguntava abans– de la supressió del Programa d'ocupació autònoma, com una mesura, doncs, d'uns recursos destinats a fons perdut d'ajuda a aquest procés d'inici d'activitat? I, per tant, què hauria de fer la Generalitat davant de la, en aquests moments, no-existència d'aquest programa.

Per altra banda, en aquest sentit, com han pogut vostès participar en una qüestió –que nosaltres i jo crec que caracteritzava justament el Govern de l'entesa– com és la concertació, és a dir, el treball conjunt per tirar endavant iniciatives, per tirar endavant les polítiques, doncs, a Catalunya.

Una altra pregunta seria: han notat vostès en els darrers anys millores, eh?, en això que també vostès comenten, demanen, en l'agilitat de la mateixa Administració? En el darrer any, en els darrers catorze mesos, per a l'inici d'activitat, han notat alguna millora? Han notat millores? Això que es parla de la finestreta empresarial.

Una altra pregunta segurament és: solucionarà definitivament la viabilitat dels projectes d'autònoms la mesura de la qual vostè feia esment sobre la morositat dels ajuntaments?

De quina manera la caiguda, en aquest cas, de la compra pública afectarà directament també aquest compte de resultats dels autònoms i dels emprenedors i de les petites i mitjanes empreses?

Realment un autònom dependent ho és per voluntat? O a vegades ho és per obligació?

A quines polítiques actives d'ocupació en concret creuen que hauríem de donar suport o s'haurien d'endegar, que no existeixen?

I, per acabar, també sovint se'ns demana que l'Administració sigui més prima, sigui més àgil, sigui més... Com creuen vostès que es podria fer front a l'atomització d'entitats d'autònoms –que abans també se'n parlava– justament per a això, per ser més eficaços, més eficients, més orientats a resoldre realment els problemes de tots els àmbits d'autònoms? Tenint en compte que som conscients que existeix una..., eh?, i abans també se'n parlava, en aquest sentit, des de l'associació intersectorial. Com que parlem de diferents sectors també i de diferents tipologies, doncs, com s'hi podria arribar a fer front?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Capdevila. I a continuació, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor diputat José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, excel·lentíssim president de la Comissió d'Empresa i Ocupació. Senyores i senyors diputats... En primer lloc, agrair a la senyora Eritja i al senyor Buxó que hagin estat avui aquí i hagin comparegut davant de la Comissió parlamentària d'Empresa i Ocupació del Parlament de Catalunya per explicar-nos la realitat dels autònoms des de la seva vessant.

I des del Partit Popular, doncs, primer, com he dit abans, en l'anterior compareixença, també respecte als autònoms, el nostre suport absolut. Nosaltres creiem que vostès són fonamentals per disposar d'un teixit productiu, industrial i econòmic a Catalunya, al conjunt d'Espanya, necessari per tornar a crear ocupació.

I, en aquest sentit, s'ha fet esment en les seves intervencions de la reforma laboral. Inclús s'ha dit, i vostè ha comentat, senyor Buxó, que, bé, es diferenciava entre edats i que això no estava bé. El que la reforma laboral busca és crear ocupació i el que busca és trac-

tar les relacions laborals. Després –i el Partit Popular així ho tenim en el nostre programa electoral– farem una llei d'emprenedors on tractarem concretament els problemes dels emprenedors, perquè tots els emprenedors, tinguin l'edat que tinguin, puguin crear, doncs, noves idees de negocis. Per tant, no hem de confondre una llei d'emprenedoria futura amb el que és una reforma laboral amb l'objectiu de tornar a crear ocupació i de sortir de les relacions laborals franquistes, que eren les que regulaven fins ara el mercat laboral espanyol, i situar-nos en unes relacions laborals europees, modernes, pròpies del segle XXI. Hem d'abandonar el segle passat, hem d'abandonar els anys seixanta i setanta del segle passat i situar-nos en el segle XXI.

I és amb aquesta voluntat amb què hem fet aquesta reforma laboral, que, com s'ha comentat, té mesures com la bonificació de 3.000 euros per a la contractació de joves entre setze i trenta anys, de 3.600 euros si són indefinits, de 4.500 euros per a les persones majors de quaranta-cinc anys. Per tant, elimina el fet de poder encadenar contractes temporals. Per tant, jo crec, doncs, que la reforma laboral va en aquest sentit, no?, de crear ocupació.

I després farem una reforma dels emprenedors, dels autònoms, també amb l'objectiu de posar una catifa vermella als emprenedors i autònoms del nostre país perquè puguin, primer, mantenir la seva activitat i, en segon lloc, doncs, que hi hagin més autònoms, sense creïn noves activitats. Perquè sense els autònoms, sense les pimes, sense les microempreses, sense les empreses unipersonals no aconseguirem sortir de la crisi i tornar a crear llocs de treball.

I en aquest sentit, sí, també mostrar la..., doncs, hi ha idees que són molt interessants, com el tema de la necessitat de les polítiques actives, destinar-les també..., que la gent tingui major coneixement de les possibilitats d'un autònom, de millorar..., de no només centrar-nos en les polítiques passives, sinó també en les actives com a element fonamental per recuperar l'ocupació. Hi estem absolutament d'acord. I això, doncs, creiem que s'ha d'aplicar, i com a grup parlamentari agafem aquesta petició.

El tema del successor d'autònom o el tema de la invalidesa qualificada, nosaltres creiem que són temes essencials que s'han de posar al cim de la taula. I el nostre grup ho recull i així ho farà en el futur.

I ja, sense més, doncs, tornar a reiterar el mateix: els autònoms són fonamentals i són una part essencial del teixit productiu, industrial i econòmic de Catalunya. I, per tant, el Partit Popular, el Grup Popular estarà obert a qualsevol petició i qualsevol proposta per tal de millorar la seva situació, que és, al final, la situació de molta gent a Catalunya, que treballa gràcies a una petita empresa o un autònom.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies a vostè, senyor diputat, senyor Coto. I a continuació, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per

Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Jordi Miralles.

Jordi Miralles i Conte

Bé, gràcies, president. Bé, també sumar-me a l'agraïment de les seves compareixences. Dir-los que ens rellegirem el que vostès han plantejat, perquè una de les coses que es confirma ara que els hem escoltat o ens confirma, a nosaltres, ara que hem escoltat quatre de les compareixences –després en queden dues– és que, si aquí tenim una diversitat des del punt de vista polític i ideològic, vostès també són molt diversos des del punt de vista del que representen.

I, per tant, ara estem parlant amb organitzacions i associacions que tenen vinculacions amb organitzacions empresarials. Per tant, hi ha una realitat que té a veure amb realitats intersectorials o comarcals, d'aspectes que tenen a veure amb els que vostès representen com a organització o com a associació. I aquesta diversitat, doncs, sens dubte també fa més complex i més polièdric..., a l'hora de poder buscar aspectes que donin resposta a les diversitats que vostès també afegien, no només a on contribuïen des del punt de vista de la seguretat social, sinó també dels sectors, les mides, els objectius, els àmbits que treballen. O quan un arriba a ser autònom, no?, aquesta diversitat d'aquells..., o de qui i amb qui està associat en funció del que fa aquesta microempresa. La qual cosa no treu –i hi tornem a insistir–, com deïem abans, la importància d'aquest col·lectiu, sector, àmbit, la realitat existent del teixit productiu del nostre país i dels milers d'homes i dones que tenen la vinculació al treball autònom o a l'autoocupació individual, no?

També crec que ho han apuntat: les conseqüències de la crisi que estem vivint. Potser no hi coincidiríem, com no coincidim en aquesta banda de la comissió en per què hem arribat fins aquí. Però, en tot cas, és objectiu..., i amb una crisi econòmica duríssima, de grans repercussions socials, econòmiques, laborals, estic convençut que també morals, socials, etcètera, no? I, per tant, això necessita respostes no només parcials, sinó globals i, en aquest sentit, per nosaltres estructurals.

Hem escoltat de vostès de manera diferent referències a la reforma laboral. Nosaltres, a anys llum del que diu el Partit Popular –d'aquesta defensa que ha fet el portaveu del Partit Popular–, som de l'opinió que això facilitarà, doncs, l'acomiadament, reduirà salaris i retallarà drets. Aquesta és la nostra opinió. Bé, si no, en tot cas, no és amb treballadors autònoms; si no, que els ho expliquin als treballadors de Fercable, de Sant Vicenç, que, hores després d'aprovar-se la reforma laboral, els noranta-cinc al carrer. Així. O es pot preguntar als treballadors de Rotatek, de la seva comarca també, de Sant Cugat, que ahir també ens arribava la informació de l'aplicació d'aquesta reforma laboral. Per tant, les percepcions són diferents, els objectius són diferents, les conseqüències, per nosaltres, també seran diferents.

I en aquest sentit..., no treu que siguin molt importants plantejaments com fan vostès de també simplificació.

A nosaltres ens preocupa que a vegades s'utilitzi, com s'ha fet amb les lleis de l'abús en aquest Parlament..., doncs, que la simplificació ha passat a una lògica de desregulació absoluta i amb una voluntat d'aprimar tant l'Administració que faciliti, òbviament, les privatitzacions. I nosaltres això no ho compartim. És un model, és una opció, no?, per sortir o per abordar la situació de present. Nosaltres no la compartim. I creiem que hi han conseqüències negatives, que veurem no només a curt termini, sinó també a mitjà i llarg termini.

Però, bé, són plantejaments segurament que des del punt de vista polític i ideològic..., no tenim la mateixa opinió, els grups parlamentaris. I jo estic convençut també, pel que he escoltat abans, el que he escoltat ara i el que segurament escoltarem després, que en una realitat com els autònoms tampoc les opinions, mesures i aquelles coses que es poden fer des d'aquesta casa, doncs, tenen una visió unidireccional, no?

Per tant, constatar això, constatar la importància de les conseqüències que està tenint aquesta crisi. Aquelles coses que s'han plantejat, doncs, les rellegirem.

I vull plantejar-los tres preguntes, dues que ja he fet als anteriors compareixents. I com que vostès han citat la reforma laboral, la primera seria: en quines qüestions creuen que per als autònoms pot ser beneficiosa aquesta reforma laboral? La segona qüestió: per què creuen que no s'ha constituït el Consell Català del Treball Autònom? Poden donar-ne la seva opinió? I la tercera, una cosa que afecta globalment l'economia, les petites, les mitjanes empreses i també les famílies, que és el tema del crèdit. En aquest sentit, doncs, què creuen que caldria empènyer a modificar, aprofundir, tant a nivell de la vida i la legislació catalana com també espanyola.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Miralles. I a continuació, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí, en primer lloc, senyora Eritja, senyor Buxó, moltes gràcies per les seves intervencions, han estat molt interessants. Moltes de les coses que han dit, des del nostre grup parlamentari, les compartim; en d'altres, faríem algun matís, i m'hi posaré tot seguit, no?

Sí que els volíem demanar també, com ja se'ls ha preguntat, per quins motius creuen vostès que no s'ha creat el Consell Català del Treball Autònom. Nosaltres creiem que és necessari que els autònoms, que majoritàriament dediquen el seu temps a tirar endavant un negoci i que, per tant, dediquen poc temps a la representació pública dels seus interessos..., doncs, que les organitzacions que representen els seus interessos, com són les seves i les que han intervingut abans i les que intervindran després, tinguin un marc de diàleg

social on, per tant, poder defensar aquestes idees que avui vostès aquí han dut, han vingut a explicar-nos: que ho puguin fer de forma continuada en el temps.

Tant és així, que pensem això, que nosaltres hem pres la iniciativa de presentar al Parlament una proposta de llei de suport a l'emprenedoria i al treball autònom; que tot seguit, quan acabem aquesta intervenció, doncs, els facilitaré la proposta, per conèixer-ne les seves opinions. I m'agradaria comentar-los alguna de les mesures que nosaltres proposem en àmbit català. I crec que també seria interessant comentar algunes de les mesures, que són temes que vostès també han tret, d'àmbit estatal, que és on potser ens..., «pelem més el préssec», no? Perquè, com han dit el senyor Buxó i també la senyora Eritja, doncs, un element fonamental és la falta de por per tirar endavant, i el risc de ficar en perill el patrimoni familiar i per tant la mateixa supervivència del petit empresari. I aquest és un tema que s'hauria d'abordar en àmbit estatal: la separació del patrimoni personal i professional, la regulació dels béns que són inembargables. Jo crec que aquí, doncs, un estímulo a l'emprenedoria seria aquest.

El tema de les bonificacions fiscals, que s'han esmentat en to positiu per part de la senyora Eritja respecte a aquesta reforma laboral. Jo li dic que aquestes bonificacions fiscals bona part les comparteixo; també dir-li o comentar en general que no són les primeres que es fan, sinó que de bonificacions fiscals per contractació n'hi ha hagut moltes, i em sembla que aquesta vegada ens hem quedat una mica curts. Ens hem quedat una mica curts quant a la continuïtat i quant als efectes que pugui tenir la renovació perquè, quan s'acabi aquest període per al qual hi ha la bonificació, a mi el que em preocupa és l'incentiu que buscar una bona bonificació suposarà per a la rotació de llocs de treball, no? I, per tant, crec que aquí potser ens hem quedat curts tant en les quantitats i la durada en el temps com en les garanties que això no incrementi la rotació.

Ja que estem en reforma laboral, que és un tema que han tret, a mi em preocupa molt l'efecte que pot tenir quant a judicialització de les relacions laborals. Jo crec que això pot ser letal per als autònoms, no?, o per a molts autònoms. De la mateixa manera que estic convençut que no hi ha cap empresari, ni petit empresari que tingui la voluntat d'acomiarar –acomiarar és un fracàs sempre i, per tant, estic convençut d'això–, també estic convençut que no hi ha cap treballador que vulgui tenir una relació de conflicte judicial amb la seva empresa, d'entrada. Però, clar, a l'eliminar els procediments de mediació extrajudicials, bé, de fet, els treballadors, si discrepen de la proposta que se'ls faci, segons aquesta normativa que tenim avui, doncs, l'únic camí que els quedarà és el recurs judicial, no?

I bé, de fet, totes les organitzacions de juristes laborals que s'han pronunciat sobre la reforma ho han fet en termes de dir: «Sí, hi haurà un increment important dels conflictes», no? I ja sabem el que suposa això per a una petita empresa –anar a jutjats–: és perdre temps, és perdre diners, és desconcentrar-se del que és important i és tenir una inseguretat normativa, perquè la velocitat diguéssim que no és la característica principal de la magistratura laboral i del nostre sistema ju-

dicial. Per tant, a mi aquest és un dels efectes de la reforma que crec que pot ser molt perjudicial per a les petites i mitjanes empreses.

Hi han altres temes en els quals hauríem d'avançar en aquest país i hauríem de ser més ambiciosos, i que corresponen a l'àmbit estatal, com és l'equiparació dels drets i deures del règim del treballador autònom amb el règim general, la tributació per facturació real. És a dir, un dels problemes de molts autònoms que comencen és: «Nosaltres en els primers mesos, en el primer any, doncs, sabem que tindrem unes facturacions petites i, en canvi, els mòduls fixos dificulten aquesta situació.» I hauríem d'avançar cap a altres possibilitats.

Quant a les coses que podem fer en el marc de la Generalitat de Catalunya, una primera seria posar ja en marxa un consell del treball autònom, que jo crec que avui és un clam, escoltant-los a tots vostès; doncs, tenir present que és necessari aquest marc de diàleg.

Quant a simplificació administrativa, jo seria més crític respecte a la legislació que hi ha hagut aquí. Només per posar un exemple, dintre de la Llei de simplificació administrativa s'afegien dos o tres tràmits a l'aprovació d'una instal·lació esportiva. Vull dir que a vegades el titular és una cosa i la lletra petita n'és una altra, no?

Però, en tot cas, sí que estic d'acord en el principi i el valor de la confiança i l'obligació legal, és a dir: «Confio que vostè complirà la llei; si no ho fa, ja s'atendrà a les conseqüències», no?; no sempre el control administratiu previ.

La unificació d'informació. L'Administració electrònica de principi a fi. L'Administració electrònica no és penjar un document a internet, és que tota la tramitació la puguis fer... La disponibilitat de les normes en versions simplificades. Els autònoms..., un lampista té molta feina abans que ficar-se a llegir lleis, per entendre'ns –o un botiguer, o un taxista, o qualsevol empresari. Per tant, són temes en què podríem ajudar. Mesurar l'índex de càrrega administrativa. I, sobretot, en la llei que els proposaré on hem intentat ficar molt esforç és en idees imaginatives pel que fa al finançament: en proposem una desena, tot i que sabem que les coses són difícils –tot i que sabem que les coses són difícils.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Amorós. I ara, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora diputada Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair a la senyora Maria Rosa Eritja i al senyor Àngel Buxó que ens acompanyin i que ens hagin exposat el seu punt de vista.

Aquí es deia que hi havia diversitat, i entenem que això és positiu, no? I com en tots els sectors, en tots els

àmbits, doncs, existeix la diversitat; si no, aquest món seria molt avorrit, si tots penséssim el mateix o tots tinguéssim les mateixes aficions. No cabriem tots al camp del Barça, fent un símil, si m'ho permeten, amb una mica de broma.

Dit això, la realitat és que ens trobem davant d'una situació de dificultat, de crisi, i que afecta, com hem dit amb anterioritat, d'una forma molt diferent els autònoms, en aquesta ocasió, que no el que han estat les crisis anteriors.

Vostès han parlat, però, de feina feta i han parlat del Pla de suport de treball autònom de Catalunya, en el qual han expressat, doncs, que hi han..., no només que han estat escoltats, sinó que hi han treballat, no?, i que, per tant, s'ha fet conjuntament amb el sector. Entenem..., vaja, nosaltres ho valorem positivament, però ens agradaria no només que aquest fet en concret ens el valoressin vostès, sinó també el mateix pla que representa. I, per tant, un primer pla que no havia existit amb anterioritat a Catalunya, i per tant vol dir l'interès i la voluntat del Govern de Catalunya de treballar pels autònoms; i no només treballar pels autònoms, sinó *amb* els autònoms i conjuntament amb ells. Per tant, si ens poguessin fer una valoració d'aquest pla; que entenem que encara està en tràmit i que ha de ser acabat d'aprovar pel Govern, però que, doncs, ben aviat esperem que pugui veure la llum.

Per altra banda, vostès ens han parlat també d'altres temes, i que veig aquí sí que pràcticament..., jo diria que hi hem coincidit tots, que és la necessitat, doncs, de potenciar tot el que és el món de l'emprenedoria des de ben petit, des de ben jove, no?, i de donar elements i recursos. Suposo que són coneixedors de la voluntat del Govern actual de potenciar-la i, per tant, en aquest sentit..., el que és Catalunya com a escola d'emprenedors, en la qual es volen impartir nocions de conceptes econòmics bàsics a l'àmbit infantil i de primària, i l'orientació professional i iniciativa empenedora a secundària, així com també a la formació professional. Com ho valoren? Si creuen que aquesta és la línia que s'ha de seguir.

I també, vaja, almenys nosaltres som de l'opinió que no només s'ha de treballar en l'àmbit de l'escola, sinó també segurament en el que és la imatge que moltes vegades s'ha transmès de l'emprenedor, eh? Vostès aquí ho han citat. La imatge que des del nostre punt de vista no ha estat sempre positiva; al contrari, en moltes ocasions, doncs, se'ls ha donat una imatge negativa. I, en canvi, com vostès diuen, hi ha aquesta capacitat no només d'emprendre i de ser capaços de tirar endavant una nova empresa, sinó que això en moltes ocasions, per no dir gairebé sempre, és a través de l'exposició del propi patrimoni personal. I, per tant, en aquest sentit, com a mínim, tot el respecte, no?

Més enllà d'això, sí que ens agradaria –i més enllà d'una anècdota que, a més a més, no hi coincidiríem– si ens poden valorar..., si tenen elements per valorar el que és aquesta simplificació administrativa que vostès demanaven, aquest esforç que ha fet, sens dubte, el Govern i també aquesta cambra per mirar d'arribar-hi. I, per tant, com ho valoren; si hi ha algun element en

què vostès han pogut ja entretenir-se i veure que les lleis òmnibus, doncs, tindran una repercussió positiva; així com si creuen que també això s'hauria de mirar d'impulsar en l'àmbit local, que segurament en moltes ocasions per als autònoms i les petites i mitjanes empreses és aquí on hi han moltes vegades traves i dificultats.

Per altra banda, molts dels temes que vostès han exposat, doncs..., com, per exemple, tots els àmbits fiscals, socials, que si paguem el mateix que algú que està en el règim general, però a l'hora de la veritat no tenim les mateixes prestacions –no les mateixes prestacions, no? Aquests són temes que nosaltres, quan es va defensar o es va discutir a Madrid la Llei de l'Estatut del treball autònom, vàrem intentar incloure; no vam reeixir tot el que vam voler, però sí que hi vam treballar. Perquè, malauradament –perquè ens agradaria que això pogués ser fet des de Catalunya–, els àmbits fiscal i social, de fet, corresponen a l'àmbit estatal. I és per això que..., si no ho tinc mal entès, també és en aquest sentit que el Pla de suport al treball autònom de Catalunya el que pretén és poder influir precisament perquè aquestes coses canviïn.

Res més, no em vull allargar més.

El president

Moltes gràcies, senyora Borràs. I a continuació... I invertirem el torn d'intervencions; vull dir que abans havia començat la senyora Eritja i havia continuat el senyor Buxó, i ara és el senyor Buxó qui té deu minuts per contestar a les preguntes que s'han fet.

Àngel Buxó i Lozano

Molt bé. Bé, a totes no, perquè Déu n'hi do, eh? –Déu n'hi do–, però bé, mirarem de sintetitzar.

Permeteu-me, primer de tot... Ho dic perquè s'ha fet algun comentari en el tema que les diferents associacions d'autònoms que hi han en aquest país, i, per tant, doncs, els criteris de representativitat... Jo per això fixeu-vos que he començat no dient que represento ni el 80 ni el 50 per cent dels autònoms d'aquest país ni coses d'aquestes, que moltes vegades s'haurien de demostrar, no? Bé, no, moltes no, s'haurien de demostrar. Però he començat dient que nosaltres, d'alguna manera, com a organització el que som és una organització que no..., compte, no tenim res contra la resta d'autònoms, eh? Jo sempre li dic al senyor Jordi Gutiérrez, de Trade, que entre ell i jo la diferència és molt clara: ell defensa els autònoms dependents, i nosaltres els que no són dependents, els que volen ser, d'alguna manera... Per tant, la barrera i l'equador estan molt ben marcats entre una banda i l'altra.

Per tant, la nostra, com deia, doncs, és la voluntat de defensar l'autònom que té voluntat de ser emprenedor. Que això no vol dir que, lògicament, quan comença està sol, eh?, encara no ha agafat a ningú –encara no ha agafat a ningú. Per tant, amb més motiu l'hem d'ajudar quan encara no ha agafat a ningú, i l'hem d'ajudar, doncs, que la seva empresa creixi perquè pugui precisament crear ocupació.

Ens heu fet alguns comentaris referents al tema de la reforma laboral, diferents preguntes al respecte de què pensàvem en temes dallò... A veure, jo els diré una cosa, i començaré pel final: jo abans he mencionat el tema del contracte de relleu que existeix en el treballador per compte d'altri; per què no pot existir el contracte de relleu en l'autònom emprenedor, eh? Jo demanaria que els grups, amb la incidència que pugueu tindre a Madrid i al mateix Partit Popular, considereu aquest tema. És a dir, també un autònom de seixantados, seixanta-tres anys, seixanta-quatre anys pot estar durant un parell d'anys, doncs, compaginant la seva feina amb un altre que agafarà el seu relleu, perquè no sempre –no sempre–, per desgràcia, hi ha successió de l'empresa familiar. Moltes vegades els fills no volen treballar de dilluns a diumenge, dotze hores al dia com ha treballat el pare o la mare, eh? Vull dir, això també és la realitat del nostre país. I sobretot quan parlem de petites empreses. I, per tant, jo només ho deixo a sobre la taula com un possible tema.

El senyor Amorós preguntava el tema de la judicialització dels autònoms. A veure, jo li diré una cosa: a un autònom, quan contracta... D'entrada vostè ha dit una cosa que és certa, i això ho vull deixar molt clar; és a dir, a veure, un autònom o un emprenedor o una emprenedora el que vol és tenir feina i, per tant, el que vol és contractar gent. És a dir, hi ha gent que es pensa que a l'empresari o empresària li encanta acomiadar. Jo diria que li encanta contractar, no?, el que li encanta és contractar; el fotut és quan has d'acomiar. Vull dir que no és la gràcia, haver d'acomiar, sinó precisament contractar.

Clar, quan aquella persona pel motiu que sigui no t'encaixa –fixeu-vos-hi bé el que utilitzo, no estic parlant aquí de *causas objectives* ni de *causas disciplinàries*, dic «no t'encaixa», aquell treballador...: «Escolta, no encaixem, no funciona.» És com allò de la parella, eh?: «No em funciona aquesta persona», no? Evidentment, el que l'autònom vol és dir: «Escolta, digues-me què em costarà el divorci, però no me la "liis", si us plau; digues-me què em costarà el divorci.» I, per tant, jo una de les coses d'aquest canvi que hi ha hagut a la reforma laboral... Però és una opinió amb què, a veure, potser no tots els autònoms estarien d'acord, però jo personalment penso que no estava tan malament el *despido exprés*, sempre que no costés tant. No sé si m'enteneu, eh? És a dir, el *despido exprés* és aquell que no es judicialitza, que diu: «Escolta, molt bé, no ens entenem, digues-me què val, pago i ja està.» Una altra cosa és que, clar, si el fet de pagar eren quaranta-cinc dies, això és el que, lògicament –des de la perspectiva de l'autònom, eh?, lògicament des de la perspectiva del treballador no–, era excessiu, aquest import.

Però estic d'acord que el que més espanta un autònom és el que s'acabarà gastant no en salaris de tramitació, perquè els han eliminat, però en advocats i aquestes coses, que a l'autònom li asseguro jo que no li agraden gens, aquests temes, eh? El que vol és resoldre el problema i com més aviat millor i sense maldecaps. I bé...

Dit això, també ens fèieu preguntes sobre el tema de..., ens ho deia el senyor Jordi Miralles, la senyora Capdevila, el senyor..., bé, diversos de vostès, pel te-

ma del Consell català del Treball Autònom. Des de la meua organització només us haig de dir una cosa: no ho sé –no ho sé–, perquè no s'hi compta, amb la nostra. És a dir, a veure, tenim una llei, 18/2010, de 23 de febrer, on en el seu article 12 parla de les associacions no vinculades. Penseu una cosa: jo he començat dient que nosaltres som una associació independent que estem sota el marc de l'organització empresarial Cecot. Per què estem dintre del marc de l'organització empresarial Cecot? Perquè quan crees una associació tot són despeses –secretaria, locals, etcètera–, i la Cecot ens ha fet de paraigua. Però, en el fons, som una associació independent, d'acord? I com a associació no vinculada, doncs, home, sí que ens agradaria poder ser tinguts en compte, com molt amablement ens hi han tingut vostès. I per això ho he volgut agrair primer, eh?

Per una altra banda, ens fèieu..., bé, no, es feia referència sobretot a la defensa del tema de l'emprenedoria, que això ho hem fet tots. Sí, però permetin-me que jo també els digui una altra cosa: la defensa de l'emprenedoria s'ha de fer des de les institucions, però també des dels missatges que donem al poble, eh? Perquè... A mi m'agrada molt parlar clar i català i amb exemples molt de casa: en el Club Super3 el dolent és el senyor Pla, l'empresari. Sovint el missatge que donem és aquest, que l'empresari és el dolent, a l'empresari li encanta fer coses dolentes. I no pensem que molts empresaris en aquest país –la immensa majoria, igual que la immensa majoria dels treballadors d'aquest país– són gent honesta, que estan treballant precisament i estan pensant per fer gran la seva empresa o, per la seva dignitat professional, doncs, dur-la a terme, no?

I moltes vegades aquests missatges el que fan és espantar. És a dir, joestic segur que si ara anéssim i féssim una enquesta a la sortida de les universitats..., doncs: «Vostè què vol ser quan acabi la carrera?», la resposta que tindriem..., poca gent vol ser emprenedora. I aquest és un dels missatges que hem de donar a la nostra societat: el valor de l'emprenedoria. I això..., no només es tracta de fer discursos, sinó també en el Club Super3, eh?, també en aquests programes, també a la nostra televisió pública catalana..., aquests missatges del valor de l'emprenedoria. I a l'escola, com molt bé deia la senyora Borràs; evidentment que hem de donar aquest missatge a l'escola. Però en tots els llocs, l'hem de donar, no que sempre l'empresari és el dolent, que li encanta acomiadar.

Ens han parlat del tema del finançament. Mireu, jo us diré una cosa: sí que s'han obert línies ICO, sí que s'han obert altres vies, però jo diria: això no ha arribat. És com aquella pluja, eh?: «–Ha plogut? –Sí, el del temps diu que ha plogut i, mira, al radar es veu allò de color de verd, sembla que ha plogut. –Però, escolta, on s'ha quedat això?, ha palpat a la terra? –No, no s'ha notat, no s'ha notat.» No s'ha notat. Que ho hagi pogut notar algú? Potser sí, aquell que potser està en aquell racó, que li ha caigut el xàfec en aquell moment, aquell l'ha trobat, però no s'ha notat. Per tant, hem de procurar que permeabilitzi molt bé, el crèdit sobretot. I sobretot eliminar intermediaris, eh? Vull dir, si ho hem de fer a través de bancs i de... Uii, ma-

re de Déu!, això encara ho complica més. Vull dir –el que deia abans de la subcontractació–, com menys intermediaris tinguem, més directe arribarà a la gent de baix. D'acord?

La senyora Capdevila també ens deia, per exemple, quines mesures posaríem en el tema del suport, quan ella deia que li agradava això de la paraula aquesta de la «tutoria». Doncs, precisament això, és a dir, nosaltres veiem l'emprenedor com una persona que sap fer una cosa, que domina una professió, que domina un ofici, i per tant d'això no li hem d'ensenyar gran cosa; evidentment, l'hauré de posar al dia de les noves tecnologies, dels nous canvis que es vagin produint. Però el que hem de fer és –i sobretot molt des de l'àmbit local, també des de l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, però des de l'àmbit local–: «Escolta, posem-li fàcil que aquesta persona pugui engegar el negoci.» Amb declaracions de compromís, de la forma que sigui, però posem-li-ho fàcil. Amb això encara també ha passat una miqueta com amb el finançament. Encara no s'acaba de notar, eh?, encara seguim demanant terminis i demanant papers, que ho allarga.

I, després, per mi la figura aquesta del tutor... És a dir, de la mateixa manera que un aprenent d'un ofici quan li ensenyem un ofici li posem al costat un tutor, que és l'encarregat o aquell oficial de primera del taller, doncs, potser el que cal és que aquell emprenedor que comença a ser empresari..., per tant, ni ha estudiat, no ha fet ciències empresarials, eh? No ens enganyem: aquell autònom que comença un negoci, vull dir, és una persona que amb prou feines domina el seu negoci. I que aquesta persona començarà a contractar una persona, a contractar-ne dues, haurà de començar a aprendre habilitats comercials, haurà de començar a delegar fer coses a altres. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) El que cal és que durant un període de temps màxim d'un any, doncs, aquí està: que li donem aquest suport; a través de les organitzacions que estimeu oportunes, però que li donem aquest suport de tutorització durant aquest període.

I això, lògicament, seria el que jo deia abans, doncs, de potenciar polítiques actives, és a dir, fomentar ajuts en aquest sentit.

No sé si..., el timbre aquest és el temps, oi? (*Veus de fons.*) D'acord, d'acord, doncs, moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, a vostè. I a continuació, també per un temps de deu minuts, té la paraula la senyora Maria Rosa Eritja per contestar les preguntes que cregui oportunes, que són moltes.

M. Rosa Eritja Casadella

Sí, són moltes, i a més no sé si les contestaré totes, a veure..., una part les ha contestades ell, per tant, jo ja no entraré en el tema.

El que sí que us vull dir des de la vessant de l'autònoma, com a autònoma que sóc, i autònoma de comerç

—o sigui, una autònoma de les que en tenim cent i escaig mil a Catalunya, eh?; dels 525.000, cent i escaig són de comerç—, sí que us vull dir que el que sí que necessita l'autònom són les mesures per incentivar que es pugui posar una altra empresa, que es pugui posar qualsevol activitat, sigui de comerç o sigui del que sigui. Però sí que el que necessita l'autònom en aquests moments és suport: al que està aguantant les empreses comercials, al que està aguantant les empreses industrials i al que està aguantant els treballadors que estan aguantant.

Fa tres anys i mig que tenim crisi —tres any i mig de crisi que s'han reinvertit tots els guanys d'aquests anys. No se n'han anat... Els qui especulaven, aquests ja no existeixen com a empresaris, aquests no existeixen, aquests ja els hem perdut o senzillament viuen de renda; aquests ja no hi són, com a empresaris. Els que realment han treballat, han estalviat i han fet rutllar el país, aquests han reinvertit tots els seus estalvis, tots, a aguantar les empreses fins ara. El que passa, que el que ens trobem ara és que els estalvis s'estan acabant. Fins ara els bancs no n'han tingut, però no han sigut massa els empresaris que han acudit a buscar diners; han sigut una part: el que tenia una indústria i que necessitava capitalització. Però hi ha una part d'empresaris autònoms, dels quals també us he de parlar, que aquests el que han fet és reinvertir en l'empresa. Són els que tenen —una part dins del comerç— menys acomiadaments i han aguantat més el personal, però estan a les últimes.

Què comportarà el tema que l'Administració no gastí? Doncs, senzillament tancament. Però no és l'Administració, és tothom. O sigui, un país funciona quan el consum, poc o molt, funciona. No cal que sigui un consum abusiu, ha de ser un consum responsable. I amb aquest consum responsable les empreses funcionen, i darrere de les empreses de comerç o industrials hi han més indústries que roden. Parar el consum com l'estem parant en aquests moments és anar-nos-en tots a la deriva. Podrem ser primer nosaltres, però després hi anirà l'altra part del país. I això és el que jo us voldria fer entendre des de la meua visió dels cent i escaig mil autònoms que hi som com a comerç. Que no és que representi aquí només els de comerç, sinó que represento els industrials i pintors, transportistes i els altres. Però és una part important del país.

Per una part..., o sigui, els incentius haurien d'anar cap a formar i que entri nova gent dins de l'empresari autònom, però també a aguantar el que tenim. Espanya i Catalunya són un país on el 90 per cent de les empreses són «micros», «micros» i petites; ens agradi o no ens agradi. Jo també voldria ser de dos metres i només tinc metre seixanta, però tinc el que tinc i me conformo amb el que tinc. Per tant, el que hem de fer és, per part de tota la classe política, legislar en «micro». Per què sempre esteu legislant sobre grans indústries? Per què sempre esteu legislant sobre coses grans i no legisleu pel que tenim? Les meves ganes de ser gran hi són, però el que tenim és el que tenim. I si vosaltres, tots els polítics, tant els d'aquí com els d'Espanya, legisleu sobre el que tenim al país, no tindrem tants problemes, ni administratius, ni de compliment,

ni de tantes coses. I aquest és un moment en el qual ens ho hem de replantejar, i ens ho hem de replantejar perquè és ja la corda que..., el salvavides a què t'agafes, eh?

Ocupar-se de les persones que en aquests moments estan mantenint el país, fer-los... Jo he trobat molt bé el que ha dit el company, que a mi no se m'havia acudit, la veritat és aquesta: és el contracte de substitució, poder fer que un autònom se pugui jubilar. Ho trobo una manera molt correcta per a ell: anar deixant la professió i després continuar l'altre format. Ho trobo perfecte. O sigui, jo faria això. Però muntar, facilitar, agrupar els crèdits o les ajudes perquè es puguin muntar autònoms, per favor, això ho han provat tantes vegades i en tantes crisis —i en tantes crisis— i han perdut..., ho han perdut tot. Vull dir, intentem... El qui vol ser emprenedor ho és ja de vocació, no l'hi fas perquè sigui una necessitat. Per una necessitat farà la feina i prou, però el qui vol ser realment emprenedor, aquest és que sense tindre els diners s'hi fica —s'hi fica— i va pujant. Però forçar perquè capitalitzi un atur i fer-lo emprenedor..., senzillament el portem a la picota, i portem al fracàs de tantes «micros», que no cal que ho siguin..., perquè és que ja no hi havia de ser, aquest fracàs, perquè ja no havien de ser «micros».

Quant al Pla del treball autònom, que hi han estat treballant... Això és el que més o menys amb ajudes i amb promoció pel treball... Quant al Pla del treball autònom, jo me l'he llegit, me l'he mirat i l'he vist bastant treballat, eh? He vist que hi ha mesures no sols actuals que complementen el que tenim, sinó que, a més a més, hi ha mesures que poden ser interessants: per exemple, una de les coses que s'ha dit aquí, que el patrimoni de l'autònom no sigui el que s'arrossegui i l'arrossegui a ell i tot, eh? Vull dir que no... He vist també que, a més a més del treball, està també posat de manera..., i escrit qui ha de fer la feina, com l'ha de fer, a qui pertoca, cada organització... O sigui, a veure, l'he trobat un treball molt elaborat. Jo no sé quant temps hi heu estat perquè la tècnica de Foment és la que ho ha treballat amb vosaltres, però realment l'he vist elaborat, eh? No hi tinc res a dir.

Quant a una altra de les coses de la tributació real, us voldria dir que gran part dels autònoms «micros» que tenim estan a mòduls. Durant aquests anys de crisi que han baixat les vendes d'un 30 a un 50 per cent, sigui industrial o sigui... Ara quan dic «vendes» no us penseu que siga perquè sóc empresària de comerç, eh? Sinó com a indústria, també, que han baixat entre un 30 i un 50 per cent. Als mòduls se'ls ha abaixat un 5 per cent. Era una cotització caríssima, còmoda —caríssima—, una cotització així, quan les coses anaven bé. Imagineu-vos-ho ara. Junt amb lo tema dels mòduls, per simplificar també la cotització, i perquè vegeu com està, hi ha el tema de l'IVA, l'IVA repercutit. Qui té mòduls té IVA repercutit; vol dir que paga un 22 per cent de l'IVA. Aquest IVA, si no s'ha venut i s'ha quedat a les prestatgeries de qualsevol indústria, abans de tres mesos s'ha pagat. No s'ha pogut descomptar perquè, com que és repercutit, tu has de pagar el 22 del que et toca, tant si has venut com si no, tant si ho has tirat a la ferralla... És una sagnia —és una sagnia. Vosaltres

no sabeu... Ja entenc com ha estat, és una manera de recaptar, però realment és una sagnia de les persones que en aquests moments estan donant ocupació.

I aquests jo crec que són temes que hi hauríem de reflexionar tots una mica, per veure com ho podríem fer. Sí que en poden sortir, sí que poden anar a una comptabilitat directa, però no ho fan. No em digueu per què no ho fan, però no ho fan. Hi ha una part importantíssima d'autònoms que va a mòduls, i és una sagnia.

Aquest any tornem a tindre un altre 5 per cent. Amb les vendes d'un 50 per cent, que ja no cobreixen ni despeses, a on han hagut de ficar el capital que tenien, per cada dia pujar la porta de la persiana del local? Una rebaixa d'un 5 per cent i ara se n'hi ha sumat una altra: un 10 del mòdul. Per favor, legisleu i legisleu sobre l'economia que tenim, no sobre la que volem tenir, sinó sobre la que tenim.

I a mi em sembla que ja no us diria res més. Si teniu alguna pregunta més a dir...

El president

Moltíssimes gràcies, senyor Buxó i senyora Eritja, pel coratge que ens han transmès als diputats a l'hora de legislar. I jo penso que no hi ha repreguntes per part dels grups parlamentaris. Procediríem a acomiadar-nos dels compareixents.

I dos minuts, i reprenem la sessió.

La sessió se suspèn a tres quarts d'una del migdia i a dotze minuts i es repren a la una i dotze minuts.

El president

Molt bé, moltes gràcies. I ja, doncs, acabem les compareixences d'aquest monogràfic que hem tingut avui de diferents compareixences que ens havien demanat.

Compareixença

d'una representació de la Confederació de Treballadors Autònoms de Catalunya - Unió General de Treballadors per a exposar el seu punt de vista sobre l'estat d'aplicació del Decret 18/2010, d'aplicació a Catalunya de l'Estatut del treball autònom (tram. 357-00246/09)

Vull aclarir simplement una cosa: amb la Confederació de Treballadors Autònoms de Catalunya hi ha hagut com un malentès, eh?, que ha quedat més que resolt. Vull dir..., ho vull dir, també. Ells havien enviat una carta a la presidència, a la Mesa, en què demanaven la seua compareixença; aquesta carta no l'hem vist; vull dir que si la carta hagués arribat l'hauríem passat a tots, com és normal. I és el fet que el Grup Socialista demanés la seua compareixença, a la qual tots mos afegim sense cap problema. I jo ja he parlat amb el senyor Duarte i penso que ja ha quedat més que clar que... Benvinguts.

Per tant, senyor Salvador Duarte, com a president de la Confederació de Treballadors Autònoms de Catalunya, de la UGT, benvingut a la Comissió d'Empresa i Ocupació per parlar, realment... Vostès han especificat molt l'aplicació del Decret 18/2010.

I, per descomptat, també el senyor Jordi Gutiérrez i Suárez, secretari general de la Federació de Treballadors Autònoms Dependents, de Comissions Obreres. Vull dir que tenim els dos sindicats majoritaris a Catalunya, penso, aquí entre tots nosaltres. No sé si hi ha algun sindicat més majoritari, que pugui estar entre els dos.

El temps és: quinze minuts cadascú per fer la seua dissertació, la seua informació; els grups parlamentaris tenen cinc minuts per preguntar-los, i vostès després tenen deu minuts per contestar.

Per tant, comencem, i dono la paraula al senyor Salvador Duarte, president de la Confederació de Treballadors Autònoms de Catalunya, per un temps de quinze minuts.

Salvador Duarte Soto

(president de la Confederació de Treballadors Autònoms de Catalunya - Unió General de Treballadors)

Doncs, molt bon dia a tots i a totes. Jo, en primer lloc, volia agrair a la presidència l'oportunitat de comparèixer avui davant d'aquesta comissió.

I la veritat és que nosaltres portàvem una presentació. El que sí que és veritat és que no..., realment jo crec que no cal ni fer-la servir, perquè en ella miràvem d'explicar, doncs, una mica què hem fet nosaltres, què és la nostra organització, on estem. Però la veritat és que, veient els membres diputats i diputades d'aquesta comissió, jo crec que no cal ni presentar-nos, perquè podria, primer, dir el nom i cognoms de tots vostès i segurament podria fins i tot situar algun acte, alguna activitat, alguna sessió, alguna jornada en què vostès han treballat amb nosaltres o han participat en les nostres activitats. Per tant, jo simplement situaré dos o tres elements que crec que són importants per a la nostra organització en l'àmbit d'aquesta compareixença.

Dir, com a dada que jo crec que sí que és important i rellevant, que en el procés de representativitat que es va fer l'any passat la nostra organització hi va participar a través de la Unió de Professionals i Treballadors Autònoms -la UPTA-, que és la nostra confederació a nivell estatal, i en l'àmbit de Catalunya la CTAC va consignar 35.000 afiliats. Per tant, dintre d'aquest procés en què havíem de fer arribar al ministeri noms i cognoms de tots i cada un dels nostres socis a través de socis directes i organitzacions que tenen conveni amb la nostra organització, vam poder arribar a la representativitat o a assolir la representativitat de 35.000 autònoms. Ho dic perquè crec que és una xifra que és important, que és una xifra que no diem ja nosaltres, sinó que és una xifra que està registrada i a més a més està consolidada en termes administratius, i que està a disposició de qualsevol administració i de qualsevol grup en l'àmbit del Ministeri de Treball. I, per tant,

una xifra que jo crec que com a mínim ens dóna una visió d'una cosa que en parlaré ara, i és de la constitució del Consell del Treball Autònom i, en tot cas, de l'aplicació del Decret 18/2010, a què fèiem referència.

Mirin vostès, jo tinc una sensació, i és que la legislatura passada, fins i tot jo diria l'anterior, des de l'any 2005-2006, ha sigut l'etapa més prolifera per als treballadors autònoms des d'un punt de vista de reconeixement. Primer perquè vam poder situar el nostre col·lectiu com un element important dintre de l'àmbit de l'economia. Un col·lectiu que no només era una xifra dintre del règim especial de treballadors autònoms, com ja s'hi ha fet referència en aquesta comissió –doncs, els 3 milions, no?, de què tothom parla d'afiliats dintre del RETA–..., sinó poder diferenciar dintre d'aquest règim de cotització un perfil de treballador molt determinat i amb una problemàtica molt determinada. Això fins i tot va arribar a traduir-se en una llei, una llei que tots vostès coneixen, que és la Llei 20/2007, que és l'Estatut del treball autònom. Un estatut que, a més a més, jo crec que va ser l'única llei que durant aquest mandat es va aprovar a nivell del Congrés dels Diputats per unanimitat, i unanimitat de tots els grups –tots els grups–, i a més que tenen representació avui en aquesta cambra.

Jo crec que va ser una fita perquè per primera vegada no només vam poder traslladar a l'opinió pública aquesta situació, sinó que a més a més vam poder d'alguna manera sensibilitzar l'arc parlamentari de quina era la nostra problemàtica. I va ser jo crec que un avanç importantíssim des d'un punt de vista d'equiparació, des d'un punt de vista de reconeixement, des d'un punt de vista d'assolir drets que històricament el nostre col·lectiu demanava i que al final no es traduïen en normatives concretes, com podria ser l'equiparació a l'hora de cobrar, per exemple, les prestacions per contingències comunes, accidents professionals; fins i tot la prestació de cessament d'activitat, que jo crec que va ser una fita important, i que tot just fa uns quants mesos va començar a operar i ja hi ha algun autònom en l'àmbit de l'Estat que ha pogut accedir a aquesta prestació per cessament d'activitat un cop que s'ha donat de baixa. Per tant, com deia, un seguit de mesures molt importants.

Però jo crec que l'important d'aquesta llei no va ser només això, sinó que a més a més es va poder treballar. I jo crec que això és una cosa que nosaltres vam fer: jo crec que hi vam mostrar una especial atenció, es va treballar el seu desenvolupament en l'àmbit de les comunitats autònomes. I aquí jo crec que és el punt clau que per nosaltres definia aquest estatut. I faig referència concretament al títol cinquè d'aquesta llei, que és el que parla de totes les mesures de foment i de suport al treball autònom. Doncs, bé, totes aquestes, diguem-ne, línies polítiques..., aquesta llei ens marcava un camí a recórrer i un camí que, efectivament, es va començar a desenvolupar, no només en l'àmbit de Catalunya, sinó jo diria que a totes les diferents comunitats autònomes, i que ha donat diferents resultats.

Podem analitzar, per exemple, el cas d'Andalusia, en el qual van fer una llei i van elevar a llei el desenvolupament d'aquell títol cinquè. Una llei que venia a

proposta del Partit Popular, però que finalment va ser aprovada per unanimitat també en l'àmbit d'Andalusia per tots els grups. O de diferents propostes, siguin reials decrets o siguin al final programes de suport, per desenvolupar aquesta mesura.

Jo crec que en l'àmbit de Catalunya vam ser capdavanters en l'aprovació d'aquest desenvolupament. I bona prova d'això és que l'any 2010 ja es va aprovar un reglament en el qual més o menys s'anava desenvolupant, com deia, aquest títol cinquè i les seves competències en l'àmbit de Catalunya. Es va crear el registre d'associacions, es va crear el registre de Trade, es va crear el registre d'acords d'interès professional, etcètera.

I va quedar un punt, i jo crec que aquest, per mi, de tots els que hi havia dintre d'aquest decret, era el principal. I dic el principal perquè crec que un govern o una administració, sense tenir una interlocució oberta, estable, permanent amb el col·lectiu, va perdut. I va perdut..., i poso un exemple que segurament és molt d'actualitat, però va ser així. Sense anar més lluny, fa dues setmanes s'aprovava la reforma del mercat de treball, la reforma laboral. I vam poder anar a Madrid perquè la nova ministra de Treball volia presentar, doncs, bé, la reforma pel que feia referència a l'àmbit d'autònoms. Molt bé, aquí s'ha citat el contracte d'emprenedors, veritat?, aquest contracte que quan ets un autònom bonifiqués –i contractes algú de menys de trenta anys– fins a 3.000 euros. Doncs, bé, simplement li vam preguntar: «Bé, i això en l'àmbit d'autònoms com ho podem aplicar, o com l'apliquem quan treballes per mòduls, aquesta deducció?» Doncs, bé, es van adonar que aquesta mesura és molt senzilla poder-la aplicar a una empresa, perquè és molt senzill agafar dintre de l'impost de societats i fer la rebaixa o la bonificació d'aquests 3.000 euros o a través de les cotitzacions a la seguretat social, però en l'àmbit d'autònom no és possible. És d'una complexitat que fins i tot en aquests moments estan fent l'estudi de com poder aplicar als autònoms aquesta mesura de bonificació.

Per tant, nosaltres... La nostra valoració respecte al contracte de l'emprenedor? Doncs, que deu estar molt bé per a les grans empreses, però en l'àmbit de l'autònom, i sobretot aquells autònoms, com deia, que fan la cotització per mòduls, pràcticament és impossible poder aplicar-la.

Per tant, això és un exemple, com deia, de com es poden fer mesures que si no les tens contrastades amb el mateix col·lectiu, doncs, a l'hora de la veritat o són inservibles o simplement costa molt la seva aplicació.

L'únic que ens va dir, doncs –i crec que a més s'ha dit aquí avui, en aquesta comissió–, és: «No us preocupeu, aquesta mesura és veritat que no és ben bé per a vosaltres, però ja farem la llei de l'emprenedor.» I és veritat, la llei de l'emprenedor..., ja se'ns va encomanar participar en una comissió que desenvoluparà aquesta llei de l'emprenedor i que, doncs, bé, en els propers mesos..., ens van situar més o menys a finals del mes de març la fita per poder-la tenir aprovada.

Bé, com sempre, els autònoms ja esperarem i ja veurem si realment en aquesta nova llei, una altra llei,

trobem realment la resposta a algunes de les nostres problemàtiques, i problemàtiques que no cal que les digui, que tothom sap. Perquè, a més, jo crec que tots els que som aquí en algunes reunions individuals n'hem parlat. En el tema d'haver d'avançar l'IVA deien: «Bé, doncs, això ja mirarem d'aplicar-ho allà.» Per cert, d'una complexitat des d'un punt de vista tècnic impressionant, i això ja ens ho trobarem, però bé... Com deia, el tema d'haver d'avançar l'IVA. O la problemàtica, per exemple, quan has de contractar, que tens una dispersió de models de contracte impressionant. Bé, temes que al final estaven en programes electorals d'alguns partits, i que finalment no hem vist de moment resposta des d'un punt de vista propositiu i legislatiu.

Continuo avançant. Respecte a l'aplicació del reial decret i pel que fa al Consell del Treball Autònom, hi havia un model; se'n podia haver triat qualsevol. De fet, si analitzem què s'ha fet en altres comunitats autònomes, hi ha diferents models. Alguns han dit simplement: «Agafa els interlocutors que normalment treballen dintre d'aquests sectors i aquests seran les contraparts amb les quals l'Administració es reunirà.» Tenim l'exemple de la Rioja, tenim l'exemple del País Basc, tenim diferents exemples. En altres han fet processos de representativitat que fins i tot en aquests moments estan..., o sigui, s'ha fet la normativa i ara en aquests moments s'està analitzant.

Aquí es va tirar per un model. Per què? Perquè jo crec que, bé, era el que més o menys podia consensuar-se entre tots. Ara, hi va haver un problema –i nosaltres, que vam ser dintre de la seva redacció, doncs, vam veure-ho un cop que jo crec que ja es va aprovar–, i és que hi havia quatre grups: el primer, que era per part de l'Administració; el segon, que era per a organitzacions patronals; el tercer, per a organitzacions sindicals, i després hi havia un quart grup en el qual no hi havia cap organització que hi pogués accedir. I així se'ns va traslladar en alguna reunió. Era, diguem-ne, molt rar, d'acord?, tenir un grup que no arribés a constituir-se. I que realment aquell consell podia quedar desvirtuat. Perquè sí que és veritat que la part de les organitzacions sindicals o organitzacions com la nostra –per exemple, CTAC, que està lligada a un sindicat, o com Comissions Obreres i la Federació Trade, o Pimec i Autònoms Pimec, o Foment i la seva organització d'autònoms–..., el tema quedava molt clar, però en el quart grup no hi havia ningú.

I no hi havia ningú perquè, efectivament, és que no existeix a l'àmbit de Catalunya cap organització que sigui independent –i remarco la paraula «independent»–, que no tingui cap tipus de vinculació amb cap altra d'aquestes quatre i que tingui suficient implantació en l'àmbit de Catalunya. I, per exemple, aquest matí n'hem vist alguns exemples. Cecot ha dit: «Vaja, nosaltres som independents.» Bé, jo no sé si són independents o no, però Autcat està dintre de Cecot, i Cecot està dintre de Foment.

Ara, aquest és el joc al qual volem jugar? Jo crec que podem jugar-hi tots. I això és una cosa que es va situar i es va parlar així en la constitució o en la fase de constitució. Per què? Perquè al final cada u de nosal-

tres, en comptes d'anar a simplificar, que és el que es pretenia amb aquest decret, el marc de representació, podem fer-lo més complex fins i tot exponencialment, perquè demà agafem quatre entitats de les mateixes que tenim a dins i creem una altra organització. I en comptes d'anar a representar o a justificar una associació, doncs, hi aniran dues o hi aniran tres o hi aniran quatre.

Per tant, aquest va ser el problema. I van intentar situar que realment estiguessin allà els que representen o els que realment estem al capdavant d'això, que no cal que hi sigui Cecot si ja hi ha Foment, i que no cal que hi sigui Autònoms Pimec o que hi sigui la no-sé-què, si ja hi són ells. I aquest va ser, jo crec, el problema; i, per tant, crec que cal situar-lo.

I respecte a això de la Taula d'Autònoms, doncs, tothom la coneix; jo no crec que hagi d'explicar res. I és més, en el procés de la representativitat, doncs, s'han vist coses molt curioses. No parlo d'aquí: el de Madrid. En una part hi ha Foment del Treball, i a més hi ha acords signats; una altra part va presentar-la a través d'altres organitzacions d'àmbit estatal com pot ser la part dels pagesos a través de la UATAE. I tot això està allà recollit. Clar, què estem fent, trapes al solitari? Perquè si juguem i fem trapes, escolta, al final...

Ara, què hi ha darrere? No ho sé. Jo he vist per aquí o per algun lloc circular una petició de la Taula d'Autònoms i una signatura d'un diputat que, a més a més, és conseller d'aquest actual Govern, en la qual la taula li demanava: «Feu-me el reconeixement i demaneu a Madrid els diners de la formació.» No dic res més respecte a aquest tema.

Per tant, continuo avançant. Respecte a què caldria o què... *(Pausa.)* De temps, com anem?

El president

Queda un minut.

Salvador Duarte Soto

Un minutet. Doncs, en un minut, què és el que crec que caldria fer. Doncs, una cosa que jo crec que tothom podria estar-hi més o menys d'acord: jo crec que el treball autònom a Catalunya necessita, una, un suport que sigui clar de tots aquests grups. I nosaltres el que creiem que estaria bé –i sobretot crec que aquest és l'àmbit millor per poder-ho demanar– és que tots els grups, igual que van fer a Madrid, es puguin posar d'acord en l'àmbit de Catalunya per impulsar una llei de l'emprenedor, del treball autònom, que d'una vegada per totes posi fi a les fluctuacions que es donen en aquest Parlament i en altres parlaments quan canvia el color polític. Al final, necessitem una llei que realment marqui aquest impuls, que sigui, aquesta llei, el full de ruta de què vol fer Catalunya respecte a l'emprenedoria i què vol fer amb els seus emprenedors, i que allà es puguin treballar totes les mesures de foment, de suport, de consolidació, de finançament i totes aquelles mesures que s'han dit.

Per cert, i no me'n vull oblidar, alguna cosa s'ha fet. Ara estem treballant, que encara no està aprovat, en un programa de suport al treball autònom, en què, primer, s'ha comptat amb les organitzacions i, en segon lloc, s'han, diguem-ne, situat aquells elements que tot-hom creïem que eren importants en aquests moments. Però jo crec que podríem anar una mica més enllà. De fet, hi ha alguna proposta legislativa d'alguns grups que estan en aquesta comissió respecte a poder assolir aquesta fita d'una llei del treball autònom. I, en tot cas, demanar que realment, sigui el Govern o sigui un grup parlamentari determinat..., pugui liderar aquest procés, i poder assolir aquesta llei.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Compareixença

de representants de la Federació de Treballadors Autònoms Dependents, de Comissions Obreres, per a informar sobre l'estat d'aplicació del Decret 18/2010, d'aplicació a Catalunya de l'Estatut del treball autònom (tram. 357-00248/09)

I ara el torn de paraula el té el senyor Jordi Gutiérrez, com a secretari general de la Federació de Treballadors Autònoms Dependents, de Comissions Obreres.

Jordi Gutiérrez i Suárez (secretari general de la Federació de Treballadors Autònoms Dependents - Comissions Obreres)

Moltes gràcies, senyor president. Gràcies per convocar-nos a comparèixer davant d'aquesta comissió. Jo haig de dir que nosaltres vam demanar comparèixer pel tema del desenvolupament del decret que hauria de donar lloc a la constitució del Consell del Treball Autònom de Catalunya. De fet, la petició de compareixença que hem rebut ens indica que ens pronunciem sobretot sobre la problemàtica del treball autònom.

Hem repartit un document als grups parlamentaris i em permetran, per tant, que faci un breu resum d'aquests punts. I, per centrar-me, crec que el més escaient és: per què no s'ha desplegat encara a hores d'ara el decret del Govern de la Generalitat que preveia la creació del Consell del Treball Autònom de Catalunya.

En primer lloc, nosaltres voldríem fer dos o tres aclariments que estan al document; per tant, ho diré de manera molt ràpida. A Catalunya no hi han 500.000 autònoms, hi han 500.000 persones que cotitzen al règim especial de treballadors autònoms –algun altre intervinent ho ha dit. El que hi ha, a hores d'ara, són 318.511 persones físiques, que és el 10,61 per cent de les persones que cotitzen en el total de la seguretat social a Catalunya; per tant, estem parlant de més del 10 i mig per cent de la població.

Segon aspecte: l'impacte de la crisi. A veure, hi han dues maneres de parlar de l'impacte de la crisi en el treball autònom: hi ha la més senzilla, que és tirar cada mes de les altes i baixes de seguretat social, i hi ha la més complexa, que no dona dades tan cridaneres, que és veure quants n'hi havien el mes passat i quants n'hi han aquest mes. Clar, si mirem el tema d'altes i baixes i ho diem en un lloc en què no es conegui la composició i la problemàtica del treball autònom, la lectura pot ser molt equivocada. Totes les baixes que hi han cada mes en absolut responen a fracassos empresarials o a tancaments d'activitat. És que hi ha molta gent en aquest país, a determinats sectors i professions, que no ara, que històricament es donen d'alta i de baixa en funció de si tenen feina o no tenen feina, per alguns elements, que ja han sortit per part d'altres compareixents, de les peculiaritats del sistema de cotització de la seguretat social.

Per tant, el que els nostres números diuen és que des del 31 de desembre del 2007 fins al 30 de desembre del 2011 el que hi ha hagut és una davallada del 14,27 per cent d'autònoms persones físiques a Catalunya, que és un percentatge molt més elevat que el del conjunt del sistema i molt més elevat que el del treball assalariat. Per tant, les dades són importants, però em sembla que el que no podem és confondre actes administratius amb evolució real del mercat de treball.

Tercera qüestió: històricament –i nosaltres diríem que encara actualment–, hi ha hagut una manca d'importància, de reconeixement de la importància d'aquest col·lectiu per part dels governs, a Madrid i a Catalunya, amb LETA i sense LETA. I ens remetem a una qüestió: no sabem per què –i encara a hores d'ara es dona– el treball autònom no ha tingut mai una direcció general, ni a Madrid ni a Catalunya; sempre ha sigut el parent pobre, tant a Madrid com a Catalunya, de les direccions d'economia social, economia cooperativa, es digui com es vulgui. Clar, si veïem que a Catalunya, segons la memòria del CTEC del 2010, hi havien 46.631 persones treballant en cooperatives i societats laborals, contra 324.000 autònoms, no entenem aquest ser el parent pobre de l'economia social.

Hem de dir –hem de dir– que en el darrer Govern, en l'actual Govern, com a mínim s'ha recuperat la paraula «autònom» en l'organigrama del Govern, que abans havia desaparegut totalment. No deia ni «autònom» ni «autoempleo»; se suposava que era un negociat dins de la direcció general d'economia social, cooperativa i creació d'empreses, em sembla que es deia. El nom era llarguíssim, però no hi havia lloc per a la paraula «autònom». Com a mínim, ara tornem a tenir la paraula «treball autònom», encara que sigui com a parent pobre d'una direcció general.

S'ha parlat molt del marc legal. En el document tenen vostès algunes reflexions i propostes. Simplement em referiré a una qüestió. S'ha parlat molt de contractació o no-contractació, bonificacions a la contractació... La representant de l'AIAC els ha fet un prec: «Legislin d'acord amb la realitat.» Doncs, bé, si legislem d'acord amb la realitat, el 80 per cent –i de forma persistent: abans de l'inici de la crisi i en l'actualitat, en l'àmbit de l'Estat i de Catalunya–, més del 80 per cent d'au-

tònoms persones físiques no tenen cap treballador a càrrec. Per favor, legislin no d'acord amb els que tenen més força com a lobby per impulsar els seus interessos, sinó d'acord amb el que és la majoria d'aquest col·lectiu. Més del 80 per cent no tenen cap treballador a càrrec. Ho repeteixo: abans de la crisi i actualment. Per tant, legislin i, quan parlem del col·lectiu, analitzem quina és la major part del col·lectiu.

Dit això, és evident –i nosaltres ho proposem, ja fa algun temps que ho proposem– que el que cal és redefinir la figura de l'autònom, perquè si no la redefinim, si legislem sobre realitats tan diverses amb la mateixa etiqueta... Lògicament, això passa aquí, passa a la Unió Europea i passa als Estats Units de l'Obama, que avui semblava que alguns ponents trobaven a faltar o reivindicaven. Sempre es legisla a favor del que té capacitat de fer lobby, a favor del que té capacitat de fer sentir la seva veu. Per tant, creiem que cal redefinir el concepte de treball autònom. Segurament hi cap més d'una categoria, però com a mínim que es tingui present la realitat i la veu de la immensa majoria: més del 80 per cent no són «empleadors», són autònoms auto-emplats. I aquesta realitat normalment no s'ha tingut en compte.

I no es va tenir en compte, evidentment, quan es va fer la Llei de l'Estatut del treball autònom a Espanya. Mirin, la LETA, la famosa LETA, nosaltres diem que és un brindis al sol. O, millor dit, és –agafant termes mèdics– un placebo: de moment no se li coneixen efectes secundaris ni contraindicacions, però no ha aportat pràcticament res. Perquè està clar... Home, si parlem de la prestació per cessament d'activitat, nosaltres, que representem autònoms sense treballadors a càrrec, creiem que és una miqueta exagerat reivindicar que un autònom no dependent hagi de justificar pèrdues en un any superiors al 30 per cent dels ingressos o en dos anys al 20 per cent dels ingressos. Home, si no és que s'endureixi més, jo crec que li serà més fàcil aconseguir una renda mínima d'inserció que no la prestació per cessament d'activitat. Dic: si no es canvia més la norma. Per tant: la LETA, un placebo.

La gran novetat que implicava la LETA era sobre el treball autònom dependent: el reconeixement de la figura del Trade i d'una sèrie de drets mínims individuals i col·lectius –vostès ho tenen al document. Eren drets mínims, però sense cap mecanisme de garantia. I, per tant, tenen per escrit tots els mecanismes que estan utilitzant les empreses per vulnerar i escapolir-se d'aquestes obligacions.

Només un exemple: al desembre de 2011 només existien en el registre de la seguretat social 5.141 persones registrades com a Trade a tot l'Estat. Si això és l'èxit d'una llei, doncs, en fi, crec que els legisladors s'ho haurien de fer mirar, inclús els que van aplaudir i van aprovar per unanimitat aquesta magnífica norma. Perquè es van oblidar d'una cosa: com passar de declaració de principis a polítiques actives.

Bé, nosaltres en el document plantejem –no les diré aquí, perquè algunes coincideixen amb les que ja s'han situat– una sèrie d'accions que al nostre entendre s'haurien de promoure per afavorir, dignificar

el treball autònom a càrrec de la Direcció General d'Economia Social i Cooperativa i Treball Autònom de la Generalitat de Catalunya, per part de la resta del Govern de la Generalitat, per part del Govern de la Generalitat en col·laboració amb altres administracions, entitats o institucions.

I aquí només faré una aturada: també hem de fer un crit d'alerta a la resta d'administracions. No pot ser –no pot ser–..., o almenys el que els parla sent vergonya quan en una àrea de promoció econòmica et situen com a exemple d'èxit, i per tant a promoure, una experiència que evidentment ha tingut l'acollida i el suport de l'àrea de promoció econòmica finançada amb diners públics; un gran projecte emprenedor que ha creat sis hores de treball a Catalunya. I que, evidentment, et diuen: «Fabrica a la Xina.» Home, siguem més seriosos amb com invertim els diners públics i en allò que presentem com a exemple a exportar.

Bé. En aquest context nosaltres creiem que ens trobem en aquest moment amb una iniciativa interessant, que és el programa de suport al treball autònom de Catalunya. Nosaltres saludem positivament els treballs desenvolupats –no pot ser d'altra manera–, perquè almenys l'organització que represento ha vist recollits jo diria que més del 90 per cent dels plantejaments que nosaltres hem presentat. No sé si d'altres organitzacions, perquè no han presentat propostes per escrit, doncs, esperen noves tongades de debat. Nosaltres hem presentat tot allò que havíem de presentar des de l'inici en els diferents esborranys que s'han presentat, i el resultat ha estat satisfactori.

I aquí voldria situar o fer una menció d'un tema, el famós POA. I ho dic perquè m'anticipe abans que algú ens preguntin. Independentment de la compareixença i de la intervenció que va fer en aquesta cambra fa unes setmanes el conseller d'Empresa i Ocupació –que no hi entraré–, nosaltres sí que hem de dir una qüestió: nosaltres crec que vam ser els primers, inclús abans que es comencés a redactar aquest document –el programa de suport al treball autònom–..., nosaltres vam entregar de fet a l'inici de la legislatura a la direcció general corresponent una reivindicació dient: «Escolti» –i ho ha dit algun altre compareixent abans, que m'ha precedit–, «què volem? Dedicar tots els recursos que tenim, que són minsos necessàriament, simplement a potenciar inicis d'activitat perquè disminueixin les llistes de les oficines d'ocupació? Volem això?» I nosaltres reivindicàvem –i aquest programa ho recull–: «Escolta, és millor que dediquem una gran part –una gran part– d'aquests recursos a consolidació i manteniment de gent que ja està activa, però que per problemes que hagin sortit de finançament, bàsicament, tenen problemes amb controls de tresoreria, tenen problemes de no poder-se reciclar, etcètera. I no ho dediquem tot a uns processos, en l'actual conjuntura, de molt difícil viabilitat.» Per tant, inclús en aquest aspecte, que sembla que en la cambra aixeca una certa polseguera, hem de dir que com a mínim ens sentim coresponsables del que el departament està fent en aquest moment.

Una altra qüestió –i això ho sabíem nosaltres també quan ho vam proposar– és que, com que en aquest

país d'alguna manera a vegades es confon autonomia política amb descentralització administrativa, el Govern de la Generalitat pugui canviar l'ús finalista d'uns diners que vinguin concedits per Madrid. Clar, si l'actual Govern de Madrid, igual que l'anterior, fa igual que l'anterior i no canvia el xip i continua creient que l'objectiu prioritari és baixar les taxes d'inscrits a l'oficina dels serveis públics d'ocupació, doncs, em sembla que ho tindrà difícil el Govern de Catalunya per donar una orientació diferent a aquests recursos.

I acabo amb el tema de la creació del Consell Català del Treball Autònom. Aquí, si m'ho permeten, no parlaré com a secretari general de la Federació Sindical Trade, sinó que parlo en nom de la direcció de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, que és en nom de la qual jo vaig participar en tot el procés d'algacions i de debat en el Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya quan es va discutir aquest decret. I que, per tant, això que els diré és potser un posicionament no de la meva organització en singular, sinó de Comissions Obreres de Catalunya en general.

Nosaltres vàrem votar en contra del dictamen del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya sobre aquest decret, i vàrem votar-hi en contra per dues qüestions. Primer, perquè el dictamen –que es va aprovar per àmplia majoria– situava que el Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, tot i contestar la capacitat plena de la Generalitat per desenvolupar la LETA, i per no incórrer en possibles contradiccions que podrien obligar a modificacions posteriors, considera que el decret hauria de promulgar-se una vegada conegut el contingut del decret estatal que regularà el Consell estatal del Treball Autònom.

Des de la ferma convicció que l'autogovern es guanya dia a dia, vàrem dir que això era, a més a més, rebaijar unes competències que la mateixa LETA donava a la Generalitat de Catalunya. I, per tant, no podíem compartir el vot i donar suport a aquest dictamen.

En segon lloc, és perquè nosaltres vàrem mostrar la nostra discrepància respecte a la proposta al dictamen que situava que les organitzacions d'autònoms vinculades a sindicats i organitzacions empresarials més representatives de Catalunya poguessin optar també a formar part d'aquest famós quart grup. I ho vam dir, ho vam defensar per dues qüestions, perquè el que no val és fer-se trampes al solitari, el que no val són les «democràcies orgàniques» –almenys nosaltres no participem d'aquest model– i el que no val és seure a les taules amb dobles barrets. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Si hi ha un grup –i al final el decret final ho situa– que dona accés a les unions sindicals i d'autònoms més vinculades a les empresarials –i d'autònoms més vinculades...–, enteníem que no donava lloc a la duplicitat.

Si em permet trenta segons el president, acabo. Bé. La segona raó era que nosaltres volíem evitar... Afortunadament, el decret que va sortir publicat després, que és diferent del dictamen del CTEESC, tots aquests aspectes els corregia; però en qualsevol cas volíem evitar la vergonya del model del consell estatal. Mirin, escoltin, el consell estatal no s'ha constituït perquè, si

agafem totes les representativitats que ha reclamat tot-hom que ha pretès entrar en el Consell estatal del Treball Autònom, hi han més autònoms a Espanya que els que cotitzen a la seguretat social. Però no que els autònoms persones físiques: que els que cotitzen al règim de la seguretat social. Per tant, un sistema opac, un sistema fill d'un decret fet a la mida de determinats interessos. I això és el que nosaltres vam voler evitar a Catalunya.

I acabo. Nosaltres defensem, evidentment, que al Consell Català del Treball Autònom hi ha d'haver la presència d'organitzacions independents, perquè ho diu el decret –perquè ho diu el decret– i perquè aquí no estem per atorgar-nos la representativitat ni actuar com si això fos un *cortijo*, en el pitjor aspecte del terme.

El president

Moltes gràcies. I ara, a continuació, sí que passariem a les preguntes dels grups parlamentaris. Per tant, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la il·lustre diputada senyora Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, senyor president. De fet, ho faré breument, atès que ja és la tercera compareixença, i repetir per part dels grups les mateixes preguntes..., algunes d'elles, doncs, jo crec que ja han quedat contestades.

Però bàsicament per agrair tant al senyor Jordi Gutiérrez com al senyor Salvador Duarte la seva compareixença, però, sobretot –sobretot–, la seva claredat –la seva claredat– sense ambigüitats i sense dubtes. I, per tant, la veritat és que s'agraeix enormement.

Bé, en tot cas, com a darrera intervenció, diguem-ne... En aquesta cambra n'hem anat parlant, o segurament en parlem a cada Ple i a cada comissió, dels autònoms, dels emprenedors, que fruit de la crisi estan formant part del vocabulari habitual. I segurament, com molts dels compareixents heu anat o ens heu anat dient, no ho hem fet massa bé o no ho hem fet prou bé, perquè no ho hem sabut materialitzar amb iniciatives. Jo ara, en tot cas, després de catorze mesos d'un nou govern de la Generalitat..., no coneixem en aquest cas..., després, com deia abans, de diferents iniciatives que s'han aprovat pel Ple del Parlament, que s'han aprovat en comissions, no coneixem encara que el Govern hagi concretat mesures concretes, que vostès n'han parlat, n'han fet esment en diverses ocasions aquí. I, ho reitero, abans ho he dit i aquí ho torno a dir, no n'hem tingut ni l'ocasió ni l'oportunitat; tan sols se'ns ha ensenyat un powerpoint així en el Ple, per part del conseller, en les seves compareixences, però no hem tingut coneixement del seu detall.

Si finalment, com vostès diuen, és un document o és una proposta, és un pla de treball vàlid i útil, ho celebrarem i ens n'alegrarem. Tot i així, com deia, de moment les úniques iniciatives que coneixem i que sabem són aquelles aprovades en pressupost, lligades a l'ICF i que de fet ja a les nostres preguntes ens han dit que no es veuen: com la pluja –algun compareixent feia el símil–, que no ha arribat. I tampoc la simplificació,

que és un altre dels discursos recursius i que aquí, en aquesta cambra, també hem conegut que s'han aprovat iniciatives amb bombo, amb rebombori i platerets, anomenades «òmnibus», però que realment i a l'hora de la veritat encara no hem sabut veure en què han consistit al carrer, com vostès ens demanaven.

Ja com que en resposta..., com a mínim el senyor Gutiérrez ha respost sobre el POA, que jo he anat reiterant la pregunta. No sé si el senyor Salvador Duarte té la mateixa opinió. Ens agradaria en tot cas conèixer la seva. Però sí que al senyor Gutiérrez li faré la pregunta que he fet abans també: un autònom dependent, fins a on ho és per voluntat i fins a on ho és per obligació? Tenint en compte que també les dades que vostè ens explicava, doncs, són prou clares.

I en aquest sentit també se n'ha parlat, o s'ha preguntat abans: vostès, que especialment provenen de representacions sindicals o de sindicats, quina valoració fan de les aportacions de la reforma laboral recent, des de la seva perspectiva? I, per tant, quines aportacions fa realment al treball autònom, als treballadors autònoms? Realment acaba sent una de les solucions, com se'ns vol explicar? O continuarem tenint els problemes que tenim? I, finalment, com valoren els processos de concertació durant aquests catorze mesos que han tingut amb el Govern de CiU?

Per tant, doncs, això. Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Capdevila. I ara, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'illustre diputat senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, excel·lentíssim senyor president. Senyores i senyors diputats..., en primer lloc, agrair al senyor Duarte i al senyor Gutiérrez la seva presència avui a la Comissió d'Empresa i Ocupació, en comparèixer en aquesta jornada monogràfica sobre els autònoms. I bé, igual que he fet abans amb les altres associacions d'autònoms que han vingut, mostrar el suport del Partit Popular –que és reconegut per alguns autònoms– al treball de l'autònom com a part fonamental del nostre model productiu. I sí fer esment d'alguns aspectes que s'han comentat.

El primer quant al fet –i ho ha dit vostè, senyor Duarte– que el nostre grup –bé, el nostre Govern a Espanya– vol impulsar una llei d'emprenedoria on es tractaran específicament els temes relacionats amb els autònoms. I aquí, doncs, recullo el fet dels autònoms dependents, que no tenen empleats a compte i que, per tant, tenen una realitat diferent de la d'altres autònoms. I en aquest sentit nosaltres ho posarem..., bé, des del nostre grup parlamentari bolcarem les nostres idees en el Govern d'Espanya, per tal que aquesta realitat es tingui en compte en el moment en què es faci aquesta nova llei.

I, quant a la reforma laboral, jo crec que és una reforma laboral destinada bàsicament als treballadors que

treballen per compte aliè –i a les persones que estan aturades i susceptibles, evidentment, que són..., de treballar per compte aliè–, perquè puguin treballar. I del que es tracta, doncs, és d'eliminar les relacions laborals de l'època de Franco per situar-nos en les relacions laborals pròpies de la segona dècada del segle XXI, que és el que ens demana, evidentment, el nostre entorn europeu. I el que sorprèn és que determinats partits, doncs, defensin relacions laborals de fa cinquanta anys, a dia d'avui.

I, quant a idees concretes sobre els autònoms, evidentment nosaltres estem..., el nostre programa electoral establia el tema del compte tributari, els deutes que es puguin tenir amb Hisenda per part d'un autònom, que puguin ser compensats per deutes que pugui tenir l'Administració amb l'autònom; el fet del criteri de caixa amb l'IVA. Sabem que són temes complexos, però que estan... Evidentment, la legislatura és de quatre anys; l'objectiu és portar-ho a terme. I un altre aspecte fonamental és el tema del finançament. El finançament és en una societat com la sang al cos. Vull dir, si no hi ha finançament, doncs, el cos no es mou, i per tant si no hi ha sang el cos no es mou. Si no hi ha finançament en una societat, doncs, no pot produir i no té la capacitat de tenir dinamisme i de poder desenvolupar-se.

En aquest sentit nosaltres tenim un compromís clar amb el finançament. Ho hem fet recentment amb una reforma del sistema financer, i que esperem continuar, i especialment que vagi destinat als principals elements productius de la nostra societat, que són els autònoms, les microempreses i les petites i mitjanes empreses. I en aquest sentit mostrar el nostre compromís –el nostre compromís– de diàleg amb vostès, tant amb vostès com amb representants també dels sindicats UGT i Comissions Obreres. Que evidentment nosaltres, des del primer dia..., el nostre Govern –el Govern del Partit Popular a Espanya– va tractar amb els sindicats, com no pot ser d'una altra manera. I totes les idees, evidentment, estaran obertes, amb un objectiu molt clar, que és treure la gent de l'atur i intentar recuperar la nostra economia.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Coto. I, a continuació, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'illustre diputat senyor Jordi Miralles.

Jordi Miralles i Conte

Gràcies, president. Breument. Perquè crec que tenim l'avantatge que vostès hi han estat des del principi de les compareixences, i per tant hi han coses de què hem pogut reflexionar i també preguntar en part..., i han estat presents en les seves intervencions.

És veritat que a algunes de les coses han donat més llum, però a mi m'han generat més confusió, perquè alguna part d'intervenció –sobre, per exemple, el consell– ha estat de traca, no? Aleshores, bé, en aquest

sentit crec que, com que és un aspecte en què sens dubte hi ha coincidències, que és un espai imprescindible de trobada, elaboració, assessorament, consulta, i és un decret que s'ha de complir, doncs, segurament el temps..., si després a les respostes ho amplien, potser ens podran donar més claredat. I, si no, serà un tema recurrent, també, perquè a més ho hem preguntat a tots els compareixents i vostès, doncs, han donat parcialment resposta i interpretació de per què creuen que no, de per què no s'ha constituït encara.

La segona qüestió..., que, clar, respecte a les dades, abans algun altre compareixent deia que depenent de l'ús de les dades hi podria haver un nivell de lectura o un altre. Bé, ens llegirem atentament el document del senyor Jordi Gutiérrez. I, per tant, dóna unes dades sobre les quals estem convençuts també que porten llum a la realitat, i especialment al nostre país.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)

Això era per a mi, ja?

El president

No.

Jordi Miralles i Conte

És que no sé si amb les retallades també ens retallen el temps. *(Rialles.)*

El president

No. Sap el que passa? Que hi ha hagut una connexió entre el Partit Popular i el seu grup, i el temps que li ha sobrat a ell..., però li queden 3,15 segons.

Jordi Miralles i Conte

Gastaré el nostre temps, perquè...

El president

Ha sigut una qüestió..., que no s'ha esgotat el temps del Grup Parlamentari Popular.

Jordi Miralles i Conte

...em sembla que no hi ha ni química ni física –ni química ni física.

El president

En aquest cas, ha coincidit.

Jordi Miralles i Conte

I menys amb la intervenció que hem escoltat del senyor Coto, justificativa d'unes retallades històriques que s'estan produint al nostre país de drets de la gent treballadora. Per tant... *(Veus de fons.)* Com? *(Veus de fons.)* Ah, d'acord –d'acord.

El president

Continuï, senyor diputat, si us plau.

Jordi Miralles i Conte

Gràcies. Bé, doncs, deia que el tema de les dades..., també ens obligaran a allò, a un estudi més acurat per tenir una visió no tan impressionista respecte a què fer, perquè en altres intervencions se'ns ha plantejat –vostès també– que cal millorar els elements de la legislació. I, per tant, imprescindible conèixer millor la realitat per poder com a mínim no equivocar-te, i si pot ser encertar-la, en uns moments en els quals, sens dubte, els col·lectius diversos que tenen a veure amb els treballadors autònoms i amb l'autoocupació són molt importants.

Ho torno a dir: no és justificativa..., per tapar números del que poden ser les xifres de l'atur, o intentar buscar unes sortides a les quals..., se'ns demostra que o és amb canvis estructurals o seran elements molt parcials i molt de curta volada. I el que està en crisi són elements estructurals, no qüestions conjunturals ni de curta volada.

I la pregunta que els voldria fer –crec que també ho ha apuntat la portaveu del Partit Socialista–: que, tot i aquesta contrareforma abusiva i salvatge que ha aprovat el Partit Popular i que aplaudeix amb ganes Convergència i Unió, quins són els efectes que vostès creuen que pot tenir per als treballadors autònoms, i els que vostès representen.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Miralles. Encara tenia temps i podia... *(Veus de fons.)* Bé, molt bé. Molt bé, moltes gràcies. Doncs, a continuació, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Bé. En primer lloc, gràcies als senyors Gutiérrez i Duarte per les seves exposicions, valentes, contradictòries també –no es pot amagar–, però que en tot cas no han amagat l'ou a l'hora d'explicar-nos les dificultats i les diferències de criteri a l'hora de constituir el Consell del Treball Autònom, que era un dels misteris millor guardats per aquesta cambra, perquè estan tots els grups d'acord aprovant mocions un dia sí i l'altre també, i no acabàvem d'entendre per què no es constituïa.

En tot cas, ara ja han quedat almenys algunes posicions bastant clares i definides, amb criteris diferents. Des del nostre punt de vista el que ens queda és instar el Govern a buscar l'acord, a fer el diàleg possible perquè tots els autònoms de Catalunya se sentin ben representats en aquest consell, a través de les diferents entitats que els representin: les dependents, les no tan dependents i les independents. Perquè jo crec que sí que hi han entitats amb prou personalitat pròpia per considerar que no són en el paraigua de ningú altre.

Recollim de la intervenció del senyor Duarte l'impuls legislatiu que demana que fem en aquesta cambra. Com sap, hem entrat una proposició de llei en aquest sentit i amb voluntat no de liderar aquest impuls, com ha suggerit. Creiem que això s'ha de fer d'acord amb el màxim de grups possibles i amb un paper important sens dubte per part del grup que dona suport al Govern, al qual instem a recollir aquesta invitació i recolzar aquest impuls legislatiu que des del nostre grup –però em sembla que també ben aviat des d'altres– es vol donar a aquesta matèria, no? Però crec que és necessari que ho fem. Catalunya no pot quedar endarrerada. És a dir, hi han altres comunitats autònomes que ja han legislat sobre el suport a l'emprenedoria i els autònoms; nosaltres no. No podem quedar endarrerats i ho hem de fer.

Algun comentari sobre temes que han sortit; per exemple, el del programa de suport als autònoms. Bé, nosaltres l'hem conegut informalment; ens sembla que té molts elements interessants. Som un grup d'oposició, però que no ens importa gens dir allò que es fa bé des del Govern i donar-hi suport. El que em preocupa a mi és que fa un any i escaig que fem un document, i mentrestant van tancant autònoms, van tancant empreses.

És veritat que és molt fàcil dir: «Escolta, el Programa d'ocupació autònoma, per exemple, té defectes de funcionament», no? El senyor Gutiérrez n'ha posat en evidència alguns. I comparteixo alguns dels seus punts de vista. És a dir, hem de concentrar tots els recursos a l'inici d'activitat? No, segurament no; en aquests moments possiblement hauríem de posar més l'accent a la continuïtat, a la successió, al fet que aquelles bones idees empresarials que funcionen no pleguin per una qüestió o bé de successió o bé d'entorn financer, no?

Estic absolutament d'acord amb aquest criteri, però això no val per tancar el que tenim a canvi de res, que és la situació que tenim. És a dir, hem tancat un programa d'ajudes a fons perdut, que es vehiculava a través d'una xarxa feta amb la societat civil, com la xarxa Inicia i els ajuntaments –amb els agents econòmics i els ajuntaments, com la xarxa Inicia–, que es pot malparlar de com funciona, això és molt fàcil: «No, no, és que hi han punts de la xarxa Inicia que no en saben prou.» L'altre dia m'explicaven que en una ciutat un empresari tecnològic anava allà a demanar ajuda, i deia: «No, escolta, jo el que sé és ajudar la gent a obrir perruqueries i bars.» D'acord, hi han coses que no van prou bé, segur que sí. El que no serveix, però, és tancar el Programa d'ajut a l'ocupació autònoma a canvi de res. Diu: «No, a canvi de fer crèdits.» Escolti, el capítol VIII..., analitzem el seu grau d'execució, del capítol VIII dels pressupostos del Govern. Les dades que nosaltres tenim disponibles són de 30 de setembre; per tant, ja admeto que segur que estan desfasades, però el 30 de setembre, ajuts a les petites empreses amb crèdits, 27 per cent d'execució. «No, clar, nosaltres tanquem els ajuts directes i farem crèdits.» Preciós a la teoria; a la pràctica, 27 per cent d'execució.

Em pregunto jo: si traiem aquests ajuts directes i ho passem a crèdits, qui ho gestionarà? L'ICF, se suposa. Quants prescriptors de crèdits té l'ICF? Perquè, clar,

la gent que anava a la xarxa Inicia..., al llarg de la xarxa Inicia es podien atendre tres, quatre mil autònoms o emprenedors l'any. Poden les oficines de l'ICF atendre quatre mil persones? Perquè, vist el personal que hi treballa, toca més o menys a..., diguéssim que si tot el personal de l'ICF només es dediqués a això tocaria a dos-cents per barba, eh?, pel cap baix. Per tant, bé, vull dir, jo estic d'acord amb les crítiques que s'han fet a algunes polítiques que hi han hagut, en el sentit que es poden millorar, però radicalment en contra que es desmantellin.

O sigui: com veieu les polítiques d'ajut a l'emprenedoria que s'han desmantellat, si s'ha construït alternativa o no, a banda que hi hagi un pla de suport que com a dossier i com a paper escrit estigui molt bé.

Sobre el tema de les bonificacions, clar, és especialment greu, no?, que es presenti una reforma laboral amb un dels seus punts forts, les bonificacions per a les petites, les mitjanes i les microempreses, i els autònoms en quedin fora. Home, perdonin, però si resulta que el 80 per cent –abans ens ho ha dit, no?– de les microempreses són autònoms sense treballadors a càrrec, alguns dels quals voldran agafar noves persones! Per tant, nosaltres estarem molt atents al fet que hi hagi una nova legislació en això. Defensem que hi hagin aquestes bonificacions a la primera contractació dels autònoms; el que és cert és que amb aquesta reforma laboral no les tenim. I amb aquesta reforma laboral el que tenim, sí, segur –i això ho diuen totes les fonts de l'àmbit jurídic–, és un increment de la judicialització de les relacions laborals i, per tant, del conflicte. Jo crec que això no és bo en cap dels casos.

I, finalment, una última pregunta: com analitzen el fet que hi hagi tan pocs contractes Trade reconeguts en la legislació Trade prevista? És a dir, aquesta va ser sens dubte un pas endavant, aquesta legislació, crec jo. Va ser aprovada per unanimitat, per tant, devia ser amb l'acord de tothom. Pas endavant a reconèixer una figura, el Trade, que mereixia i havia de tenir un reconeixement jurídic. Però, a l'hora d'implementar-ho, doncs, és evident que no ha funcionat suficientment. I ens agradaria saber quins canvis creuen que s'han de fer perquè les relacions d'autònoms dependents siguin reconegudes i es vagi endavant en aquest sentit.

El president

Moltes gràcies, senyor Amorós. A continuació, té la paraula, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre diputada senyora Meritxell Borràs

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair-los també la compareixença, tant al senyor Duarte com al senyor Gutiérrez, aquí, a la comissió. I la veritat és que ha estat molt positiu poder-los sentir a tots vostres. No sé quin company ho deia, que rellegiria aquestes compareixences; jo seré d'aquestes que les rellegiré, perquè verdaderament s'han abocat moltes coses, i per tant serà convenient tenir-los en compte.

Bé, en primer lloc, també agrair-los... No és habitual... I entenc que no ho valoren tot positivament, però no és habitual que es valorin positivament les coses que, poc o molt, i amb la situació que hi ha, des del Govern s'estan fent. I, en aquest sentit, la valoració positiva del primer Pla de suport al treball autònom de Catalunya. I, per tant, potser sí que hem trigat un any a fer-lo, però existeix per primera vegada i això en si mateix ja és bo.

En segon lloc, no només que hi sigui, sinó el fet que se'ls ha tingut en compte a l'hora d'elaborar-lo, i que, per tant, les seves aportacions –em sembla que se xi-fraven inclús en el 90 per cent, deia el senyor Gutiérrez– han sigut tingudes en compte. I, per tant, és allò de, com jo deia en un començament: no només se'ls ha escoltat, sinó que s'ha treballat conjuntament. I aquest és un element positiu.

Altres elements que aquí s'han dit..., i de valentia, deien, i certament és així: el fet de qüestionar el fet del POA, com ha anat. No ha estat només l'únic; amb anterioritat sentíem també la senyora Eritja que es mostrava en el mateix sentit. I, per tant, veure la necessitat que això fos canviat. I també una demanda que feien i que en aquest sentit, com altres coses que han dit..., demanda que feien que, vaja, no deixi el Govern de l'Estat limitada la seva orientació i que, per tant, des de Catalunya pugui haver-hi l'orientació que es cregui convenient.

I com vostès han citat –i ho ha fet molt palès el senyor Duarte–, doncs, hi han molts àmbits en els quals malauradament des de Catalunya no som competents. I ens ha fet una mica l'historial: des de la Llei de l'Estatut del treball autònom, com també el desenvolupament d'aquesta, etcètera. I que, per tant, aquí hi han àmbits en els quals..., la fiscalitat, com dèiem abans, d'àmbits socials: malauradament des de Catalunya no hi podem donar resposta.

S'han fet preguntes. Jo no vull..., com el perquè de la dificultat de la implantació. O podríem dir, més que la implantació, de la visualització, del fet de constatar, de la constatació del gruix dels autònoms dependents, que això no acaba d'afllorar, no? I, per tant, alguna cosa segurament en la matèria que es deia ja es va legislar, potser no prou bé, a l'hora que això pogués anar d'una altra manera.

Per altra banda, el Consell del Treball Autònom –jo no puc deixar de parlar-ne. Vostès han parlat de la necessitat que existeixi, amb criteris molt diferents, i els hem tingut al llarg del dia, no? I escoltant-los a vostès entenem la dificultat que aquí se citava de l'anterior Govern i també de l'actual. I el que seria necessari, vaja, almenys des del nostre punt de vista –i deixi'm que ho faci així, no?–..., encoratjar-los a treballar i a posar-se d'acord. Perquè, si no, tard o d'hora –segur-haurà d'haver-hi, doncs, allò..., vaja, que el Govern decideixi com s'acaba component aquest. I seria una llàstima, perquè el que seria interessant... I és habitual que després hi ha la queixa, o sigui, que es considera que no han anat les coses com ells volien, que no s'ha tingut en compte tal situació o tal altra.

Per tant, en aquest sentit, home, deixi'm que els apel·li una mica a la responsabilitat de tots plegats perquè verdaderament aquí pugui haver-hi un consens i, per tant, una entesa a l'hora de poder facilitar –hi insisteixo– no que el Govern acabi decidint, sinó que hi hagi un acord del mateix sector. És important que s'hagi pogut treballar en moltes matèries i seria rellevant que pogués ser també en aquesta matèria en concret, per tal de treballar conjuntament.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara, a continuació, per poder contestar amb el temps que tenim a les preguntes que hàgim fet, com és normal en aquesta comissió, invertiríem les intervencions d'acord amb l'exposició inicial que s'ha fet. Per tant, ara començaria i contestaria el senyor Jordi Gutiérrez, secretari general de la Federació de Treballadors Autònoms Dependents, de Comissions Obreres.

Jordi Gutiérrez i Suárez

Moltes gràcies. Intentaré contestar a tot, encara que els temes són una mica complexos. Perquè la senyora Capdevila se'n vagi satisfeta i que com a mínim algú li contesti, començaré per les preguntes que ha fet ella.

Miri, a veure, autònoms dependents –i n'estem plenament convençuts–, n'hi ha per voluntat, forçats i perquè la mateixa activitat que desenvolupen comporta que l'única manera de desenvolupar la seva feina és sent autònoms dependents. Els autònoms dependents en algunes activitats han existit de tota la vida; això no és un efecte del modernisme. Traductors, intèrprets, fotoperiodistes..., tota la vida. La diferència és que ara tinguin el reconeixement de figura jurídica.

Autònoms amb voluntat pròpia que són dependents? També n'hi han, i obligats n'hi han, n'hi han molts –n'hi han molts–, evidentment. Però nosaltres creiem que la figura d'autònom dependent ha tingut una expansió fonamentalment a causa de dos factors. Podríem discutir quin és el més voluminos o el que menys, però en qualsevol cas això també s'ha de canviar, perquè tot té un límit. Evidentment, les polítiques d'externalització de les empreses són un factor, i això no es pot negar, però també la implantació dels nous sistemes de treball, de la societat de la tecnologia de la informació, etcètera. Per tant, tot això ha construït i ha alimentat un col·lectiu d'això que s'ha vingut a denominar «el treballador autònom dependent».

Nosaltres entenem que el treballador autònom dependent... En tot cas el problema que tenim... I així contesto a la pregunta del fracàs, si la llei és un fracàs. Perquè una llei que a sobre que dona uns drets, uns minsos drets, no preveu cap mecanisme garantista... És que alguns ho vam dir ja quan es va promulgar. Ho sento, nosaltres no vam participar de la festa popular. Que tu llegeixes el ple dels diputats el dia que es va aprovar –és veritat, per unanimitat– aquesta llei i algunes intervencions que en feien... Nosaltres des del primer dia –i poden tirar d'hemeroteca– vam dir:

«Aquesta llei pel que fa al tema dels Trade no funcionarà.» Perquè coneixem les patronals sobre les quals actuen principalment, en què treballen principalment els Trade. Per tant, una llei sense garanties de cap tipus. Vostès tenen al document que hem donat per què ha fracassat la llei, quines són les pràctiques que s'apliquen i les conseqüències que tenen els Trade, que simplement comuniquen la seva condició a les empreses. Per acabar d'adobar-ho, al setembre, en el darrer Ple de la darrera legislatura s'acaba d'adobar: encara s'ha limitat més el possible accés d'aquests drets per part dels treballadors autònoms dependents.

En qualsevol cas, per tant, la LETA no ha creat una nova categoria. El dret del treball no el canvia la LETA; en tot cas, el que intenta és governar aquest nou espai sortit a cavall entre el treball assalariat clàssic i el treball autònom –també per entendre'ns– clàssic.

A veure, el tema del consell. Miri, senyora Borràs, és molt difícil que ens puguem..., perquè no és un problema de voluntats, és un problema de legalitats. I nosaltres no entrarem en cap consens que ataquí idees fonamentals com són les de la lliure associació. Nosaltres el que demanem és que el Govern, com li vam demanar a l'anterior, desplegui el decret. I el decret diu: organitzacions que «no poden estar vinculades per qualsevol...», no que no puguin. O sigui, aquí s'utilitza un argument lingüístic. Perquè qui és el Govern de la Generalitat –si ho hagués fet amb aquesta idea– per obligar les organitzacions –organitzacions de qualsevol tipus– a federar-se o confederar-se en determinades associacions empresarials o sindicals? És que no és el cas, és que el text no diu això lingüísticament, diu que «no poden estar».

És que ens repetim. Si fos a l'inrevés estaríem davant d'un tema de drets fonamentals. I no ho dubtin: nosaltres no aniríem només al Constitucional, aniríem també al Tribunal Europeu. Perquè no es pot limitar la llibertat d'associació, perquè no estem en una «democràcia orgànica», perquè aquí ningú es pot auto-torgar la representativitat de tercers i obligar –mitjançant una norma, que no és el cas, ho repeteixo, que la norma digui això– que les organitzacions lliurement constituïdes s'hagin d'associar, de federar o confederar, per un decret, necessàriament en una organització o una altra.

No entrem en l'altre problema, que nosaltres mai hi hem volgut entrar, d'una certa discrepància en la representativitat de les organitzacions empresarials. Sí que ens hem negat i ens continuem negant a algunes propostes que hi ha hagut en tot aquest període d'intentar constituir el consell només amb les associacions sindicals i empresarials. No, això és fer ben bé..., fora llei. I l'únic que podem dir és que com a mínim l'actual director general va tenir la valentia el mes de juliol passat de convocar les quatre organitzacions per parlar obertament d'aquest tema, cosa que amb el Govern que havia aprovat el decret no va ser possible. Però nosaltres confiem... A nosaltres el director general ens va prometre que abans d'aquest estiu hi hauria una solució –ens ho va prometre. No hem arribat a l'estiu. Nosaltres li vam dir que ho vèiem molt difícil; les altres organitzacions presents van callar. Nosaltres ho

vam dir, vam dir: «Realment, si us en sortiu d'aquí a l'estiu, *chapeau*, però ho veiem molt difícil.» Però en qualsevol cas aquesta és la situació. Per tant, no és un problema de voluntat, és un problema de legalitat, d'entendre la llibertat d'associació i d'entendre drets fonamentals.

A veure, miri, jo sobre el tema de la reforma laboral els diré: jo he vingut a parlar aquí d'autònoms. En tot cas, en el tema de la reforma laboral em remeto al que he dit abans: no fa referència al 80 per cent d'autònoms, que són els que no tenen treballadors a càrrec, i que possiblement una gran majoria d'aquests no en vulguin tenir o no entri en els seus plantejaments fer-ho. Per tant, jo no entraré en el tema de la reforma laboral; només per dir una qüestió: que em sembla recordar que l'Estatut dels treballadors està aprovat després de la mort del dictador i que les *ordenanzas laborales* –ho dic per experiència meva professional del meu sector– es van derogar ja fa molt de temps i reconvertir o adaptar en acords estatals marc o en convenis estatals. Per tant, això de les normes... I dir una altra cosa: que en tot cas –i només diré això de la reforma– el que està fent aquesta reforma és atacar el que es va denominar «el contracte social per reconstruir Europa», una Europa destruïda per signes d'un altre color. En tot cas, això és el que pot provocar aquesta reforma..., i les conseqüències i com es desenvolupi aquesta reforma.

I em sembla que hi havia una qüestió més que m'han plantejat: el tema POA. A veure, el tema POA... Bé, evidentment estem davant d'un programa que és una transferència de fons estatals, que són uns programes senyal. Si estem en un procés de debat de modificar això, nosaltres entenem que s'hagi paralitzat. I ho entenem perquè en qualsevol cas no s'ha fet un perjudici més gran que el que es va fer el 2009 quan es van autoritzar i es van reconèixer prestacions sense dotació pressupostària, i que es van deixar pendents en un calaix. En tot cas, es pot discutir el que ha fet l'actual Govern, però en tot cas és el contrari: no ha generat expectatives a la gent, i ha dit: «De moment no ho gestionem.» Nosaltres creiem que ho hauran de tornar a obrir, però creiem també que és important la voluntat política de manifestar que aquest tipus de programes no ajuden, no són del tot positius i s'han de modificar. I, per tant, des d'aquí ho valorem.

Hi ha encara una qüestió, a risc de semblar que la meva organització... Com que no hem de donar explicacions i tothom coneix en qualsevol cas que en els gens de Comissions Obreres està la seva independència i no riure les gràcies a ningú... És que amb l'actual director general, no diré amb nosaltres sinó amb el conjunt d'organitzacions sindicals i empresarials més representatives, hem tingut més reunions que en les dues legislatures anteriors amb els dos diferents directors generals que hi van haver. Jo crec que gairebé hem doblat el nombre de reunions, i tenim un document a treballar.

Al document nosaltres només fem una crítica –i està en el dossier que els hem repartit–, que és que creiem que aquest document neix malament, perquè, per raons que evidentment tots vostès ja poden a hores d'ara

tenir clares, no hi han pogut participar..., o només hi hem pogut participar les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, no les organitzacions autònomes independents de Catalunya. Però això ve lligat al conflicte de la nova constitució del Consell del Treball Autònom. És la gran crítica que li fem a aquest programa, que com que ve lligat a l'altra qüestió, doncs, el problema és major.

I em sembla que he intentat donar resposta a totes les demandes que s'han fet.

Moltes gràcies per la seva atenció.

El president

Doncs, molt bé, li han sobrat vint-i-cinc segons; vull dir, que hem quadrat bastant bé les respostes. I ara, a continuació, per part de la Confederació de Treballadors Autònoms de Catalunya de la UGT, té la paraula el senyor Salvador Duarte.

Salvador Duarte Soto

Molt bé. Doncs, moltes gràcies. Jo també miraré de cenyir-me al temps, tot i que hi ha moltes preguntes.

Jo començaria pel tema del POA. Nosaltres..., la nostra posició respecte al POA no cal ni que la digui, sinó que és pública. És a dir, nosaltres vam ser els primers a qui no ens va semblar bé la retirada del POA, bàsicament per dues qüestions: una, la forma, perquè nosaltres ens en vam assabentar com a organització a través d'un correu electrònic que deia que a partir de tal dia es derogava el decret. I jo crec que no són formes de traslladar al col·lectiu, sobretot a les entitats que representen aquest col·lectiu, la retirada d'un ajut que representa pràcticament 11 milions d'euros en l'àmbit de Catalunya.

I hem dit alguna cosa més respecte al POA. Primer, és un ajut que, com ja s'ha citat aquí, és finalista, és un ajut que ve de Madrid, i així també ho hem traslladat a la direcció general. Tenim fins i tot els dubtes de si jurídicament i fins i tot tècnicament es pot fer aquest traspàs de diners d'un ajut finalista a concessió d'aval. Jo suposo que això tècnicament ja estarà més que analitzat, però, clar, estem parlant del Fons Social Europeu i de despeses que tu has de fer efectivament. Per tant, si tu aquests diners –i estem parlant d'aval– pots recuperar-los fins i tot íntegrament en qualsevol moment, realment la despesa no està feta. I aquests són alguns dels dubtes jurídics que nosaltres fèiem a aquest respecte.

I després una altra qüestió important. No sé si les organitzacions empresarials –probablement– estaran d'acord amb aquesta afirmació, però el POA ha sigut una de les millors eines respecte a finançament de microempreses, d'autònoms i d'emprenedors, que pràcticament han tingut vetat des de l'any 2007 l'accés al crèdit. Per tant, sí que és veritat que és una quantitat relativament petita, però aquests 3.000 euros –o 4.500 euros si eres dona– i altres tipus de mesures, com són les bonificacions a la seguretat social i la possibilitat de capitalitzar l'atur, de vegades representaven un tant

per cent molt gran de la inversió inicial que necessitava aquell emprenedor. Per tant, per nosaltres era relativament útil.

La prova és que a la resta de comunitats autònomes –crec que a totes, ahir feia la consulta allà a Madrid– continuen aquest tipus de mesures funcionant. Per tant, retirar-la aquí en espera de saber què passa... Bé, a nosaltres el que ens ha traslladat ja el nou Govern a Madrid és que, com que estan els pressupostos prorrogats, en principi aquest tipus de partides no es tocaran, i així s'ha traslladat també a la resta de comunitats autònomes, pel que tinc entès.

Jo crec que el tema POA, com dic, està bé. Sí que és veritat que no es van adonar que aquest tipus de mesures, doncs, realment, sobretot per la quantitat de gent que feia servir o demanava aquest tipus de prestació, s'esgotava de seguida. És més, si analitzem l'àmbit de Catalunya, des de l'estiu passat, quan t'arriba un emprenedor a casa teva, has de dir-li que no tens cap tipus d'ajut, perquè el POA ja es va esgotar l'estiu passat, i fins avui no ha tingut cap tipus de mesura o d'ajuts per a inici d'activitat.

Jo no sé si això té res a veure o no amb les dades que van sortir de l'evolució d'autònoms, perquè en altres comunitats hem vist com, tot i que sigui tímidament, s'està generant ocupació autònoma –tenim l'exemple de Madrid–, i en l'àmbit de Catalunya..., doncs, com deia l'altre dia una nota de premsa del mateix ministeri, és la que lidera la destrucció de treball autònom. I no ho dic jo, surt directament del ministeri.

Sí que faig un petit incís. L'altre dia sortia una nota de premsa de la Comissió Europea, i era molt curiós, perquè deia que des de l'any 2002 al 2010 –del 2002 al 2010– el 85 per cent dels llocs de treball que s'han generat a la Unió Europea..., ho han fet les petites i mitjanes empreses, i els autònoms. Pràcticament han generat cada any 1,1 milions de llocs de treball a la Unió Europea. Ho poso en relleu com la importància que té per a nosaltres realment fer l'aposta pel col·lectiu d'autònoms, i que realment són generadors de treball, i no només aquí, sinó a la resta de la Unió Europea. Per tant, nosaltres creiem que totes les mesures que siguin de foment i de suport a l'emprenedoria han de mantenir-se.

Ara, estem d'acord amb el tema de mirar de millorar el finançament. És veritat, jo crec que és la pedra angular i jo crec que aquí sí que vam coincidir pràcticament totes les entitats. Ara, no sé si la solució era posar tots els diners dintre de l'ICF per donar crèdit o haver fet una prova pilot i veure realment com evolucionava. Sobretot, jo no coneixia aquesta dada que donava abans l'Oriol Amorós, però si realment els nivells d'execució estan a aquest nivell, no sé quanta gent o quants emprenedors realment accediran a aquest tipus de mesures. Per tant, deixaríem de tindre una mesura generalista i per a tots els autònoms..., a una mesura que, bé, al final no ens sembla tant de caire general, no?

Respecte a la reforma laboral. Bé, n'he fet alguna menció. Realment per al treballador autònom aquesta reforma laboral..., ni bé ni malament, o sigui, realment

no l'afecta. El que sí que és veritat és que, si parlem des d'un punt de vista, diguem-ne, des d'un posicionament més com a organització, ens sembla que és una mesura que està molt vinculada, com hem sentit alguna vegada a dir, a aquestes empreses de l'IBEX, no?, que necessiten, bé, fer gent fora per maquillar els seus resultats i poder acomiadar d'una manera més barata. I, a més a més, quan fins i tot membres del Govern a Madrid han situat com un element clau que no es generarà ocupació, i que fins i tot podrien generar-se més aturats.

Per tant, jo crec que aquesta reforma no beneficia en res. I sí que és veritat una cosa que ha sortit i que s'ha comentat, i és que probablement judicialitzarà molt més –molt més– les relacions laborals, i sobretot en l'àmbit del treballador autònom, que realment té pocs recursos, no té un gabinet darrere que li pugui donar un cop de mà. En aquests temes segurament suposarà fins i tot una despesa afegida, en el cas que hagi d'acomiar algú.

I acabo amb el *productó estrella*, el tema del consell. Jo no sé, Miralles, si ha sigut de traca, però jo sí que crec que aquest país és prou petit, ens coneixem tots i fa prou anys que hi som per saber *who is who* dintre d'aquest joc. Per tant, aquí fer trampes al solitari està molt bé, però jo crec que tots som prou grans i prou conscients de la situació que hi ha per anar jugant. Nosaltres som l'única organització –i crec que ho podria dir tant l'anterior directora general com el nou director general, que tenim aquí– que hem dit: «Guaita, trieu vosaltres el procés.» Què cal, portar documentació dels autònoms que tenim? Tanmateix, no es dona. Si ja l'hem presentat a Madrid, poden anar allà i agafar-la. Què voleu fer, eleccions? Com el procés de cambra, fem eleccions. Fem eleccions dels representants d'autònoms. Què cal fer? Com s'ha fet en el 99 per cent dels consells que ja estan constituïts a la resta de l'Estat, i que siguin els actors, o en aquest cas els agents socials, els que hi estiguin presents? També ens sembla bé. Però si és que en el cas de Catalunya no és gaire complicat fer aquest tipus de consell; al final és una qüestió de voluntats. Ara, que el procés vol anar..., perquè diem que n'hi ha d'independents i tal? Bé, doncs, fem-lo.

Ara, l'únic que hem situat, i jo crec que aquest ha sigut el tema..., i sobretot comptant que el 75 per cent estava d'acord amb aquest decret, eh? –el 75 per cent del sector estava d'acord amb aquest decret. Si el que volem és jugar a aquest tipus de joc..., bé, doncs, ja ho vam dir: «Volem situar els de Pimec», «Ens volem situar nosaltres», «Els de Foment...» Bé, ja traurem sigles. Què hi ha, vuit cadires? Doncs, ja mirarem, cada un de nosaltres, d'ocupar el màxim de cadires possibles, ja ens inventarem organitzacions i associacions. Perquè, clar, sembla que estiguem parlant aquí d'alguna cosa que no coneixen. Vas allà, cada nota de premsa

de la Taula d'Autònoms..., al costat Comissions. Entra a la pàgina de Comissions, al costat la taula. Ostres, deuen tenir alguna relació? Van estar intentant fins i tot fusionar-se i els van dir: «Mirin, les relacions laborals no permeten que una associació sindical, federació sindical, pugui estar en una associació patronal. Com és que intenta fusionar-se Foment amb la UGT? Doncs, no té sentit, perquè ens carreguem les relacions laborals.» Això és l'únic que ens van dir.

Per tant, si volem jugar a aquest joc, juguem-hi. Si nosaltres hem sigut els únics que hem dit: «Juguem a totes, però fem-ho –però fem-ho– i fem-ho d'una vegada.» Perquè el que no podem estar és pel sí, no, sí, no. I alguns que sempre van per allà dient: «Bé, és que ens maltracten.» No, ens maltracten no, és la realitat, la que hi ha i la que al final s'imposa. I jo crec que al final el sentit comú s'imposarà dintre de la constitució d'aquest consell i al final sortiran les coses com han de sortir; si no és tan complicat, si ho estan fent a tot arreu! Com he dit, si és que al 99 per cent de les comunitats autònomes ja hi ha els consells, on s'ha fet! I hi ha models que són molt clars. Si no hem de donar-hi més voltes! Que volem fer representativitat? La fem. Si en el cas de Catalunya tres de les quatre organitzacions van presentar-se al procés estatal! Si les dades ja estan allà consignades, si només ha de demanar-ho a l'Administració! Hi ha un registre. «Digui'm, aquesta entitat, aquesta entitat i aquesta entitat quants autònoms van portar al procés de representativitat de Madrid?» Perquè no ho han fet els altres? Doncs, no ho sé, però no ho van fer; nosaltres sí, amb el 75 per cent de la gent, que a més estava d'acord amb aquest decret.

Per tant, jo crec que això és prou significatiu per poder desbloquejar d'una vegada una cosa que ens sembla que no és tan complicada. I, a més, sempre que n'hem parlat alguna vegada ho hem dit amb aquesta claredat. O sigui, tampoc és tant de traca, sinó que, bé, jo crec que és una manera d'explicar-ho potser molt clara. Bé, doncs, és clar.

Res més.

El president

Moltíssimes gràcies per la seua compareixença, senyor Salvador Duarte i senyor Jordi Gutiérrez i Suárez. I si no hi ha cap pregunta més, el monogràfic que han fet avui d'autònoms jo penso que ha enriquit d'alguna manera els senyors i senyores diputades i els grups parlamentaris. És una visió molt àmplia en el tema dels autònoms.

Per tant, aixeco la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de tres de la tarda i dos minuts.